

श्री
वैराग्योपदेश विविध
पद संग्रह.

पंडित श्री यशोविरूच्य, विनयविरूच्य
तथा ज्ञानसारविशिष्ट.
तेने

यथा ति संशोधनद्वीने
श्री जापुरी मध्ये

लग्नीश्वर गण छात्रप्रगट इत्यो छे.

संचत् १८३८ सने १८८१.

પ્રશ્નચિન્તાસપ્રારંભઃ પદ્યપેદ્યુપા

પારાગધન્યાશ્રીપાથેતનજ્ઞાનકી દૃષ્ટિ નિહુ
 લોષ્ણેતનનાદેકામોહ દૃષ્ટિદેખેસો જાણીશે, હો
 તમહામતવાલોપાથેતનનાપામોહ દૃષ્ટિ અતિ
 અંપલકરતહે, ભવવનવાનરથાલોપાથોગવિયો
 ગદાવાનલ જાગત, પાવતનાંદિ વિચાલોપાથેત
 નનારામોહ દૃષ્ટિકાયર નર ડરે, કરે અકારનરા
 લોપારનમેધાન જરે નહીં અરિસું, સૂર જરે ન્યું પાલે
 પાથેતનનાડામોહ દૃષ્ટિ જન જનકે પરવશ, દીન
 અનાથ દુખાલોપામાગે ભીજ કરે ઘર ઘરસું, કહે
 મુઝકું કોષીપાલોપાથેતનનાજ્ઞામોહ દૃષ્ટિ મદ
 મદિરા માતી, તાકો હોત જાણાલોપાપર અવગુ

નરાયેસો અહ નિસ, કાગ અસુચિ બ્યૌં કાલોપા
 ચેતનગાપા જ્ઞાન દષ્ટિ પ્રાં દોષન એતે, કરે જ્ઞા
 ન અનુભાલોપાચિ ઘનંદ ઘન સુભસ વચનરસ,
 સબ્બન હૃદય પખાલોપાચેતનગાકાઈતિપા

પાપદખીલુપા

પારાગસારંગાકંત જિનુ કહો કૌન ગતિ ના
 રીપારેકાસુમતિ સખી ભઈવેંગી મનાચે, કહેયે
 તન સુન પ્યારીપાકંતગાપાધન કન કંચન મહ
 જમાલિએ, પિંડિ જિન સખહિ શિભરીપા નિ
 કાબેગ લહુ સુખનાંદી, પિયુ જિયોગ તનુભ
 રીપાકંતગારાતોરે પ્રીત પરાઈ દુરિભન, અછતે
 દોષ પુકારીપા ઘરભંભનડે કહન ન કીને, કીને
 કાલ જિયારીપાકંતગાકાવિભ્રમ મોહ મહામદ
 ખિલુરી, માયારેન અંધારીપાગર્ભિત અરતિ
 જરે રતિ દાદુર, કામકીભઈ અસવારીપાકંત

પાશાપિથિ મિલવેકું મુજ મન તલકે, મેપિથિ ખિ
 ન મત ગારીપા તુરફી દેઈ ગયેપિથિ મુઝકું, નલ
 હે પીર પીયારીપા કંતના સંદેશ સુની આઝે પિ
 થિ ઊતમ, લઈ જહુત મનુહારીપા ચિદા નંદ ઘન
 સુનસ વિનોદે, રમે રંગ અનુસારીપા કંતંગા હા

પાપદશીનું

પારાગધન્યાશ્રીપા પરમ ગુરે નૈન કહો ક્યૌં કોવે
 ગુરે ઊપદેશ બિના નન મૂઢા, દર્શન નૈન બિગોવે
 પાપરમ ગુરે નૈન કહોં ક્યૌં કોવે પાટેકાપા કહત કૃ
 પાનિધિ સમનલ ઝીલે, કર્મ મયલ ને ધોવેં પા
 ફુલ પાપ મલ અંગન ધારે, શુદ્ધ રૂપ નિન નેવે
 પરમનારા સ્યાદવાદ પૂરન ને નેને, નયગર્ભિ
 તનસવાયાપા ગુન પર્યાય દ્રવ્ય ને જૂઝે, સોઈ
 નૈનકે સાચાપા પરમનાડા ક્રિયા મૂઢ મતિને
 અજ્ઞાની, ચાલત ચાલ અપૂઠીપા નૈન દશા ઊન

मेही नाही, उहे सो सज ही न्दूही परमनाहा
 परपरनति अपनी कर माने, फिरिया गर्वे धेहे
 जोता छिन कुं नैन कहो म्युं कहिये, सो भूरजमें
 पहिलोता परमनाया ज्ञान लाव ज्ञान सज
 भांही, शिव साधन सहि हियेता नाम लेख से
 कामन सीमे, लाव छेदा से रहियेता परमनाहा
 ज्ञान सकल नय साधन साधो, क्रिया ज्ञान
 दीदासीता क्रिया करत घरतुहे भमता, याहि
 गलेमें झंसीता परमनाया क्रिया जिना ज्ञा
 न नहिं ऊजहुं, क्रिया ज्ञान जिनु नांहीता क्रि
 या ज्ञान दोषी मिलतरहुतुहे, न्यौ नल रस
 नल भांहीता परमनाया क्रिया नगनता जाहिर
 दीसत, ज्ञान शक्ति नस त्वांनेता सहगुरु शी
 ज सुने नही ऊजहुं, सो नन ननते लागेता पर
 मनाया तत्व पुष्टि निन की परनतिहे, स

कलसूत्र की हंसी ता नग नमो वाद वदे डिन ही को,
नैन दशा नमो डिन्यी ता परम नारायणार्थिता

तापद योथुंगा

तापद योथुंगा नमो ता परम प्रभु सप्रभ न शब्दे
ध्याये ता नमो लला अंतर त्वर मन त्वां ने, तपस
ग को डिन पाये ता परम प्रभु ना पाये डा स कल
अंस देने नग नमो, नमो जिनु समता आये ता
ममता अंधन देने या को, यित्त यिहुं गरो रे ध्या
ये ता परम प्रभु ना रा सह न शक्ति अरे त्व
जित्त सुगुंडी, नमो यित्त नमो लला ये ता गुन प
र्याय दव्य सुं अपने, तोलय को डिन लला ये ता प
रम प्रभु ना डा पढत पुरान जेह अरे गीता, भू
रज अर्थ न त्वा ये ता छित छित इरत यह तर सना
ही, न्यौं पशु यवित्त या ये ता परम प्रभु ना ना
पुद्गल से न्यारो प्रभु मेरी, पुद्गल आप छिपा

વેળા ઊનસેં અંતર ન હીં હમારે, અબ કુહાં ત્રાગો
 જ્યે વેળા પરમ પ્રભુના પા અકલ અલોખ અન
 અનર નિરંજન, સો પ્રભુ સહજ સુહાવેળા અંતર અ
 મી પૂરન પ્રગલ્બો, સેવક નસ ગુન ગાયેળા પરમ પ્ર
 ભુનાડા ઘીતિ

પાપદપાંચમું

પારાગ ઊપર પ્રભાણેળા ચેતન જ્ઞાન અ
 ત્યા સીળા આપહિ જાંઘે આપહિ છોડે, નિભ
 તિ શક્તિ જિજ્ઞાસીળા ચેતનના પાટેકા જ્ઞેતું આ
 પસ્યત્રાવેં ખેલે, આસા છોરી ઊઘાસીળા સુરનર
 કિન્નર નાચક સંપતિ, તો તુલ ઘરકી ઘાસીળા ચે
 તનનારા મોહ ચોર જન ગુન ધન જૂસે, દેત અ
 સગલ ફાંસીળા આસા છોર ઊઘાસ રહેજે, સો
 ઊત્તમ સંન્યાસીળા ચેતનના ડાળેગ લઈ પર
 આસ ઘરતહે, યાહી જગમેં ફાંસીળા તું જને મે

गुनकुं संयुं गुनतो नवे नासीपायेत नगाशा
 पुद्गलकीतुं आसधरतहे, सोतो सजहिं जिन
 सीपातुतो निबन डूपहे छिनतें, यिदानं ग
 विनासीपायेत नगापाधनधरये नर जहु
 तगुमाने, करयत लेवे इसीपा तो ली दुःखको
 संतन आवे, ने आसानहिं घासीपायेत
 नगाडा सुजल विषम विषय भृग तृष्णा
 होत भूढ मति प्यासीपा चित्त्रमत्तूमिर्त्त
 पर आसी, तुंतो सहन विदासीपायेत
 नगाडा याकी पिता मोहु दुःखत्वात्ता, हो
 तविषय रति मासीपात्व सुतलरता ग
 विरति प्राप्ती, मिथ्या मतिहे हांसीपायेत न
 पाटा आसा छोररहुं ने नेगी, सो होवे सि
 व वासीपा छिनको सुखजजाने ज्ञाता, जं
 तर दृष्टि प्रकासीपायेत नगापाधतिपा

પાપહૃદ્ગા

પારાગડનડોગા અજ્ઞાન ગતિ ચિદાનંદ ઘન
 કીપારેકાત્મ્ય નંબલ શક્તિ સુંદોવે, ઊત્તર પુલ
 ટન્નિકીપા અજ્ઞાન ગાથા લેદી પરનંતિ સમદિ
 તપાયો, કર્મવલ્લ ઘનકીપા એસી સખલ કહિ
 નતા દીસે, કોમલતા મનકીપા અજ્ઞાન ગારા
 ભારી ભૂમિ ભયંકર ચૂરી, મોહરાયરનકીપા સ
 હુલ અખંડ ચંડતા ચાકી, છમા વિમલ ગુનકીપા
 અજ્ઞાન ગાડા પાપ વેલી સખ જ્ઞાન દહનસે, ભ
 લી ભવ ઘનકીપા શીતલતા પ્રગટી ઘટ અંતર,
 ઉત્તમ લછ્છનકીપા અજ્ઞાન ગાથા હકુરાઈ ન
 ગજનતે અધિકી, ચરન કરન ઘનકીપા અધિ
 વૃદ્ધિ પ્રગટે નિલ નામે, ખ્યાતિ અધિધનકી
 પા અજ્ઞાન ગાથા અનુભવ જિનુ ગતિ કોઠી ન
 ભને, અલખ નિરંજનકીપા ભક્ત ગુન ગાથત

प्रीती निवाहो, छिनेके समरन दी ता अना डा

तापहसातभुंण

तारागसारंगता निठिनाग रह्यो परत्तावमें, देका
सहस्रस्वत्ताव जणे नहिं अपनो, परियो मोह बं जल
में निठिनाशा वंछे मोह करे नहिं करनी, जो जत म
भता वाछिमें थहे अंध ल्युं जल निधि तरयो, जे को डां
गो नाछिमें निठिनाशा अरति पिशाची परयश रहते,
जिनहु न समख्यो आछिमें आप जयाय सकत नहिं
भूरज, घोरविषयके घाछिमें निठिनागा पूर्ण पुण्य
घन सजहि यस्तहे, रहत न भूज जछाछिमें ता में
तुनके से जनी आवे, नय व्यवहारके छाछिमें निठि
ताजा न स डहे अज मेरो मन लीनो, श्री निन
वरके पाछिमें तायाहि इत्यान सिद्धि को द्वारन, ल्युं
वेधइस जछाछिमें निठिनागा छिता

तापहसातभुंण

तारागजिजाबिला मेरे साहिज तुंमहिहो, श्री
 पाश बिणंदापि नमत गार गरीज हुं, मेतेरा जंघा
 तामेरा नाघारेडा मेय कोर कुं व्यादरी, नज तुमहिं
 थंदाप थक वाक मे हुं रहौं, नज तुमहिं दिणंदाप
 मेरे नारा भधु कर परे मे रत ननुं, नज तुम गर
 बिंदाप त्वज्जि करो जग पति परे, नज तुमहिं गो
 विंदाप मेरे नाउा तुम नज गति धन लये, त
 ज मे शिज जंदाप तुम सायर नज मे तदा, सुर
 सरिता अमंदाप मेरे नाशा दूर करो दादा पाश ल
 लव दुःख दांदाप वायड नश रहे दास हुं, दियो प
 रभा नंदाप मेरे नाघा ठिता

पहल नव भुं

तारागस्यामेशी मेरे प्रनु सुं प्रगल्यो पूरन राज
 तारेडा निन गुन थंदा फिरत सुं विमग्यो, सहन समुद
 अथागा मेरे नाघा ध्याता ध्येय लये दोष ओडहु,

મિલ્યોલેદકો સ્વાગાપુલ જિદારી જીતે બજ સરિ
તા, તખ નહિં રહત તડાગામેરેનાંરાપૂરન મન
સજ પૂરન દીસે, નહિં દુખિયાકો લાગાપાણિ ચાલ
તપ નહીં ને પહિરે, નહિં તસ કંરક લાગામેરેના
ડાલ્યો પ્રેમ લોકોત્તર ભૂલો, લોક જંધકો તાગા
કુહો કોઠી કધુ હમતો ન રૂચે, છુરિ એક વીતરાગા
મેરેના જાવાસતફે નિન ગુન મુઝ દિલકું, નેસો
સુરતર જાગા ઓરવાસના લગે ન તાતેં, નરકફે
તું વડલાગામેરેનાપાઈતિ

પદ દશમું

પારાગજોડસારંગ તથા પૂર્વીપસારી કરલીને,
ઈશુરસ ત્વગવાનાચેદત સિખાચેચંસ કુમરકી,
માનુ નિરમલ ધ્યાનાપસારીના પારેકામે પુરશે
તમ કરકી ગંગા, તુંતો ચરન નિદાનાઈતગંગા
અંબર તરબનકું, માનું ચાલી અસમાનાપસારી

पारादिघो विधु जिंज सुधासूं याहत, आपमधुर
 तामानादिघो दायक की पुण्य परंपर, धाजत सर
 गविमानापसारीगाउा प्रलुकर छे सुरसदेजी क
 रतहे, जैसी छिपमा ननना नशा कहे यित वित पा
 च भिलावे, युं लवि कुं बिन नानापसारीं गभा छि

तापद अगीयार मुं

पारागजडागोपशीतल बिन भेहि प्यारा
 देका लुवन विरोधन पेंद ल लोयत, निछिदे निछि
 हमारा पशीतलगाद्या न्योति शुं न्योत भिलत
 लज ध्यावे, होयत नहि तज न्यारा पजंधी भूही
 जुले लव माया, भिदे महात्तम त्वारा पशीतल वा
 या तुम न्यारे तज सजहि न्यारा, अंतर दुहुं छ छि
 रा तुमहीं नबिड नबिड हे सजहीं, अहि अनंत
 अपारा पशीतलगाद्या विषय जगत की जगनि प्र
 नवत, तुम गुन अनुभव धारा त छे भगनता

તુમગુનરસકી, કુનંકયન કુનદારાણ શીતલના
જાશીતલતા ગુનહોર કરત તુમ, ચંદન કાફુ ખિ
ચારાનામામેહીં તુમતાપ હરતહે, વાકું ઘસત ઘસારા
જાશીતલનાપા કરફુ કષ્ટ જન બહુત હમારે, નામ
તિહારો આધારાના જસ કહે જનમ મરણ લચલા
ગો, તુમનામે લવપારાશી તલના કાઈતિા

પદ્મારમું

પારાગવેલાવળાપ્રભુતેરો વચન સુન્યો જન
હીથેં સુવિહાનાટેકા તજહીથેં તત્વ દાખ્યો, યાખ્યો
રસધ્યાના લાખના લીએ જગી, માનું કીધો સુ
ધાપાના પ્રભુતેરોના ધા શ્રુત ચિંતા જ્ઞાનસોતો,
ખીરનીરવાના વિષય તૃષ્ણા ખુઝાવે, સોદિસા
થો જ્ઞાનના પ્રભુતેરોના રાગાયન હરનતાતે, ના
દેઘરે જ્ઞાનના તેસેંહિં કરત મોહિં, સંત ગુનધ્યાન
પ્રભુતેરોના ડા પ્રાનતેં અધિક સાઈ, કેસે હું

પ્રાનાપ્રાનથી અભિન્ન દાખ્યો, પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ
 પ્રત્યુત્તરોના જાતિ અભિન્નને અભિન્ન કહ્યું, સ્થાપ
 દેવાના બસ કહે તું હું તું હું, તું હું બિનભાના પ્રનાપ

પાપદત્તેરમું

પાપાપરનાયેતનરાહ ચલે ઊલેટે પાપે કાન
 ખશિખલો ખંધનમાં ખેડે, કુગુરુ વચન ગુલેટે
 ચેતનના પાપ વિષય વિપાક લોગ સુખ કારન,
 છિનમેં તુમ પલટે પાપાખી છોર સુધારસ સુ
 ખતા, ત્વચ્છ વિષય ઘટે પાપેતનના પાપ ત્વચો
 દુધિ ત્વચરહે તુમ જૈસે, આવન નાહિં તટે પાપિ
 હાં તિમિંગલ ધોર રહતું હું, ચાર કષાય કરે પાપેત
 નના કાવર વિલાસ ખનિતા નયને કપડે પાસ પલ
 ટે પાપ પરવશ ભાગે કિહા ભજોગે, ખાલે
 મોહ ત્વટે પાપેતનના જાપન મેલે ને કિરિયા
 કીની, ઠગે લોક કપડે પાપિન કું કુલખિનુ ત્વેષ

धिरैगो, तुम कुं नां हि रेटा येत नगापा स्त्री
सुनी अज रहो सुगुंके, थिरा कभल निरै
युकरते तुम सुनस लहोगे, तत्व ज्ञान प्रगटे
येत नगापा छति

आपद्यौधुं

आरागनायकी कनडो येत नमता छांडप
रीरी दूर परीरी येत नगाटेडा पर रमनी सुं
प्रेमन डीने, आदरी सभता आपवरीरी
येत नगापा मभता मोह यंडाल डी जेरी, स
भता संयम नृप कुमरीरी मभता मुज दुर्ग
ध असत्ये, सभता सत्य सुगंध त्वरीरी ये
त नगारा मभतासें जरते दिन नये, सभता
नहिं डोछि सायलरीरी, मभता हेतु जहुत हे दुश्म
न, सभता डोछिन अरीरी येत नगापा
मभता डी दुर्मति हे आली. डाकिनी लगत अनर्थ

કરીરીા સમતા કી શુભમતિહે, આલી, પર ઊપગાર
 ગુણે સમરીરીા ચેતનના જામમતા પુત્ત ત્વએ કુલ
 ખંપન, સ્ત્રોક બિયોગ મહામત્સરીરીા સમતા સુ
 તહેવેગે કેવલ, રહે દિવ્ય નિશાન ધુરીરીા ચેતના
 ાપા સમતા મગ્ન રહે ને ચેતન, ને એ ધોરે શી
 ખજરીરીા સુભસવિલાસ લહેગો તોતું, ચિદાનંદ
 ઘન પદ વિવરીરીા ચેતનના ડાઠતિા

પાપદપન્નરમું

પારાગનાયકી કનડો ાયાગતિ કોનહે સખી તો
 રી કોનહે સખી તો રી પારે કાઠત ઊત ચુંહી ફિરત
 હે ઘહેલી, કંત ગયો ચિત ચોરી ાયાગતિના ા
 ચિતવતહે ખિરહાનલ બુઝવત, સિંચનચન
 જલતોરીા જનનતહે ઊહુંહે બડવાનલ, જાણ
 જલ્યો ચિહું ચોરી ાયાગતિના રાથેલ ગિરં, ના
 રપિયા દિખલાવું, નેહ નિહાવન ધોરીા હલિમિ

લિ ખુગતિ મોહો લમેં ખેલે, પ્રભમે નસયા નેરીા
યાગતિનાડાઈતિા

પપદશોલયુગા

તારાગસારંગાહમ મગનત્વજે પ્રભુ ધ્યાનમેં,
ટેકાખિસરગઈ દુવિધા તનખનડી, અધિરા સુત
ગુન જ્ઞાનમેંા હમગાજાહરિફરબક્ષપુરંસરકી ચ્હકિ
આવત નાંહિ કોઊ માનમેંાધિદાનંદકી મોહમ
ચીંહે, સમતારસકે પાનમેંાહમગારાઈતને
દિનતું નાંહિ પિછાન્યોમેરો, નન્મગમાયો અ
ભનમેંાઅબતો અધિકારી હોઈ ખેંહે, પ્રભુ
ગુન અખય ખભનમેંાહમગાડાગઈદીનતા
સખહી હમારી, પ્રભુતુલ સમકિત દાનમેંાપ્ર
ભુગુન અનુભવકે રસ આગેં, આવત નહિ કોઊ
મ્યાનમેંાહમગાજાનિનહિ પાયાતિનહિ છિ
પાયા, નફેં કોષીકે કાનમેંાતાલી લાગી નબ

अनुत्पत्ती, तज्जन्ने दोषी शान्तमेवाहमवाप
 पाप्रबुगुन अनुत्पत्तं यद्वाहस्य न्यौ, सोतो न
 रहे ध्यानमेवावायकु नराकुहे मोह भद्रा अ
 रि, न्तं लीयोहे मेदानमेवाहमवापाठति

पहसत्तरमुं

पारागडाहीपादेभतहीयित्त योरलीयोहे,
 देभतहीयित्त योरलीयो पासाभको नाम देये
 मोहि अह निस, साभ जिना कहा काल न्योपा
 देभतहीनापादेका सिधवधूके लीजे भुज छो
 री, पशुअनके सिरदोष दीयो पापरकी पीरन
 नने तासों, बैरवसायो नने नेहू डीयो पादेभत
 हीनाशाप्रान्त घईमें प्रान्त पिया जिन, वल
 हये मोहि कठिनहियो पान्स प्रबु नेमि मिले दुः
 पडाख्यो, दानुत शिव सुभ अष्ट पियो पादे
 भतहीनापाठति

પાપદગ્ધારમું

પાપગદ્ધ્યાણા સલુને પ્રભુ ભેરે, અંતરીક
પ્રભુ ભેરે પાસના ટેકા નગત વછછલ હિત ઘઈ,
સનામો હયોર નબ ભેર ફિરાવત, તબ સમ
રયો પ્રભુ નેરે પાસના ઘોર સખાઈ ચાર દિવસ
કે, સાચ સખા પ્રભુ બેઠે પાઈ તનો આપ વિષે
વિચારો, ખાયા મેં મત લેરે પાસના રાત્રામ
પાડે તો ભૂખન ભાંગે, બિનું ભોળન ગમે પે
ટે ભગવંત ભક્તિ બિના સવિ નિષ્ફલ, ન
સકહે ભક્તિ મેં ભેરે પાસના ડાઈતિ.

પાપદગ્ધારમું

પાપગદ્ધ્યાશ્રી પાનિન યરન સરન ગ્રહું ટેકા
હૃદય કમલ મેં ધ્યાન ધરતુ હે, સિરતુ ન આણ
વહું પાનિન ગાથા તુલ સમ ખોલ્યો દેખ ખલક મેં,
પેચ્યે નાંહિ કહું તેરે ગુન કીલપું નપ માલા, અ

ફનિસિ પાપદહું પાલિનગારા મેરે મનકી તુ
 મસખ બની, ક્યા યુજ બહુત કહું, કીં જી
 નયકરો તુમ સાહિબા નયું ભવ દુઃખ ન લહું
 બિનગાડાઈતિ

પાપદવીશમું

પારાગન્યન્યવંતી અલખ બનીહે બે
 રી, અર્ધંગ ધરીહે ગોરી પાશંકર શંકરિ હોરી,
 ગંગસિર ધરીહે અનાપા પ્રેમકે પીળત પ્યાલે, હોત
 મહામતવાલે, નયલત તિહૂં પાલે, અસવા
 રી ખરીહે અનારા જાનીકો એસો ઊ
 ત્સાહ, સમતાકે ગલે બાંહ, સિરપર ભગતાહ,
 આણ સુર સરીહે અનાડાલોકકે પ્રવાહનાં
 હિ, સુલસ વિલાસ માંહિ, ચિદાનંદ ધનહા
 હિ, રતિ અનુસરીહે અનાજાઈતિ

પાપદએકવીશમું

तारागुणपरप्रमाणेनाधर्मके विलासवास
 ज्ञानके महा प्रकास, दाशत्वगवंतके उदासत्वा
 वलगेहेंनासमता नहीतरंग, अंगही उपांग अं
 ग, भजन प्रसंग रंग, अंग लगा भगेहेंनाधर्मना
 वा कर्मके संघाप्रघोर, लगे महा मोहयोर, ने
 रता को तोरवेकुं, सावधान लगेहेंना शीलको घ
 री सताह, धनुष महा ठीसाह, ज्ञान ज्ञानके प्र
 वाह, सब वेरी लगेहेंनाधर्मनाराआयोहे प्रथ
 मसेन, कामको गयोहे रेन, हरि हर ब्रह्म लेगे,
 ओड लेने हगेहें, क्रोध भान भाया लोत्व, सुलट
 महा अजोत्व, हरि सोय छोड थोत्व, भुज दंड ल
 गेहेंनाधर्मना उतानो कषाय लये पीन, पापको
 प्रताप हीन, ओर लट लये हीन, ताके पग ह
 ठेहेंना कोही नही रहे ठाढ़े, कर्म ने मिले तेगा
 ठि, यरनेके बिहा कोढ़े, करवाल नगेहेंनाधर्मना

जा लग्न अथ त्वयो प्रताप, तपत अधि क ताप, ता
 तेनाहिं रही याप, खरी तग तगे हें ॥ सुख स निस्सा
 न साब, बिब्य वधाई साब, ऐसे भुनिराब, तां दुं
 हम पाय सगे हें ॥ धर्म ना पाई ति ॥

पपह्मारी शत्रुं ॥

परागराम दुखी ॥ अष्वत्त देव हित दारी, लग्न
 तगुने अष्वत्त देव हित दारी ॥ देखा प्रथम तीर्थ कर
 प्रथम नरेसर, प्रथम यति प्रह्लाद ॥ अष्वत्त
 देव नाशा वरसी घन देई तुम लग्न में, छलति छि
 ति निवारी ॥ तैसी द्राही करतु नांही दुःख सा
 हिज जेर हमारी ॥ अष्वत्त नाशा मांगत नहिं हम
 हाथी घोरे, धन इन दुयन नारी ॥ दियो मोहिय
 रन कमल ही सेवा, याहि जगत मोहि प्यारी ॥ अष्व
 त्म नाशा त्वत्तीला चासित सुर डारे, तुं पर सज
 ही बियारी ॥ में मेरो मन निश्चल डीनो, तुम आ

लासिरधारी तासुषलना हा मेसो साहिज
नहिं डोढी लगभे, यासुं होय दिवधारी ताहि
लहि दलास प्रेमडे जिये, तिहां हठ भेंये गमारी
तासुषलना पातुं महि साहिज मेहुं जंदा, या
मत देषि विसारी प्रभू नय निनय विबुध से
वडे, तुमहो परम ठापडारी तासुषलना डा

तापदेवीशमंगा

ताशगयेलावला गौतम गणधर नमि
यें हो अहनि सि, गौतम गणधर नमियें हो
देडाना म नपत नवही निधि पछिं, मनवं
छित सुज लहिं हो ता अहना राधर अंगन
ने सुरत रे इलियो, कहा कान्जन त्रिमियें
सरस सुरनि घृत ने हुवे घरमें, तो क्यौं तै
से नमियें हो ता अहना रा तेसी श्री गौतम
गुरु सेवा, ओर होर क्युं रमियें ता गौतम ना

મેં ત્રયજલ તરિએં, કહા બહુત તનુ દમિયેં ॥ અ
 હનાડાગુન અનંત ગૌતમ કે સમરન, મિથ્યા
 પ્રતિ વિષ ગમિયેં ॥ નસકહે ગૌતમ ગુનરસ આ
 ગેં, રૂચત નહેં હમ અમિયેં ॥ અહના જાઈતિ ॥

પાપદ્યોવીશમું

પારાગનદૂત સુખદાઈરે સુખદાઈ, દાદો પાશ
 ન સુખદાઈત એસો સાહિબ નહિં કો ધી ભગ
 મેં જોયા કીલેં ધીલ લાઈત સુખનારા સખ
 સુખદાઈ એહુનિ નાયક, એહિં સાયક સુસહા
 ઈંદ્રિયકરકું કરે શંકર સરિસો, આપે અપની
 દુરાઈત સુખનારા મંગલરંગ વધે પ્રભુ ધ્યા
 નેં, પાપજેલી ભજે કરમાઈત સીતલતા પ્રગ
 ટે ઘટ અંતર, મિટે મોહકી ગરમાઈત સુખના
 રા કહા કહેં સુરત રૂપિતા મનિકું, ભ્રમે પ્રભુ
 સેવા પાઈત શ્રીભસચિત્ય કહે દર્શન દેખ્યો

घर भंगन नयनि धि आर्घा सुजना हा छति

तापहपयीशभुं

तारागदेशाज्जा अजभें सख्यो साहिब
 पायो, देकाया की सेव करत हुं याहुं, मुल मन
 प्रेम सुहायो ता अजनाया हा दुर ओर न होवे
 अपनो, ने दीने घर भायो ता संपति अपनी
 जिनुं में देवे, वेतो दिल में ध्यायो ता अजनाया
 ओर न कीलन करत यादरी, दूर देश पाय घासे
 ता अंतर या भी ध्याने दी शो, वेतो अपने पा
 सें ता अजनाया ओर कब हुं की छि कारन को
 प्यो, जहुत छि पायन तू से ता विद्वानंद में मघ
 तर हुतु हे, वेतो कब हुं न से ता अजनाया
 ओर न की चिंता चिंती न भिदे, सब दिन धं
 ये नवे ता थिरता गुन पूरन सुख जेते, वेतो
 अपने आवें ता अजनाया पराधी नहे नो

ग. ओरको, हमें होत वियोगी। सदा सिद्ध स
 मताई बिलासी, वेतो निहगुन लोगी। अ
 जगाडा ल्यों बनो ल्यों युगति न हमनो, मेतो
 सेवक छिनको। पक्ष पाततो परसुं होवे, राग
 धरतहुं गुनको। अजगाडा लाव ओके सज
 ज्ञानी को, भूरज ल्हेन लावे। अपनो साहि
 जने पहियाने, सो लस लीला पाये। अनाद

तापहछवीशभुं

ताराग लूप दलयाए। सयन की नदन की
 जयन की छजी नी की। मयन की गोरी तकी खगी मोहि
 अविद्यां। मन की लगन तर अंग नीय न।
 गे अली, डलन परत कुछु डहा डहुं जतीयां।
 सयन की गाथा मोहन मना छी मानी, डहाज
 नी रति छानी, शिवा देवी के नंदन माने।
 जिन तियां गुन गहो बस जहो धर रहो सुम

લહો, ફુઝગમો મુઝ સમો રંગર મોરતિયાં
સયન ફીબારા ઈતિ

પાપહસત્તાવીશ મુંગ

પાસગ કાફી ફુશે નીપા સાફિબ ઘ્યાયામ

નમો હના, અતિ સોહના લવિ જોહના પાસ
ફિબગા દેકા આલતેંદિન સફલ મેરે,
માનું ચિંતા મની પાયાપા સાફિબગા વાયો
સહ ઈદ્રે મિલિય પૂલ્યો, ઈદાની ગુન ગાયા
સાફિબગા રાલનમ મહોષ્ઠવ ફરે દેવ, મે
રુશિખર લે આયાપા હરિ કો મત સંદેહ ન
ની, ચરનન મેરુ ચલાયાપા સાફિબગા કુ
અફિયે તાલ રૂપ દેખી, દેવેં ન વીર ખોલા
યાપા ખગર લયે પાય લાગી, વીરના
મખુલાયાપા સાફિબગા આઈદ પૂછે વીર
ફહે, બ્યાફરનની પાયાપા મોફિયી નિશા

જધરન, યુંહિં વીર પડાયાા સાહિ બનાપા
 વરસી ઘાત દેઈ વીર, લેઈ વ્રત સુહાયાા સા
 લતલે ધ્યાન ધ્યાતાં, ઘાતી ધન ખપાયાા
 સાહિ બનાંડાા લહિ અનંત જ્ઞાન આપ, રૂ
 પ નગ મગાયાા ન સકે હમ સોઈ વીર,
 ન્યોંતિ સું ન્યોતિ મિલાયાા સાહિ બનાંડ

પાપદઅહુવીશમુંગ

પારાગ કેદારો દરબારીા આવે હાથી દલસા
 જગાજતે, નેમજ ઘર આવે, જે દેશીા પ્રભુજ
 લદેખી સુરરાજ, જાજતો ઈમખોલેા દેખો
 જાલ ભાંગ્યો નમ સેરો, કોનહિ જગ તુમતોલે
 પાપ્રભુના ઘાટે કાચરન અગુદે કંપિત સુરણી.
 રિ, માનું તાચત ડોલેાઈ નમિસિ પ્રભુ મોહિ
 ઊપર તૂટે, હરખ હિયાકો ખોલેા પાપ્રભુના
 શાકરત શેષ ધર હરત મહો દધિ, ભયભંગુ

रत्नगोले।।दिसि कुंजर छिन्नद्व त्वजे तज, सजहि
भिलत अरे।।रोले।।प्रभुगाडा।।जीला जाल अजाल
पराक्रम, तीन तुवन धंधोले।।रस प्रभुवीर भेरे
अजडीले, अहुरि हुन परिहु लोले।।प्रभुगाडा।।छिति

पपहओगाएत्रीशभुंग

पारागछिपरप्रमाणे।।प्रभु धरी पीठवेतालजा
ल, सात ताल लों बाधे।।माल रूप विकराल त्वयंदर, ला
गत जंजर आधे।।प्रभुगाडादेडा।।जालदहे जो वीरले
गयो, परिजन देव आराधे।।तिल चिन्ताग यित्त वीर
नजोल्हो, जल अनंतहुन आधे।।प्रभुगाडावढतरहे
नाहि सुर निषण, ननु मोहि विराधे।।दुलिशडहिन
दढ भुष्टि माख्यो, संकु यित्त तनु मन दाधे।।प्रभुगाडा
सुरदहे परतज मोहि नयोहे, पानीरस विण जाधे।।
रसदहेछंदे प्रसंस्यो तैसो, तुही वीर शिव साधे।।
प्रभुगाडाछिति।।

પાપહરીશમુંગ

પારાગશ્રીરાગામ્જ જ ધોહી ઐસી આય જ
 ની પાટેડાશ્રી સંખે સ્થર પાસ બિને સર, મેરે તું
 એક ધની પામળના પાતું બિનું કોઈ ચિત્ત ન સુહા
 વે, આવે કોડિ ગુની પામળ ધોરે તુલ બીપર રસિઓ,
 અલિ ભિમ કુમલ ત્વની પામળના રાતુલ નામે સ
 વિ સંકટ પૂરે, નાગરાલ ધરતી પાના મળ્યો નિસિ
 વાસર તેરો, યા સુત્ર મુલ કરતી પામળના ડાકો
 પાનલ બીપ બચત દુર્જન, મથન વચન કરતી પાના
 મત્ત પુંગલ ધાર તિહાં તુલ, યારું દુઃખ ફરતી પામળ
 પામળ મિથ્યા મતિ બહુલ નહે નગમો પામળ ધરે ધ
 રની, બિલેતે હમ તુલ ભક્તિ પ્રભાવે, ભયન હું એ
 ક કુની પામળના પાસ ભન નયન સુધારસ અંત
 ન, દુરલ નરવિ ત્વરતી પાતુલ ભૂરત બિરખે સો પા
 વે, સુખ ભસ બીલ ચતી પામળના ડાઈતિ પા

પાપદએકશીશમું

પારાગપ્રભાતિાવિમલાચલ નિતવંદિયે, કીતે
એહતી સેવાપ્રાપ્તાનુહાથએ ધર્મનો, શિયતરે ફલે
વાપાવિમલાચલના પાટેકા ઊભવજ નિનમ્રહમં
ડલે, તિહાં દીપે ઊત્તંગાપ્રાપ્તાનુ હિમગિરિ વિભ્રમે,
આઈએખરગંગાપાવિમલાચલનારા કોઈએને
રૂંજા નહીં, તીરથએતોલેાએમશ્રીમુખ આગ
લેં, શ્રીસીમંધરબોલેાવિમલાચલનાડાનેસ
પલાંતીરથકરે, યાત્રાફલલહિએંતેફધીએગિ
રિભેરતાં, શતગુણફલલહિએંતેવિમલાચલના
નાનમ્મસફલહોએ તેહનો, બેએગિરિવંદેા
સુખસવિભયસંપદલહે, તેનરચિરનંદેાવિ
મલાચલનાપાઈતિા

પાપદએકશીશમું

પારાગદેવગંધારાદેખોમાઈએતજકૂપનિ

ਨਲ ਕੋ ਗਾਏ ਜਾਨਣ ਦਾ ਉਨਕੇ ਆਗੇ ਆਰ ਸਾਜਨ ਕੋ,
 ਰੂਪ ਲਗੇ ਮੋਹਿ ਫੀਕੀ ਗਾਏ ਭੋਗਾ ਰਾਜੀ ਥਨ ਕਉਨ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਕਯੋਲੇ, ਮੁਖ ਸੋਹੇ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਗਾਏ ਕੁਧਿ
 ਲਗ ਵਿਲਯ ਕਹੇ ਯੋਂ ਸਾਹਿਬ, ਨੇਮ ਲਭਿ ਤ੍ਰਿਲੁਕ
 ਨਦੀ ਕੋ ਗਾਏ ਭੋਗਾਰਾ ਚਰਿਤਾ।

ਪਦਮੇਤੀ ਸਾਮੰਤ

ਪਾਰਾਗ ਗੁਰੂ ਰੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਆਲਾ ਰੂਪ ਸਾਲਾ ਗ
 ਲੇ ਮਾਲਾ ਸੋਹੇ ਮੋਤਨ ਕੀ, ਕਰੇ ਨ੍ਰਿਤ ਧਾਲਾ ਗੋਰੀ
 ਟੋਰੀ ਮਿਲਿ ਲੋਰੀ ਸੀ ਗਾਏ ਵਰ ਫੁਰਹਿ ਧੇਰੀ, ਸੇਨਾ
 ਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕੇਰੀ, ਗੁਨ ਗਾਤੀ ਆਵੇ ਤੇਰੀ, ਕਰੇ ਚਿਤ
 ਯੋਰਿ ਸੀ ਗਾ ਵਿਆਹੁ ਮਨਾਵੇ ਆਲੀ, ਪਹਿਰੀ ਦੁਖ
 ਆਡਾਲੀ, ਚਾਹੁ ਨਿਹਾਲੇ ਆਲੀ, ਛੋਡੀ ਲਾਲ ਹੋਰੀ
 ਸੀ ਗਾਤੀ ਨੇਮਿ ਸਥਾਇ, ਗਲ ਗਾਮੀ ਲਗ ਦਾ
 ਮੀ, ਲਗ ਧਾਮੀ, ਰਹੇ ਅਹਿ ਮੈਨ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾ ਧ
 ਛ ਧੋਰੀ ਸੀ ਗਾ ਚਰਿਤਾ।

पपद्योत्रीशभुं

पपद्यन्याश्रीगणलगा आये नहिं भन
 गामारेकातजलग कष्ट किया सवि निषुल, ब्यौ
 गगने चित्रामा नजलगवाशा करनी भिनतुं
 करे मोरार्ध, अह्य वृति तुन नामा आपर इ
 सन लहेगो ब्यौ लग, व्यापारी जिनु दामा
 नजलगवारा भुंड मुडावत सजहि गडरिया, ह
 रिण रोत्र जन घामा नटाधार वर त्रस्र लगा
 वत, रासल स इतुहे घामा नजलगवाडाये
 तेपर नहीं योग्दी रयना, ने नहिं भन विस्थाभ
 पयित अंतर पर छलवेकुं चिंतवत, कहा नपत भु
 जशभामा नजलगवाशा जयन डाय गोपें दहन
 धरे, चित्त तुरंग लगामा तामे तुंन लहे शिव सा
 धन, निषीका सुने गामा नजलगवाचा प
 दो ज्ञान धरो संनभ किरिया, नदिरा यो भन

હામાપિદાનંદધન સુભસ વિલાસી, પ્રગટે આ
તમરામાનજાનગના કાર્ધતિા

પાપદપાત્રીશમું

તારાસોરહાપયતુરનર સામાયક નય ધા
રોપાટેકાલોક પ્રવાહ છાંડકર અપન્ની, પરિણ
તિશુદ્ધ વિચારોપયતુરનરનાપા દ્રવ્યત અખય
અલંગ આતમા, સામાયક નિન નતેના શુદ્ધ
રૂપ સમતા મય કહીએ, સંચર નય કી વાતેના
યતુરનરના આખ વ્યવહાર કહેયું સજનન,
સામાયક હુઈ અવેગતાતે આયેરના સો માને
એ સા નૈગમ ગાવેનાયતુરનરના આ આયેર-
ના રિત્તુ સૂચ સિચલકી, બિનુ ઊપયોગ નમા
નેના આયારી ઊપયોગી આતમ, સો સામાય
ક બનેનાયતુરનરના આ શબ્દ કહે સંભત ને
એ સો, સો સામાયક કહિયેના ચોથે ગુબહાને

आयतनना, विषयों में निवृत्त रहिये ॥ यतुरन
रणापा अप्रभतदाणे र्घ्याको, समनि दूढ
नय साजी ॥ केवल ज्ञान दशा यिति वीनकी,
अवन्तुते त्वाजी ॥ यतुरनरणा दा साभाय
क नय ने हुन नने, लो क दुहे सो भाने ॥ ज्ञान
वंत की संगति नाहीं, रहियो प्रथम गुन
ने ॥ यतुरणा ॥ साभायक नर अंतर द हे,
ने दिन दिन अत्यासे ॥ लग्न सवाहल हे
सो नै हो, ज्ञान वंत के पासे ॥ यतुरनरणा टा

पापदंष्ट्रीशामुं

पराजिह्वागो ॥ सजल या छाक भो
मदिरा की ॥ टेका मिथ्या मति के नेरे गुइकी,
वयन शक्ति निहां पाकी ॥ सजल नाचा नि
दृशा छांड लड वींयी, दृष्टि दंत हे ताकी ॥ न
करे किरिया नन कुं त्वापे, नहि त्वयि यिति पाकी

૧૧ સખલનારા ત્યાજ્યન ગત ત્યોજ્યન કો ઊછાંડી
 ઘસત્તર જી ઊંઘેરે ૧૧ ગહત જ્ઞાન કુંદિરિયા ત્યા
 ગી, હોત ઓર કી ઓરે ૧૧ સખલનારા ૩૧ જ્ઞા
 ત્યાત નિ સુતી સિર ઘૂતે, લાગે નિભ મતિ
 મીઠી ૧૧ ને કો ઊખોલ કહે કિરિયા કો, તો આ
 ને નૃપ ચીઠી ૧૧ સખલનારા ત્યાજ્ય કો ઊતાડે ન
 લમે પેસી, હાથ પાળે નહ લાવે ૧૧ જ્ઞાન સેતી
 કિરિયા સખલનાગી, યું અપત્નો મત ગાવે ૧૧
 સખલના પા ને સે પાગ કો ઊસિર બાંધે, પહિ
 રત નહિ લંગે રી ૧૧ સહુરે પાંસ ક્રિયા બિનુ
 સીખે આગમ જાત ત્યું ખોરી ૧૧ સખલના ૩૧
 ને સે ગભ અપતે સિર ઊપર, ઘાર આપ હી ૩
 રે ૧૧ જ્ઞાન ગ્રહત ક્રિયા તુછ જાત, અન્ય બુ
 દ્ધિ કલહારે ૧૧ સખલના ૩૧ જ્ઞાન ક્રિયા ઘે ઊ
 શુદ્ધ ઘરેગે, શુદ્ધ કહે નિરધારી ૧૧ સખલના પ્રતાપ

ગુનનિધિ કી ભૂમિ, ઊનકી મેં બસિ હારી
સબલગા દાઈતિ

પાપદસડચીશામું

પાશગકાફી નંગલો પાએતન અબ મોહિ
દર્શનદીને પાટેકા તુમ દર્શન શિવ સુખ પા
મીને, તુમ દર્શન ત્વછીને પાએતન ગાશા
તુમ કારન તપ સંયમ ફિરિયા, કહો કહાંલો
કીને પાતુમ દર્શન ખિનું સબયામૂઢી, અંતર
ચિત્તન ત્વીને પાએતન ગારા ક્રિયા મૂઢ પતિ
કહે નન કેઈ, જ્ઞાન ઝોરકું પ્યારો પામિલત
ત્વાવરસ દો ઊન ત્વાખે, તું દો નુતે ન્યારો
પાએતન ગાકા સબમેંહે ઝોર સબમેં નાંહી,
પૂરન રૂપ એકેલો પાઆપ સ્વ ત્વાવેવે કિમ
રખતો, તું ગુરે અરેતું એલો પાએતન ગાજા
અકલ અલખ પ્રભુતું સબ રૂપી, તું અપની

ગતિ ભનેતાજગમ રૂપ આગમ અનુસારે, સેવક
સુભસ અખાનેતા ચેતનના પાઠિતા

પાપદ અડચીશ મુંગ

પાપાગલીમ પલાસી પાપામ પિરીયા ચેહ
રીહોતા એદેશીતા મન કિ તદુ નલાગે હેભેરા મન
પાટેકા પૂરન આસત્તર ઝલી મેરી, અશ્વિનાસી
કી સેભેરા મનના ધાઅંગ અંગ સુતિ પિછિ ગુ
ન હરખે, લાગો રંગ કરેભેરા અતો કિટાય જો ન
ચિ ફીટે, કરદુ ભેર ભેરે ભેરેતા મનના રાધોગ
અના લંબન નહિ નિષ્કલ, તીર લગો ન્યું રેભેરા
અબતો ભેદતિ મિર મોહિ લાગો, પૂરન અહ્મ કી
સેભેરા સુભસ અહ્મ કે તેભેરા મનના ડા
ઈતિ

પાપદ અગણ ચાત્રીશ મુંગ

પારાગશોની પાણિદાનંદ અવિનાસી હો, મે
 શો યિદાનંદ અવિનાસી હો પારેકા કોર મરોર ફર
 મફી મેરે, સહન સ્વત્વાવ વિલાસી હો પાણિદાનંદ
 પાપા પુદ્ગલ મેલ ખેલત્તે જગાકો, સોતો સજા હિ ખિ
 નાસી હો પૂરન ગુજ અધ્યાતમ પ્રગટે, ભગે ભે
 ગ ઘીદાસી હો પાણિદાનંદ નાના નામ ભેખ કિરિયા
 કું સજા હી, દેખે લોક તમાસી હો પાણિન મૂરત ચેતન
 ગુન યિતે, સાચો સો ઘી સન્યાસી હો પાણિદાનંદ
 પાપા ઘોરી દેવા રફી કિતિ દોરે, મતિ વ્યવહાર પ્ર
 કાસી હો અજમ અગોચર નિશ્ચય નય કી, દો
 રી અનંત અગાસી હો પાણિદાનંદ નાના નામ
 ટમેં એક પિછાને, આતમ રામ ઘીપાસી હો ભે
 દકલપના મેં જડ ભૂલ્યો, જુજ્યા તૃષ્ણા દાસી હો
 પાણિદાનંદ નાના પાપા ધર્મ સિદ્ધિ નવ નિધિ
 ફે પદમે, કહા કુંઠત જઈ કાશી હો ભસ્મકુંડ શાં

तसुधारसयाज्यो, पूरनब्रह्मजल्योसीहोपरिधाना

पापहयालीशामुं

तारागहोरीपाहरी नारी दोले मिलिरंग
 होहोरीपाटेकाइगरमे तल्लातरंग होहोरी
 देयरकुं घेररहीतारंगहोनाव्याह मनावन डाल
 लातारंगनावाताल कुंसात मृदंगमुंरं
 गणा मधुरजल्यतयेंग लातारंगना गय
 जगुलात नयन तरेतरंगना जठिन जल्ये
 अनंगलातारंगनाराप्रियकारी छंदे पी
 यारंगना त्वरी त्वरी केसर नीरलातारंग
 पमानुं महन करती छटातरंगना अलये धिडाये अं
 जीरलातारंगना उपा योयन मद्द महिरा छ
 डीतरंगना गायत प्रेम धमाती लातारं
 गनारायेत मायत नायती तारंगनाडौ
 तुक सुंदरे आलीलातारंगनाशा सोहं मुजतं

जोससुंारंगनामानुसंध्यायुतयंदसासांरंगना
 पूरितकेसरकुलेससुंारंगनाअस्तमेह्न्युंखुंदसा
 सांरंगनापाथरातुलुभूलदेजावतीारंगनाजा
 हलगायतकंदसासांरंगनाकहेदेवपरनोपीयाप
 रंगनापरनाजिनपुंषडिजंदसासांरंगनाडाडू
 भमिमितरहेवेसीसुंारंगनासागरगंगासांसा
 सांरंगनाभनहगानेअभनवेोारंगनादिडिनक
 रोत्रियासंगसासांरंगनाडायांजित्तासहरी
 नारीकोारंगनादेपीधरेप्रतुभोनसासांरंगनास्त्री
 शिशुसहहहंतलेारंगनाक्रेचयनअभडोनसा
 सांरंगनाटाभनकेभनेकहात्योारंगनाभनकोभ
 न्योप्रमानसासांरंगनायतुरनयूकेनेमलांरंगना
 पाजेसुलसकल्यानसासांरंगनाछाईतिता

पपहजेकतालीशभुं

नयनयनयनयनयन पास निगंद

દેકા અતરીક પ્રભુ ચિત્રુપત તારત, ત્વિદ
 કમલ ઊલ્લાસ દિણંદા ન્યનાપાતેરે ચરત
 શરત મેં ફીતે, તુજિતુ કનતોરે ત્વકુંદ તા પરમપુ
 રુષ પરમારથ દરશી, તું દિયે ત્વિદકું પરમાનં
 દ તા ન્યનાપરા તું નાયક તું શિવ સુખ દાયક,
 તું હિત ચિંતક તું સુખકંદ તા તું નનરંજન તુલ્ય
 ત્વંજન, તું કેવલ કમલા ગોવિંદ તા ન્યના ડાકો
 દિ દેવ મિલિકે કરા નશકે, ઈક અંગુઠ રૂપ પ્રતિ
 છંદા જૈસો અદ્ભુત રૂપતિ હારો, ચરણત માનું
 અમૃતકો છંદા ન્યના જામેરે મંત્ર મધુકરકે
 મોહન, તુમહો વિમલ સદન અરવિંદ તા નય
 ન ચકોર વિલાસ કરતુ હો દેખત તુમ સુખ પૂરત
 ચંદા ન્યનાપા દૂર નયે પ્રભુ તુમ દાસ નતે, દુઃ
 ખ દોહા દાલિદ અઘંદા વાયક નસ કહે સ
 હસ ફૂલતેં તુમ હોં, ને જોલે તુમ ગુનેકે ચંદા ન્યાડ

પાપદખેતાલીશમું

પારાગધન્યાશ્રીપાવામાનદનનગદાનંદન,
 સેવકજન આસાવિસરામાનેક નિજરફરીમો
 ફિપરનિરજો, તુમહોફરનારસકેધામાવામા
 પાપાદેકાઈતનીભૂમિપ્રભુતુમહીઆન્યો, પ
 રિપરિજહુતજહાઈમામાઅજદુયારગુનહ
 નજહાવત, લાગતહેક્યાતુમકુંદામાવામા
 ગાઅહુનિસિધ્યાનધરુંહુંતેરો, મુખધીનવિ
 સારુંતુમન્નામપાશ્રીનથવિજયવિજયસેવ
 કકહે, તુમહોમેરેઆતમરામાવામાગાગા

પાપદખેતાલીશમું

પારાગકાફીઅલ્પતદેવમુજવાલહા, બ્યુંમેરા
 મેહાપાદેકાબ્યુંમધુકરમનમાલતી, પંથીમન
 મેહાપાઅલ્પતગાપામેરેમનતુંફિરેયો, પ્રભુ
 કંચનદેહાપાફરીફરબહુપુરંદરા, તુજઆગે

केहाएअलतवा रातुंही अगोथर दो नहीं,
 सल्लन गुन रेहाएयेहेताहुं यदियें, धरी धर्म
 सनेहाएअलितगाछा लज्जि वछछल लगाता
 रनो, तुंजिरेहयेहाएवीतराग हुओवा लहाए
 ड्युं डर्मरीहोछेहाएअलितगाछा नै निनवर
 हेत्तरतमें, मेरावत विदेहाएअसहुं तुं पद
 प्रणभतें, सब प्रणभे तेहाएअलितगाछा

पापदयुभाजीशमुंग

पापगोडीसंत्वचनिन लख नयनमि
 ल्योहोएडेडाप्रगटे पूरय पुअयडे अंडुर, तब
 तेंदिनभोहि सकल वल्योहोए संत्ववगाछा
 अंगनमें अभिये मेहबूडे, लम् तापको व्या
 पगल्योहोएसंत्ववगारा नैसी लज्जि तैसी प्र
 लुडइना, अत संभमें दुधमिल्योहोएसंत्ववगा
 गाडरत फिरतहे दुरही दीलतें, भोहभलस नि

૧૦ જગચર હલ્યો હોવા સમક્ષિત રતન લેકું દરિ
 ભાણેતે, અબન ભલે કુઠાતિ રલ્યો હોવા સંભ
 વવાના નેહ નલર ભર નિરખત હી મુઝ, મંત્રુ
 સું ફિયડો હે જ હલ્યો હોવા શ્રી નય વિનય વિષ્ણુ
 ઘસેવક કુંવા સાફિખ સુરતર ફોય ફલ્યો હોવા સં
 ભવના પાઠતિવા

પાપદ પુસતાલી શમું

પાશગન શા મંત્રુતેં ફિયડો હે જ હલ્યો હોવા
 રેકાયા ફી સોભા વિભિત તપસ્યા, કમલ ફર
 તું હે જલયા શી પાધિધુકે સરન ગયો મુખ અરિકે
 ખનતેંગા ન હરિણ હારી પા મંત્રુવા શા સફ
 જહિ અંબન મંત્રુલ નિરિષત, ખંબન ગરવ દિ
 ઓડારી પા છિન ભઈ હે ચક્રોર ફી સોભા, અ
 ભિ ભજે સો ફુખભારી પા મંત્રુતેંગા શા ચંચલ
 તાગુન સિયો મીનકો, અભિભ્યું તારી ફેકા

રીઠાકહું સુલગતાકેતી ઈનકી, મોહિ સબહિ
 અમરનારીઠાપ્રભુતેંગાડાઘૂમતહે સમતા રસ
 પાને, નૈસે ગત્વર મદ ભારીઠાતીન ભુવત
 માં નહીકો ઈન કો, અભિનંદનતિન અનુ
 કારીઠાપ્રભુતેંગાજામેરેમનતો તુમહિ રૂયત
 હે, પરેકુન પરકીસારીઠાતેરે નયનકી મેરે
 નયનમેં, નસકહે દેહીછબિ અવતારીઠાપ્ર
 ભુતેંગાપાઈતિઠા

પાપદહેતાલીશામુંઠા

પારાગમારુંઠા સુમતિનાથ સાંચાહોઠાદે
 કાપર પર પરખત હિત્તયા, નૈસા હીરાબ
 ચાહોઠાઓરદેવ સવિ પરહયા, મેંબળી
 કાચાહોઠા સુમતિનાથાતેસી કિરિયા હેખરી
 નૈસી તુલ્યાચાહોઠાઓરદેવ સવિ મોહેંબ
 ર્યા, સવિ મિચ્યામાચાહોઠા સુમતિનાથા

ચઢીરાસી લખવેષમાં, હું જહુ પરનાયાહોત્તમ
ગતિદાનદેઈ સાહિબા, અખ કરહો ઊંચાહોત્તમ
સુમતિનાડાલાગી અમિ કષરચકી, સખ દોર
હી આયાહોત્તમરક્ષક બાળી આદર્યા, મેં તુમશ
રન માયાહોત્તમસુમતિનાખા પદ્મપાત નહિ
કોઠીસું, નહિં જાલચ લાંચાહોત્તમીતયચિત્ત
યસુ શિષ્યકો, તોસું દિલરાયાહોત્તમસુમતિ
તપાઈતિત

પાપદસડતાલીશમું

પારાગપૂરવીપાઘડિઘડિ સાંભરે સાંઈસમૂ
ના, ઘડિઘડિનાદેકાપદ્મ પ્રભુ નિન દિલસે
નજિસરે, માનુ ક્રિયોકછુ ગુનકોરુનાપદરસ
નદેખતહી સુખપાઠિ, તોચિન હોતહું ઊભા
ડુનાપાઘડિનાશાપ્રભુ ગુન જ્ઞાન ધ્યાન જિયે
ચયના, પાન સોપારી કાચા ચૂનાપારાગભયો

दिखमें आयोगे, रहे छियाया छाना धूना घडिवा
 रा प्रलुगुन चित्त जंघ्यो सजसाधे, दुन पेसे
 लेछ घर जुनााराज नग्या प्रलु सुं मोहि परग
 ट, कहो नया डोढा कहो ब्रूना घडिवा डाढोड
 लानसे नेयित थोरे, सोतो सहन विवेक ही सू
 ना प्रलुगुन ध्यान विगर त्रम त्रूला, डरे डिरि
 या सो यने इना घडिवा हा मेतो नेह कियो तो
 हि साधे, मज नियाहतो तो चछ हुना लसक
 हे तो जिन मोरन सेवुं, अभिय पाछि दुन याजे
 सूना घडिवा पारतिता .

पदहस्त ताजीश भुंता

पारजार्धमत दुल्या एता जैसे साभी सुपा
 र्धसें दिख ल गा, दुःख लग्गा सुख लग्गा लग्गा
 राणा राख हुं सुहुं मान सरोवर, रहेया नख न्युं
 चार एता जैसे नाछाटे का मोर हुं मेह य मोर हुं

यंदा, मधुमनप्रथ यित्तहारना॥ झूट मभूत त्वम
रकी अंजली, डोडिलकुं सुज डारना॥ जैसेगारा
सीताकुं राम डाम न्युं रतिकुं, पंथीकुं घरजारना॥
घनीकुं त्याग याग जलनकुं, योगीकुं संयम धारना॥
॥ जैसेगाडानंदननन न्युं सुरकुं यत्नन, न्यायीकुं
न्यायनिहारना॥ तयुं मेरे मन तुं हि सुहायो, मोर
तो यित्तें छितारना॥ जैसेगाशा श्री सु पार्थ
हरिशानपरतेरे, डीनें डोडि अवारना॥ श्री नय
बिषय विषुधसेवकुं, दियो समतारस पारना॥
जैसेगापाछित्ति

तापहयोगणपयाशमुं

तारागरामश्री॥ श्रीयंद प्रल निनरावराने,
घटन पूनम यंदरे॥ त्वविडलोड यंदरे निरजत
सहे परमानंदरे॥ श्रीयंदगाथापरेडा महुमहे
महि मागे नसत्वर, सरस नस अरविंदरे॥

रागभणोडविल्लन त्न मर रशिया, लहि सुज म
 डरंछेरा श्रीयंदनारा नसना मे दोसत अधिद
 दिथे, रसे दीह गंदरेरा नसगुन डथा त्वव्यथ
 लांले, ध्यान शिवतरे डंदरेरा श्रीयंदनाड राविपु
 लहृदय विशाल तुल्युग, यंसितयाल गयंदरेरा
 अतुल अतिशय महिमा मंदिर, प्रगत सुरनर वृं
 रेरा श्रीयंदनाज्ञा भें दासयादर प्रलु तेरो, शीष्य
 तुल डरंछेरा नसविल्लय वायद छम विल्लये राखे
 मुल्लव डंदरेरा श्रीयंदनापा ठतिता

पदपरयाशामुं

तारागंदेदरो मे डीनो नहीं तोजिन ओरमुंश
 गपरेकादिन दिनवान थहे गुनतेरो, न्युं डंयन पर
 लागा ओरनमेंहे कषायकी कलिका, सो ड्युं सेवा
 लागा मेडीनो नाशा रा नहंसतुं मान सरोवर, ओ
 रम शुचि शुचि कागा विषय तुलंगम गडेड तुं ड

હિયેં, ઝોર વિષય વિષનાગામેં કીનોનારાગો
 રહેવજીવર સરિખે, તુંતો સમુદ્ર અથાગાતું
 સુરતરે જગવંછિત પૂરન, ઝોરતો સુકો સાગામેં
 કીનોનાડાતું પુરુષોત્તમ તુંહિ નિરંબન, તુંશંક
 રવડનાગાતું પ્રજ્ઞાતું પુરિમહાબલ, તુંહિદે
 વચીતરાગામેં કીનોનાજા સુવિધિનાથ તુજ
 ગુન કૂલનકો, મેરો દિલદે જાગા બસ કહે ભમરર
 સિદ્ધ હોઈતામેં, લીલે ભક્તિ પરાગામેં કીનોબંધ

પાપદઝેડાવનમું

પારાગદ્ગાનીદેશીયા યહિકસાય પાતાલકલ
 શાન્દિહાં, તૃષ્ણાપ વન પ્રથેંડા જુહુ પિકલ્યક
 ક્ષોલ ચઢતુહે, આરતિ ફેન બિદંડા શાભવસા
 યર ત્રીષણ તારીએં હો, અહો મેરે લલના
 પાશજીવિતુવન નાથ દિલમેં, એ વિનતિ ધા
 રિયેં હોા અનારા અરત બિદામ કામવડવા

નલ, પરત સૈલ ગિરી શૃંગાદિરત વ્યસન બહુ
 મગર તિ મિંગલ, ફરત હે નિમગ ઊમંગા ાઝનાડ
 પાત્રમરી યાકે બિચ ત્રયંકર, ઊલટી ગુલરી વા
 ચાપરત પ્રમાદ પિશાચ સહિત નિહાં, અવિર
 તિ વ્યંતરી નાયા ઝનાઝા ગર્ભત ઝરતિ ફુર
 તિ રતિ પિતુરી, હોત બહોત તો ફાના લાગતિ
 ચોર કુંગુર મલજારી, ધરમ નિહાળ નિદાન
 ાઝનાપા સુરંઈ પારે એ નિહા ઝતિ ભેરી, સ
 હસ અઠાર શીલંગા ધરમ નિહાળ તિહી સ
 ન ફરી થલવો, નસ કહેશિવ પુરંચંગા ઝનાડ

પાપદજાવન મુંગ

પાપુજરતિયાં મુજ દીઠે હો મુન મુજ ઊપ
 નોરે, ભેલ્યો ભેલ્યો વીર નિહાંદરેા હવે મુન મ
 ન મંદિર માં પ્રભુ આવી વસોરે, પામું પામું
 પરમાનંદરેા પાપુના પાપીઠ બંધ ઈંદાં કીધો

સમક્ષિત થઈ જોરે, કાલ્યો કાલ્યો કચરો ને
 ત્રાંતિરે પાઈ ફાં જાતિ ઊંચા સોફે ધારિયે
 કુચારે, રૂડી રૂડી સંવર ત્રાંતિરે પાડુનારા કુર્મ
 વિવર ગોખેઈ ફાં મોતિ ભુમકારે, ભુલે ભુલે ધી
 ગુણ જાહેરે પાડાર ત્રાવના પંચાલી અચર
 ફરેરે, ફોરી ફોરી ફોરણી. જાહેરે પાડુનારા પાઈ ફાં
 જાવી સમતારાણી સું પ્રભુ રમોરે, સારિ સાર
 રિ થિરતા સેજરે પાડિમ જઈ શકશે એકવા
 રત્ને જાવરોરે, રંજ્યા રંજ્યા ફિયડાની ફે
 જરે પાડુના જાંવયલ અરલ સુની પ્રભુ મન
 મંદિર જાવિયારે, જાપે તુઠા તુઠા બિભુવન
 ત્રાણરે પાશ્રી નય વિભય વિજુધ પચસેવક
 ત્રાણરે, તેણે પાપ્યા પામ્યા કોડિ કલ્યાણરે પા
 ડુના પાઈ ઈતિ

પાપદ્રવેન મુખ

રાસજ્ઞન રાખત રીતિ ભલી, જિનુ કાર
 ન ઊપકારી ઊત્તમ, ભરઈ સહજ મિલિા દુર્જ
 ન કીમત પરિ નતિ કાલી, ભૈસી હોય ગલીા
 સગાશા ગ્રોર નકો દેખત ગુન જગમેં, દુર્જ
 ન ભર્યે જલીા ફલ પાપે ગુન ગુનકો જ્ઞાતા,
 સજ્ઞન ફેજ હલીા સગારા ઊંચ ઈતિ પદ
 બેહો દુર્જન, ભરઈ નાંહિં જલીા ઊપગૃહ
 ઊપર બેહી મીની, હોત નહીં ઈજલીા સ
 ાગા વિનય વિવેક વિચારત સજ્ઞન, ભર
 ક ત્રાય ભલીા દોષ લેશ ભેદે બે કબહું, ચા
 લેચતુર રલીા સગાજા ગ્રામમેં જોસો સ
 જ્ઞન પાયો, ઊનકી રીત ભલીા શ્રી નય
 વિજય સુગુરુ સેવાતેં, સુખ રસ રંગ રલી
 ાસના પાઈતિા

પાપદયોપનમું

ताजान् जानंद त्रयो, प्रलुको दर्शन लहो,
 रोम रोम सीतल त्रयो, प्रलु यित्त का
 यो हे ताजवा मन हुं ते धार्या तो हे, यल के आ
 यो मन मो हे, थरण कमल तेरो मन में छहरा
 यो हे ताजाना शा अकल अडूपी तुं ही, अकल
 अभूरति यो हीं, निरप्र निरप्र तेरो, सुभति शुं
 मिलायो हे ताजना सुभति स्व रूप तेरो, रंग
 त्रयो ओं क अनेरो, वाँ रंग आत्म प्रदेशो, सु
 लक्ष रंगा यो हे ताजाना आँति ॥

तापदपंथावनभुंता

ताजाना दिक गुण तेरो, अनंत अपर अने
 रो तावाही कीरत सुन मेरो, यित्त हुं लक्ष गा यो हे
 ताजाना शा तेरो ग्यान तेरो ध्यान, तेरो नाम
 मेरो प्रान, कारण कारण सिंध्यो, ध्याता ध्ये
 य छहरा यो हे ताजाना शा छूट गयो लभ मेरो,

दर्शन पायो में तेरो पाथरण कभल तेरो, सुनस
रंगा यो हे पाजागा जार्छति पा

पाप छपन भुं पा

पाजाद जाही सर ता ने, गुई मेरो गरुछ रा
ने, पंथ महा ब्रत न हान, सुधर्मा न्युं सवायो
हे पाजागा पा जिध्याको वडो प्रताप संग, नल
न्युं छिह ततु रंग, निरमल ने सो संग, समुद्र कहा
यो हे पाजागारा सत्त समुद्र त्रस्यो, धरम पो
तता मे तस्यो, शील सुभज वालम, सभातं
गर दाख्यो हे पा जागागा सहंड संतोष करी,
तपतो तपी ह्या त्ररी, ध्यान रंन क धरी, दैत
भोला ज्यान येसायो हे पाजागा जार्छे सो
न हान क्रिया कान, मुनिरान सान सने,
दया मया मणि माणि क, ताहि में त्ररायो
हि पाजागा पा पुण्य पवन जायो, सुनस

જહાજ થલાયો , પ્રાણજીવન એસો માલ,
ધરજેઢે પાયો હે પાલાગા ડાઠિતિા

પાપદસસાવનમું

પાએરી આજી આનંદ ત્યયો મેરે, તેરો
મુખનિરખ નિરખ રોખ રોખ શીતલ ત્વ
એ અંગો અંગ પાએના સુધ્ય સમજલ
સમતા રસ જલત, આનંદ રંગ ત્યયો અનં
તરંગા પાએના પાએસી આનંદ દશા પ્રગ
ટી, ચિત્ત અંતર તાફો પ્રભાવ ચલત નિર
મલ, ગંગા ચાહી ગંગા સમતા દોહી મિલ
રહે, જસ વિનય જલત તાફે સંગા પાએના

પાપદઅહાવનમું

પાનેને દેખે વીતરાગને, સોસો હોશે
વીશરે પાજિન દેખે હોસે નહીં કોઈ, કોઈ
હોએ અધીરારે પાનેના પા સમય એકથ

નહીં ઘરસી, બે સુખ દુઃખ ફી પીડારે ॥ તું
 ક્યું સોચ કરે મન દૂડા, હોવે વલ્લ બે હીરા
 રે ॥ બેગારા લગે ન તીર કમાન બાજ ક્યું
 મારી સકે નહીં મિસારે ॥ તું સંભાર પુરૂષ બાજે
 અપનો, સુખ અનંત તો પીરારે ॥ બેગારા
 નયન ધ્યાન ઘરો વા પ્રભુ ફો, બે ટારે ભવ
 તીરારે ॥ સન સચેતન ઘરમ નિભ અપ
 નો, બે તારે ભવતીરારે ॥ બેગારા ઈતિ ॥

પાપદોષાગસાધનું

પાલનન જિનું જીવિત છે સે પ્રેત, મલિન
 મંદમતિ ડોલત ઘર ઘર, ઊદર ભર નકે હેતા ॥
 ભગાધાપુર્મુખ વચન જડત નિત નિંદા, સ
 જ્ઞન સકલ દુઃખ દેતા કલ્પ કું પાપ ફો પા
 વત પૈસો, ગાઢે ધુરી પ્રેદેતા ભગારા ગુરુ
 બ્રહ્મન અયુત નન સનન, ભતન કથ

एगनिवेतासेवानही प्रभुतेरी कुंजहुं, लु
 वननीलकोमेता त्वगा उा कथे नहीं गुन
 गीत सुखस प्रभु, साधन देव अनेता रसना
 रस विगारो काहुंजों, जुडत कु दुंज समेत
 तत्त्वगा नाईतिपा

पदसाहसुं

प्राप्रभुतेरो गुन ज्ञान, करत महा मुनि
 ध्यान, समस्त आगे नम, हृदये समायो
 होप्राप्रभुगाथा मन मंजन कर लायो, सुख
 समकित हरायो, वयन काय स मन्वयेजे
 से प्रभु कुं ध्यायो होप्रा प्रगारा ध्यायो सही
 पायो रस, अनुभव लययो लस, मिर
 गयो त्रमको रस, ध्याता ध्येय समायो
 होप्रा प्रगा उा प्रगट लयो महा प्रकास,
 ज्ञानको महा विलनासा ज्ये सो मुनिरा ल ता ल

નસ પ્રભુ છાયોદેા પ્રનાષા

પાપદગ્નેઝસઠમું

પારાગડનડોળાગેપરમ પ્વહ્ય પરમેશ્વર, પર
મગ્ધાનંદ પ્રયિ સોહાયોળાગેપરતાપડીસુખ
સંપત્તીખરનીનભત્ત મોપે, તાસુખ અલખ ડ
હાયોળાગેગાથાતાસુખ ગ્રહવેદું મુનિ મનજો
ભત્ત, મન મંભન કરધ્યાયોળામન મંભરી ભધે,
પ્રકુહીત દસાલધ, તાપર ભમર લોભાયોળા
ગેગારાભમર અનુભવ ભયો, પ્રભુગુનવાસ
લહ્યોળાચરન કરન તેરો, અંલખ લખાયોળા
ગેસીદશા હોતભજ, પરમ પુરુષતજ, પકર
ત પાસ પદાયોળાગેગાડાતજ સુભસ ભયો,
અંતરંગ આનંદજહ્યો, રોમરોમ સીતાલ ભ
યો, પરમાત્મ પાયોળાઅકલસ્યરૂપ ભૂપ, કો
હીનપરખતરૂપ, સુભસ પ્રભુચિત્તગાયોળાગેન

પાપદજાસદમું

પારાગધુયદા કેસે દેત કર્મનકું દોસ, મ
 નનિવેહેવેહે આપુ કાનોા ગ્રહે રાગ અરુ દોષા
 કેના વિષય કેર સ આપભૂતો, પાપસોતનઠે
 સ કેના શ્રેવધર્મગુફી કરી તિંદા, મિથ્યામ
 તકે ભેસાકેનારા ફલ ઊદયભઈ નરકપદ
 વી, ભભે ગે કેકો સંગ પાકેનાડા કિએ આપું
 કર્મભુગતે, અજ કહા કરો સોસાકેનાશા ફુ
 ખેતો ખહુ કાલ વીત્યો, લહેન સુખભલ ઓ
 સનાકેનાપાશ્ચીધ માત માયાજોત્ર, ભ
 ર્યોતનઘર હોસાકેનાડાચેત ચેતનપાય
 સુભસ, મુગતિ પંથસોપોસાકેનાડાઈતિા

પાપદચેશદમું

પારાગગોડીસારંગા તુહારે શિર રાન્ત
 અનનજનરા, છારયે માનું ગયલ ન છારતા

સ્ત્રી સસણગાર છદાપાતુહરેનાશાકિધું ગંગા
 જમરી સસુર સેવત, યમુના ઢીલ્ય તરાપા
 ગિરિયર સિખરેં એહ જનોપમ, ઉઠી કૂત મે
 ઘઘદાપાતુનારાકેસે જાલ જગે ભયિભય
 જલ, તારત અતિ વિકરાપહરિકહે નસ પ્રભુ
 અષભ રખો એ, હમહિં અતિ ઢીલરાપાતુના

પાપદયોસહમું

પાશગબિહાગા માયા કારમીરે, માયામ
 કશે ચતુર સુભણા માયા વાયો જગત ચલુધો,
 દુખિયો થાય અભનના નંર માયાયેં મોહિ
 રહ્યો, તેને સુ ક્ષેં નહી સુખ જામા માયાનાશા
 ન્હાના મોરા નરખી માયા, નારી ને અધકે
 રીપા વણી વિશેષેં અધકી માયા, ગરહાને
 બનેરી માયાનારા માયા કામણ માયા
 મોહન, માયાજગ ધૂતારીપા માયાથી મન

સહુ નું ચલીયું, લોલી તે જહુ પ્યારી માયાના
 કામાયા કારન દેશ દેશાંતર, અરવી વનમાં
 જાયા જહા જોસીને દીપ દીપાંતરે, જઈ શા
 ગર જંપલાયા માયાના જામાયા મેલી કરી
 જહુ લેલી, લોલે લક્ષણ જાયા ભયથી ધન
 ધરતી માંગાઢે, ઊપર વિસહુર થાયા માયા
 જાયા યોગી જતિ તપસી સન્યાસી, નગ્ન થ
 ઈપર ચરિયા ઊંચે મસ્તક અસિ તાપેં, મા
 યાથી નહી ગરિયા માયાના કાશિવત્સી
 સરિખો સત્યવાંદી, સત્ય ધોષ કહેવાયા ર
 ત્ન દેખી તેનું મન ચલિયું, મરીને દુર્ગતિ જ
 યા માયાના ડાલોલ ધરત માયાયેં પડિ
 યો, પડિયો સમુદ્ર મોઝારા મુઠ માખનીયો
 થઈને મરિયો, પોતો નરક મોઝારા મા
 યાના નામન વચન કાયાયેં માયા, મૂકી

વનમાં જ્યાં ધન ધન તે મુનિશ્વર રાયા, દે
વગોંધવું જસ ગાયા માયાના છાઈતિા

પાપદપાંશદમું

પાડજઘર ચેતન જાવેંગેં મેરા ડજઘર ચેતન
જાવેંગેં પટેકાસખિરિ લેવું જાણેયા જાર જારા
મેરે ડજઘરે ન દીના માનું ધ્યાનતું સાદા, ડજ
હુંકે દરસ દે જાવેંગેં મેરે ડજઘરા વિરહ દીવાલી
ફિરુંકું તી, પીછી પીછી ફરકે પોકારેંગેં પિશાબ
ય મોલે મમતાસેં, કાલ અનંત ગજાવેંગેં મેરે ડ
જઘરા ડું એક ઊપાયમેં ઊદમ, અનુભવ મિ
ત્રજો જાવેંગેં આય ઊપાય કરકે અનુભવ, ના
થ મેરા સમજવેંગેં મેરે ડજઘરા અનુભવ મિ
ત્રફે સુનો સાહેજ, અરબ એક અવધારેંગેં મ
મત્તા ત્યાગ સમતા ધર અપનો, વેગેં જય મના
વેંગેં મેરે ડજઘરા અનુભવ ચેતન મિત્ર મિત્રે

छो छी, सुभति निशान घुरावेंगे।। विलासत
सुख न सखी सामें, अनुभव प्रीति न गावेंगे।।
तमेरे कज्जल पाछीति।।

पापदछाशठमुं

पाराग मोती डाली देखी।। सूरत मंडन पा
सन्निपांदा, मरन सुणो राखो दुःख दंदा।। सा
हे जारंगीला हमारा, मोह नारंगीला।। तुंसा
हुंज हुंछुं तुल जंदा, प्रीति जनी नैसी कैरव
यंदा।। साणाशा तुल सुं बेह नहीं मुल डायो,
घणहीन ताने हीरो बरयो।। साणां देनां दानते
डांछ बिमासो, जागे सुन मन खेहल मासो।। सा
नारा डेडल गाते डेड न छोडे, दीयो वंछित
सेव डुर छिडे।। साणा मज्जय जे ननो तुल न
वी जूरे, हाथा थडीतो सुं नवी छूरे।। साणा उ
ले जिन मत मां जाभी दाभो, तो पण निन

જાણીહિતરાખોપાસાના નેણે દીયુંછે તેહજ
 દેશે, સેવા કરશે તેફલ લેશેપાસાનાજા ધે
 નુકૂળ આરામ સ્વભાવે, દેતાં દેતાં સંપત્તી
 પાવેપાસનાતિમ મુલને તમો ભેગુણ દેશે,
 તોજગમા જસ અધિક વહેશેપાસાનાપા
 અધિકું અંછું કિશું રે કહાવો, ભિમતિમસે
 વધ ચિત્ત મનાવોપાસાનામાગ્યા વિણતો
 માય ન પિરસે, જે જોખાણો આયો દિસે
 પાસાનાડાઈમ જાણીને લીનતી કીર્તે,
 મોહનગારા મુલરો લીનેપાસાનાવાચક જ
 સકહેજમિયે આસંગો, દિયો શિવ સુખ
 ધરી અવિહારંગોપાસાનાજાઈતિપા

પાપદસડશાહમુંગ

પાશગઆરાવરીપાયેતન મોહકો સંગ નિવારો,
 જ્યાન સુધારસ ધારોપાયેનાપા મોહ મહાતમ મ

लहरे, धरे सुभति परदासा मुक्ति पंथ परगट
 डरे, दीपक ज्ञान विलासायेना राज्ञानी ज्ञान
 भगन रहे, रागादि भल जोया चित्त विहास
 डरनी डरे, कर्म जंघ नहि होयायेना डाजीनल
 यो व्यवहार मेरे, युक्ति न विपने डोया दीनल यो
 प्रभु पद नपरे, भुगति उहां सु होयायेना भा प्र
 लु सभरो पूने पढे, डरो विविध व्यवहार। मे
 ह स्वरूपी जात मारे, ज्यान गमन निरधार। ये
 पाया ज्ञान कला घर घर बसेरे, न्नेग भुगति ड पा
 रा। निन निन कला विद्योत डरे, भुगति हाय
 संसार। येना डा जहु विध क्रिया कुले ससुरे,
 शिव पद नलहे डोया। ज्यान कला परगाससों, स
 हन मोक्ष पद होयायेना डा अनुभव चिंता भ
 णि रतन, न्नेके हृष्टे परदासासो पुनीत शि
 व पद लहे, दहे य तुर्गति वासायेना टा भहि

મા સમ્યક્ જ્ઞાનકી, અરૂચિ રાગ જલ ભ્રેયા
 ક્રિયા કરત કૃત ત્વુલ્લે. કર્મ જંધ નહિં હોયાયે
 ગાના ત્વેદ જ્ઞાન તજસોં ત્વસો, જ્ઞસોં મુક્તિ
 નહોયા પરમ ભ્રેતિ પરગર ભિહાં, તિહાં ચિકુપ
 નહિં કોયાયેનાજના ત્વેદ જ્ઞાન સાબૂ ત્વયો, સ
 મરસ નિર્મલ નીરાધોબી અંતર આતમા,
 યોયે નિલગુણ ચીરાયેનાજના રાગ વિરોધ
 વિમોહ મલીરે, એહી આમ્ર વ મૂલા એહી કર
 મ જહાયકેં, કરે ધર્મકી ત્વૂનાયેનાજના જ્ઞાન
 સરૂપી આતમા, કરે જ્ઞાન નહિં ઓર ॥ દ્રવ્ય કર્મ
 ચેતન કરેરે, એહ વ્યવહારકી દોરાયેનાજના કર
 તાં પરણામી દ્રવ્યરે, કર્મરૂપ પરિણામા કિરિ
 યા પરજ્યકી કિરત, વસ્તુ એક મય નામાયે
 તાજના કરતા કર્મ ક્રિયા કરે, ક્રિયા કર્મ કરતા
 રાનામ ત્વેદ બહુ વિધ ત્વયેરે, વસ્તુ એક નિર્ધા

रायेनापपा अेडु दुर्म दुर्तव्यता, अरेन करता हो
यातेसें नस सन्ता सधि, अेडु त्वायडो होय॥
येनापडुपार्तिता

तापद्वन्द्वशङ्का

ताराजघन्यान्धीता नज जंग छिपसभना
हिंरति, तज जंगे जेगधरे जुं होवे, नामधरा
वेनतिता नजगापाडपर डरेतुं अहु विधत्ताते.
ओधेनसे छतिता ताडो डसतुं ज्या पावेगो,
ज्यान पिना नां हिंजतीता नजगारा लूज
तरस जोर धूपं सहतुहे, डहेतु अह्य व्रतीता ड
पर डेखवे भाया भंडे, मनमें धरे व्यडतीता नज
गाता त्वस्म जगावत हाढो रहेवत, डहतहेहुं
यसतीता नंभ मंच नडी जूरी लेजल, जोत्वच
शभूढ मतिता नजगा शाजडे जडे अहु पूर्व
घारी, निनमें सक्ति हतिता सोत्पी छिपसभ

છોડી બીયારે, પાચે નરક ગતિા નજનાપા
 ડોહી ગૃહસ્થ ડોહી હોવે ચૈરાગી, ભેગી ત્વગત
 નતિા અધ્યાતમ ત્વાવે ઊદાસી રહેગો, પાચે
 ગો તબ હી મુગતિા નજનાડા શ્રી નય વિન
 ય ચિજુધ વર રાંભે, ભને નગાદીરતિા શ્રી ન
 સવિનય ઊવ. છાંય પસાયે, હેમ પ્રલુ સુખ
 સંતતિા નજનાડા ઈતિા

પાપદ્યોગણોતેરમું

પારાગરામ ત્રીા ચંદ્ર પ્રલુ નિનરાન
 રાંભે, વદન પૂનમ ચંદ્રે ભવિંક લોક યદોર નિર
 ખત, લહે પરમાનંદે પાચંનાશા મહ મહે મહિ
 માયે ભમર, રસ નસ અર વિંદેરા રણ જણે
 ભવિ. નન ભ્રમર રસિયા, લહિ સુખ મદરંદ
 રો પાચંનાશા નસ નામે દોલત અધિક દીપે,
 રસે દોહુગ દંદે પાચંસ ગુણ કયા ભવ વ્યથા તં

ले, ध्यानशिवतरुं हरेरायं गाडा विपुल हृदय
 विशाल लुल युग, यत्नतया ल गयं हरेरायतु
 ल अतिसय महिमा मंदिर, प्रणत सुरन
 र हरेरायं गाडा हुंदास यादर देवतोरो, सि
 सतुल इर नंदेरा लस पिळय वायद अमवि
 नये, दास भुल नव हरेरायं गाडा चर्तिता

पापद सिन्नेर मुं

पारागडाडी पातो जिना ओरत नयुं निनं
 दराया पातो गारडा भे भेरो भन निश्चय दि
 नो, जेह मां फछुं नहिं दायुं निनं दराया पातो
 गाथा तम यरन फभल परपं डल भन भेरो,
 अनुलव रसलर याणुं अंतरंग अमृत
 रस याओ, जेह वयन मन सायुं प्रलुणा
 तो ना रा लस प्रलु ध्यायो अहारस पायो,
 अवर रसें नहिं दायुं अंतरंग दुरस्यो दुरस

નતેરો, તુલ ગુણ રસ સંગ માયુગ પ્રભુભાતો

ગાઝાઈતિા

પદ્યએકોતેરમું

પારાગ પ્રભાતીા દૃષ્ટિ રાગે નવિલાગિયે,
 વલી ભગિયેં ચિત્તોા માગિયેં શિખ જ્ઞાની ત
 ણી, હૃદ ત્વાંગીએં નિત્યેા દૃષ્ટિ ગાથા લે છતા
 દોષ દેખે નહિ, નિહાં નિહાં અતિ રાગીા દો
 ષ અછતા પળ દાખવે, નિહાંથી રૂચિ ત્વાંગી
 ા દ્વારા દૃષ્ટિ રાગ ચલે ચિત્તથી, ફેરે નેચ
 વિકરાતેા પૂર્વ ઊપકાર ન સોંભલે, પડે અ
 થિક લંભલેા દ્વારોા વીર નિન ભજન હુતા
 ચિચરતાં, તવ મંજલી પુત્તોા નિન કરી ભડભ
 નં આદર્યો, ઈહાં મોહ અતિ ધૂતોા દ્વારોા
 અધિ ભંડાર રમણીતલ, ભલ્ય આપ મ
 તિ રાગોા દૃષ્ટિ રાગેં ભમાલી લાહ્યો, નવિ ભ

बल्लतागोपा दृष्टापा वली आचार्य सावध
 लेहुओ अनंत संसारोपा दृष्टि राग स्वमतिप
 एो धयो, महा निशीघ्र विचारोपा दृष्टापा हु
 वे निन धर्म आशा तत्ता, अन्धायुं उहे रंगोपा मं
 दु आगले निन वरे, वंदियो त्वगवर्ध अंगोपा ह
 ताशा ग्रामना नटने मूर्खनो, मिल्यो लेहुवो
 लेगोपा दृष्टिराग मिल्यो तेहुवो, कथक सेवक
 लोकोपा दृष्टापा आपा गोहडी मीहडी, हु
 डीने भन जागोपा ज्ञानी गुरे वयन रजिया म
 एां, कटुक तीर स्यां वागोपा दृष्टापा दृष्टिरा
 गें त्वम छिपले, वधे ज्ञान गुण रागोपा अहुमां
 अे कतुमें आहरो, त्वली होयले आगोपा दृष्टा
 ष्ठा दृष्टिरागी उदा मत हुओ, सदा सुगुर
 गनु सरन्ने पायाय कलस विनय कहे, हित
 शिष्य मन धरन्ने पादना पाए छतिपा

राधासातमी नरद तणां दल मेदी. दुदवां
 तेन जमाया नगाडा पाश्चिनाथने उपसर्ग
 दीधो, दुभद न्वंतर धीहा नरद तिर्येयनां दु
 जपामी, ओध तणां दुद दीहा नगाडा मे
 मअनेदु साधु पूर्वधर, तपिया तप करी नेह
 डारन पडे पण ते नवि रडिया, ओध तणां प्र
 ज ओहा नगाटा समता आव वली ने मुनि
 वरिया, तेहनो धन्य अवतारा जेदु अविनी
 जाल ठितारी, उपसमें ठिताखो पारा नगा
 ला चंद इद्र आचार न यलतां, मस्तक दीया
 प्रहारा समतां करतां देवल पाभ्यो, नव दीक्षि
 त अण गारा नगाणा साजार चंदनुं शीश
 प्रबल्युं, नीसल सेन नरेन्द्रा सुभता आव
 धरी सुरलोके, पोतो परम आनंदा नगाणा
 ताजे मा करतां प्रसन्न लागे, लागे कोड दुसे

સા અરિ હંત દેવ આરાધક થાયે, વાયે સુભ
સ પ્રવેશા નનામરા ઈતિ

પદ્યોત્તર મું

પરાગધન્યાશ્રી પ્રભુ મેરે તું સખ વાતે પૂરા
પરકી આશ કહાકરે પ્રીતમ, એકિણ વાતે અ
ધૂરા પ્રભુના પાપરવશ ખસત લહત પરત
દુઃખ, સખ હી ખાસે સનૂરા નિલધર આપ
સત્વાર સંપદા, મત મન હોય સનૂરા પ્રભુના
રા પરસંગ ત્યાગ લાગ નિલચંગે, અનંદ વેલી અં
ધૂરા નિલ અનુભવરસ જાણે પ્રીદા, ભ્યું ઘેવર
મેઘરા પ્રભુના આપને ખ્યાલ પલક મેં ખે
લે, કરે શત્રુકા યૂરા સહનનંદ અચલ સુખપા
વે, ધરે ભગત્સનૂરા પ્રભુના જા ઈતિ

પદ્યોત્તર મું

અથશ્રી પૂજવિધિનું પાઠ્ય બિનસત્યના

पशाति लक्ष्मीगीर ह्योपाभे देशी पा
 पून विष मांहे लाविये ल, अंतरंग ले लावा
 ते सवि तुन्न भागल कुहुं ल, साहेज सरल स्य
 लावा सुहुं डर अवधारो प्रलुपा साभा अं अं डणी
 पादातण करतां लावि अं ल, प्रलुगुण लक्ष मु
 प्र सुध्या उदित वीतारी प्रमत्तता ल, हो मु
 न्न निर्मल बुध्या सुनाशा नत नाये स्नाने
 करी ल, डाढो भेल मिथ्या त्वा अंगुठो अंग
 शोष वी ल, न्नाणे हुं अवदाता सुना उा द्दी
 रो दन्नां धोतियां ल, यित्तयो यित्त संतोष
 पा अष्ट कर्म संवर ललो ल, आह पडो तुहुं मे
 शा सुना ज्ञा ओरशीयो अे डायता ल, के स
 र लक्ष्मि दुल्लोला श्रध्दा लं दन यित्तयो ल,
 ध्या न धो ज रंग रो ला सुना पा ला ल व
 हुं आणा लली ल, तिल फताणे ते हु लावा

જે આત્મરણ ઉતારીયેંજી, તે ઉતારો નિજ
 ત્વાય પાસુનાડા જે નિર્મલ ઉતારીયેંજી,
 તેતો ચિત્ત ઊપાધાપખાલ કરંતા ચિંતયો
 જી, નિર્મલ ચિત્ત સમાધા પાસુનાડા અંગ
 લૂહણાં બે ધર્મનાંજી, આત્મ સ્વત્વાવજે અં
 ગા જે આત્મરણ પહેરાવીએંજી, તે સ્વત્વાવ
 નિજ ચંગા પાસુનાડા જે નવવાડી વિશુદ્ધ
 તાજી, તે પૂનઃ નવ અંગા પંચાચાર વિશુ
 દ્ધતાજી, તેહ ફૂલ પંચરંગા પાસુનાડાદી
 ચો કરંતા ચિંતયોજી, જ્ઞાન દીપક સુપ્રકાસ
 પાન્ય ચિંતા ઘટ પૂરિયુંજી, તત્ત્વપાત્ર સુ
 વિલાસા પાસુનાડા ધૂપ ડૂપ અતિ કાર્ય
 તાજી, કૃષ્ણાગરનો જોગા શુદ્ધ વાસના
 મહ મહેજી, તેતો અનુભવ યોગા પાસુના
 ધર્મા મદ સ્થાનક અડછાંડવાજી, તેહ

અષ્ટ મંગલિકા તે નૈવેદ્ય નિવેદિયે
 જી, તેમન નિશ્ચય દીકા સુગા ૧૨૫
 જવણ ઉતારી ત્રાવીએજી, કુચિમ ધર્મ
 નો ત્યાગા મંગલ દીવો અતિ ભલો જી
 મુઘ્ય ધરમ પરભાગા મુગા ૧૩૫ ગી
 ત નૃત્ય વાલ્મીકીનોજી, નાદ અનાદ અ
 સારા સમરતિ રમણી ને કુરીજી, તે સા
 યો થેઈકારા સુગા ૧૪૫ ત્રાવ પૂત્ર એ
 મસાચવીજી, સત્ય વલ્લભો રે ધંદા
 ચિત્તુવત માંહે તે વિસ્તરે જી, રાત્રે કર્મ
 નો કંદા સુગા ૧૫૫ એણી પરે ત્રા
 વના ત્રાવતાં જી, સાહેબ નસસુ પ્રસ
 ન્તા નનમ સફલ ભગતેહનો જી, તે
 હપુરેષ ધન ધન સુગા ૧૬૫ પરમ પુરે
 ૫ પ્રભુ સામલજી માનો એમુલ સેવા દુ

रुद्रोत्पन्न आभलोत्त, वायव्य लस रुद्र
देवा सुगा रत्नार्चति

तापदपंथोत्तरमुपा

तारागगोडीसंभवन्नि नय
नमित्योहे, प्रगटे पुण्यके जंहुंरा जे मां ड
एगीतजथे दिन मोही सकल वल्योहे
जंगारे जमीये मेहुं बुहा, लज्जमताप
होव्याप गल्योहे संलग्ना पावैसी लक्ष्मि
तैसी प्रलु कइना, स्येत संजभे दूध मिल्योहे
नथेन वजिघिनिघिपार्छहुं जहोहग संज दूर रल्योहे
लगारा डरत डिरतहे दूरहिं दिसये, मोह भलन निगे
लग्न रल्योहे समकित रत्न लहुं हरिरत्नसें, अजन
वि लखी दुगति रल्योहे संलग्ना आनेहुं नजर लर निर
जनही मुल, प्रलु सुं है यडोहे लल्योहे श्रीनय विनय
विजुप सेवहुं, साहेज सुरत उहोय रल्योहे संगा रार्चति

અથ

પાશ્ચીવિનયવિજારસપારંભના પદ્યપદ્યકુંડા

પારાગલ્યન્યગ્રયંતીપાસનસપ્તનેલા
જ, યરન નછોડંતાન, મેરેતો અલખ માજ,
તેરોઈ ભલ નહેપાપાદોતતન ચાહુંદામ, કામસું
ન મેરે કામ, નામતેરો આલોભમ, લિહિકોરં
જનહેપાપતેરોહું આધીનલીન, જલબ્યું મગ
નમીન, તીન જગડેરો પ્રભુ, દુષ્કેલો ભંભન
હેપાડાનાભિ મડદેવાનંદ, નયન આનંદયેં
દ, યરન વિનય તેરો, અમિય કો અંભ નહેપાપ

પદ્યજીભુંપા

પારાગકનકો દરખારીપાયાગતિ છોરદે
ગુન ગોરીપાતુગુન ગોરીનાદેકા અયરિભ એ

હું મિલે શશિ પંડલ, ખિચે નમુનાવેહ તોરીપા
 યાગતિનાથા ચલ ગિરનાર પિયા દિખતાયું,
 બહુરિ ભેરિ રતિ હોરીપા મુગતિ મહુલમેં મિલે
 રાત્રુલ નેમ, વિનય તમેફર ભેરીપા યાગતિનાર.

પાપદત્રીભુગા

પાપગદલ્યાણ તૂપાણા મેરીગતિ મેરી
 મતિ મેરી રતિ મેરિ છતિ, મેરો પિયા મેરો હિ
 યા યદુપતિ ચતિયાંપા મેરીનાથા મેરો જ્ઞાન મેં
 રો ધ્યાન મેરો પ્રાન મેરો ચાન મેરો નશ, મુ
 નિ મનિધાન મોહિ ઊલસતિ છતિયાંપા મે
 રીનારાગએ ગિરનાર મોડું છારિ રસ ઝરિ
 તોડી, રહિ ચિત્ત દિન રતિ ભેસેં દીયા બતિયાં
 પામેરીનાડા મેરે તુંહિં મેરે તુંહિં શિયા દેવી નં
 દતુંહિં, માનો પિયારાત્રુલડી વિનય વિન
 તિયાંપા મેરીનાશાઈતિપા

પાપદયોધી

પારાગદરબારીકનડોપાદુરમતિડારદેમે
 રેપ્રાનીપાટેકાબૂઠીસખસંસારકીમાયા,
 બૂઠીગરયગુમાનીપાદુરમતિનાપાઆપત
 ખૂંએમોહનિંદસું;ડોલેકુનિયાંદિવાનીપા
 વીતરાગજુજડારણદિલસું,વિનયભૂપી
 શુદ્ધજ્ઞાનીપાદુરમતિનારાઈતિપા

પાપદયાંચમું

પારાગત્તૂપાલતથાગોડીપાપ્યારેકાહે
 કુંજલચાયાપાટેકાયાકુનિયાંકાદેખતમા
 સા,દેખતહીસ્પુચાયાપ્યારેનાશામેરીમે
 રીકરતહેખાઢીરે,કીરેલિંઈઅકુલાયાપ
 લકએકમેજુહુરિનદેખે,જલજુંદકીન્યાયા
 પ્યારેનારાકોરિવિકલ્પવ્યાધિકીવેદન,
 જહીશુદ્ધજપરાયાજ્ઞાનકુસુમકીસેન

नपाई, रहे अघाय अघाय आप्यारेणा उगा
 दिया दोर चिहुं ओर नेरसें, भृगतृष्णा पि
 त्तलाया आप्यास पुन्यवन पुंदन पायो, यौं हि
 ननम गुमाया आप्यारेणा ना सुधा सरोवर रहे
 या घर में, निसतें सज दुःख नयना बिनय
 इहे गुरे देव दिजावे, ने जाणि दित नाया आप्या
 रेणा पाईति।

पापदछहुं

पारागसामेरी पापिछि न मोहि हरि मन्त
 दी न जेरे पादे कातेरे दरशनं डी में प्यासी, तुं
 इह नयो छिद्यसी पापिछि न ना पापिछि पि
 छि न पतें न छि रुक, नयनो निंदी जाल रे
 तज देजा पिछि प्रेमसें दूनी, संकुचि रहि में जा
 न रे पापिछि न नारा रसिद न राज्यो हूँ सुं
 लीरी, सजि में अहुत वरां सीरे। अज पाछि

तो पाछिन छोड़ें, राधुं रंगजिनासीरेापि
 छिल्लनाउापिछिडे गुनडी मोतन भासा, डं
 ह डरौं लप भातीरेापि यदित तये मेरे ज्ञोयन
 यिहुं गोर, सुरिनन पंथ निहातीरेापिछि
 ल्लनाशाडहे मति त्वारी ल्लवनप्यारे, मेंहुं
 तेरी जंहीरेापिगीह जिछाछिं जिनय चित्तोदें, च
 र आयो आनंदीरेापिछिल्लनापा छतिपा

पापहसातभुं

पारागमिश्चित जिहगडोप्यारे प्रीत
 मल्ल हह छो रोपादेडा तोरन आग्ने डिरे कुन
 डारन, डीहें रस्यो यागोरोप्यारेनाशा मो
 सुंकीनी जैसी हगाछि, हौ सें डरत हगोरोपा
 भूह लगत में डाहि रिजायो, जैसो ज्याह
 ज्यरघोरोप्यारेनारा भेंती नाहन छोड़ें
 नचत्वडो, नूरुयो प्रेमडो जेरोपा अजतो

थरन चिन्तय मोहि हीनें, राबुल करत
नि होरो पाप्यारे नाडा घति पा

तापह्याहमुं

पाराग न्यन्य चंती पा सुरत मंडन
पास देजत अति विज्ञास, सुनस सुयास
नस नगत में नेत हे पा सुरत मो हुन डूप,
सुर नर न मे लूप, अडल स डूप सामि अथि
उ विद्योत हे पा त्वमत त्वमत त्वय पा
यो प्रलु अलिनय, सुरत दे सुभ सज
देयन प्ररी न हे पा तेरा डुं गुन ग्यान, सो
ही दिन सुविज्ञान, तिहारे थरन मेरो, धि
लय सीन हे पा रा मुगद कुंडल मात, रतन
तिव कलात, सुगुन रसात लात, पून
न नि हे म डी पा केसर डूपूर, डूल, धूप थंडे जहु
मूल, चिन्तय कुं दिने दु क ति वर न सुं मे म डी पा

તાપદનવમું

તારાગ મેઘ મન્હારા નિહા પ્રાનમેરે
 મોહન, કંડેજિનતી દોઢી કરહી જોરા નિ
 ન ગુન્હા ક્યોં છોરિ સિધાએ, મહર કરહુયા
 દોસિરેકે મોરા નિહાનારા નિરહુ વિજા
 ન જાગ્યોમેરે નિહામેં, પિહિપિહિ દેખું અજ
 હી જોરા સૂઝ ન પરત અજગતિયા કધુ,
 કીયો જિભેગ સંભેગ કી દોરા નિહાનારા
 પલક એક કલ ન પરત મોકું, પિહિ પિહિરદ
 ત હોતહી જોરા અમક જોહુ ક્યોં ખેંચ દિ
 જો મન, થલે પ્રેમકી જાંહ મરોરા નિહા
 ઝાલિયો છીન મન માનિક મેરો, નિનકો
 મૂલ હયે લગ કરોરા તો અજ મોહિ દિલે
 મન અપનો, કરહો નીચાહિ પિહિ મકરો
 જોરા નિહાનારા રતન તીન દીલે રાહુલકું

ત્વયો રંગરસ ઝંકરી ભેરાવિનય સદા સેવ
 હુ સુખદાર્ઢ, સમુદરાણી શિવાદેવી કિસીરા
 ત્વિ ણિનાપા ઇતિ ॥

પાપદશમું

પારાગભેભેવંતી ॥ અત્તું કહાસૌં પ્યારે
 રહોગે હમસું ન્યારે, ચાહિતો ધુતારિ પ્યારિ
 તુમચિત્તભાઈ હોપાપ્રહુત બિગોઈ ખોઈ ઈ
 બહી સકલગુન, લોગનમેં શોભા તુમભવિ
 યું ખદાઈ હોપારાહમકું કાહેકું માનો ચાહિસો
 તિહારોતાનો, ભનતોગે આંપહિ વાતો ભૈસી
 હુખેદાઈ હોપાસખનકું પ્યારી નારી, મા
 ચાહે ભગતદારી, ઈતસેતેં યારી ભારી આ
 ખર ખુદાઈ હોપાજાભૂઢેફિ દિખાવે નેહ, પાથ
 રકી ભૈસી એહ, છરકી દાખેંગી છેહ, અંતતો
 પરાઈ હોપાપાકહે જ્ઞાત કહા તિ ણિ ભનતો સો

करहो पिछी, नैसी हे तै सी तो तुम विनये सु
नाई हे पाड़ा छति

पापदग्गीअरमुं

पारागभिहाराडो पासां छि सखूना के से
पाछीरी, मन धिर मेरा न होया दिन सारा
जातो में जोया, रानी गुभा छि सोया सां
छि नाशाटेका जेर जेर जर ल्या में छितकुं,
जर ल्या नरहे सोया मन जोर भद मन
जासा कुंजर, अरहे नरहे होया सां छि नाशा
छिन ताता छिन शीतल होवें, छिनु क हसे छि
नु रोया छि नु हरजे सुज संपत्ति पेजी छिनु
भूरे सज जोया सां छि नाशा वृथा करतहे को
री कुरा इत, ल्या चीन मिरे कोया या की नी
में याहि कइंगी, यौं ही नीर जिलोया सां
छि नाशा मन घागा पिछी गुन को मोती, हा

रजना वुं पोया जि नय के मेरे लिखि के लु
यन, नेक निबर मो हे स्नेया सांछवा पाछति

तापद्वारभुं

पारागतरा थिर नां हिरे थिर नां हि, या
यत धन यौवन थिर नां हि पातक ओक में छेह
दिखावत, नैसी जगल की छां हि पा थिर गाथा
टेका मेरे मेरे कर मरत जि थारे, दुनियां अप-
नी करी याही पा कुतरा स्यो ल्यो छितरा होवे, या
साथ किसि के ना या हि पा थिर गा रा के दुनियां
उहा ह से जाहिरे, मेरी गति सम त्पे नां हि पा
केते हीं छोरे में प्यासे, केते ओर गेह जां हि पा
थिर गा का सयन सनेह सकल हे यं यत, किस्
के सुत किसि की माछि पा रितु जसंत शिर डूँ पा
त ल्यो, लय परोगे के कां ही पा थिर गाथा
जलरा मर अकलंक अडू पी, सज लोगत कुं

વિનયવિલાસ

૨૨

સુખદારીવિનયકહેત્યવકુળબંધનતે, છે
ડનહારવેસાંઈથિરનાપા

તપદતેરમું

પારાગજિહાગડોમનનકાહુકેવશમન
કીએસખવશ, મનકીસોગતિબનેયાડો
મનવશહેપાપદોહોબહુતપાતપકશે
પાહાર, મનવશકીએજિનુતપબપજશહેપા
કાહેકુંકીરેહેમનકાહુનપાવેગોયેન, વિષયકે
મંગરંગકહુનકુરસેદાગાસોહીજાનીસોહી
ધ્યાનીસોહીમેરેજાયાયાની, નિનેમનવશકિ
યોવાદિકેસુન્નશહેપાશાવિનયકહેસૌધનુયા
મેમનુકિનુકિનુ, સાંઈસાંઈસાંઈસાંઈસાંઈ
સંતિરસહેપાઈતિ

તપદયૌદમું

પારાગશ્રીરાગાજનબતમાસાઈકલા

સ્થાપારેડાકોશી ભતતે હોનુ ભેરે, પિછલા અગિ
 લાસું હાસ્યાપા અલ્ખજનાપા આય નભુક મલેલ
 ખ પીછલા, તખ અગિલા દુરિહુ દોરેપા પિછલા
 ભેરસ ભેસ્યા થાહે, અગિલા દોરત્તહિ દોરેપા
 લખજનારાખોહ ખાડકા ચેન જિચારે, અગિલા
 આખો મુદિ મંગેપા પિછલા ખાપરા છિનુ છિનુ
 અરકે, કયરે અંખર ભય ભંગેપા અલ્ખજનાડા તખ
 પ્રભુને એક અંક પહાયા, બિને ભય અગિલા
 ખાંધ્યાપા પિછલા તખચે રહા બિદાસી, સાફિખ તે
 ખહુ સુખ સાધ્યાપા અલ્ખજનાજા એક નીચ અતિ
 એકહિ મધ્યમ, એક ઘીતમ પ્રભુકું પ્યારાપા યાતિ
 નોકું બિનય પિછાન્યો, રહો અઘમ સેંતી ન્યારા
 પા અલ્ખજનાપા ઈતિપા

પાપદ પન્જર મુખા

પારાગ ભેરવા ભગો પ્યારે ભયો સુખિહા

ન, શ્રી તીર્થંકર ઊદયો ત્વાના ભગોના એરેકા
 પાએ ભવિક મન કમલ જિહાસ, ઊડ ગમે મૌ
 ગુન ત્વરમ ઊદાસા ભગોનાશા નયન ઊદા
 રી જિલોકો કંત, મોહ તિમિર અજ આયો અંત
 ા પ્રગરી જ્ઞાન કલાદ્રિ જ્યોત, મુગતિ પંથ અ
 જ ત્વયો ઊદ્યોતા ભગોનાશા સુપત મેં મૂંઝી
 રહ્યો મેરેલાલ, ઈન વિધિ ગયા અનંતા કાલા
 અજ સુહૃન્નેકા છોડો ખ્યાલ, યા સજ મૂઠા મિ
 થ્યા જ્ઞાતા ભગોનાશાયા અપાવન માયા સે
 જ, ઊસપર પિ ઊદા ઈતના હેઠ્ઠા સુકલધ્યાન
 પંખારો અંગ, યું પ્રગરે તુમ નિર્મલરંગા ભગો
 નાશા પિષિ નિરંખો નિ નરાડિ દિનંદ, કહે મતિ
 નારી મિટેયું નિંદા અપસંભાલો ખોલી નેત,
 વિનય કરી વિનવો પિષિ ચેતા ભગોનાશા

પાપદશોલમું

તારણાફુસેનીાાખુદાકે ખંદે બેસીરખત લ્યો જ
 નગારીાએદેરીાસુન સુહાણિજેદિલડીખા
 તહમારીાદેફાખેંસોદાગર દૂર બિદેશી, સોદાક
 રને આયાાદેખત તોડુંભૂલિગયાસજ, તોફિ
 સુંચિત્તલાયાાસુનનાચા નિસીચાસર તેરેર
 સરાત્તા, અપનેકામનખૂન્નેાતેરેચિરહદરદતેં
 ડરપું, ક્યુંકુસ્માનસેંખૂન્નેાસુનનારાસુંદરીતેક
 છુકામનકીયા, તુજિનુપાનકનભેવોાબોચન
 લાગીરહેતેરીલાલચ, ઝોરકછુનસોહાયેાસુ
 નનાડાઅરથગરથસજતુજેંજિલાયા, દમરા
 એકનકમાયાાક્યુંકરભેંઈમિલુંસાંઈકું, લ્યા
 યાકછુનલાયાાસુનનાજાવિનયવતીતુંખરી
 પિયારી, બેઅજકરીફુશીચારીામુંદસીકરે
 તોમિલુંસાંઈસું, અવિહકકરેઅચારીાસુન
 નાપાઈતિા

પાપહસત્તરમું

તારાગણિપર પ્રમાણે પાપાયા કામની બેલા
 જ, સુની કંઈ જિજિરણ મેંકું જંદી બેલાલ, તું મેરા
 પિજિરણ પિજિરણ સુનિ બે કું જિનતી, મકરી
 ઓરસે નેહરે પાપો દિવસ કી યાદામ દોલત, કે
 તજિનુ મેંછેહરે પાપા તું ગુમાસતા બેલાલ, અપ
 ને શોઠકાપદે અયગા બેલાલ, હુકમી દેઠકા પાઠે
 ઠકા આવે હુકમ નજ તુહી, પાલક ઈક ત શ
 કેરહી પાપો કહા મૂરજ કરે ઘંઘા, અંતે તેરા
 કછુ નહીં પાપા હો તે ખુજા બેલાલ, અપને સાં
 ઈકા, નાહુ ચોરીએ બેલાલ, નાહુક પાઈકા પા
 પાઈકા નાહુક ચોરી બિનકા, નજ નવિદેલ
 નજા પરે પાપ તજ તાહિ કું દેદૂર દોઝબ, દોષદે
 બે આપરે પાપા સોદા હુકમ કા બેલાલ, એ
 સા કીલજે, હોવે ફાયદા બેલાલ સાહિ

બરીઝીઝેંપરીઝીઝેં સાફિજ યું નિવાલે, આ
 પદુઃખતેં ઊઠરે ॥ બિનતી ઈતત્તી માની જાતિ
 મ, જે પરવાહી મત ફરે ॥ શાતું પરદેશકા જેલા
 લ, પંધી પ્રાહુણા, પ્રીતમેં જાંધી જેલાલ, જ્યું
 રહું તો વિના ॥ તું બિના, જ્યું ફરી રહું ફુઃખત
 રી, સતીયું સંગેં થલું ॥ સાંઈકા ફરી બિનય
 સત્ત્વન, યું અલેદેં તુલ મિલું ॥ પાપાઈતિ ॥

પાપદમ્બારમું ॥

પારાગ આશાવરી પાકહાકરું મંદિરફહા
 કરું દમરા, નત્તનું કરુંતું ઊડજેઠેગા ત્વમરા
 ન્નેરી ન્નેરી ગએ છોરી દુમાલા, ઊડ ગએ
 પંખી પડરહ્યા માલા ॥ ફહાગાથા દેકાપ
 વનકી ગંઢરી કેસેં હરાહી, ધરત્ત જસત આ
 યજેઠે જરાહી ॥ જગની જુઝાની કાફેકી
 જાગા, દીપઢીપે તજ કેસેં ઊત્તરા ॥ ફહા

રાધિચંદ્રે તરવર કજહું ન મોરે, મારિકા ઘોરાફેરે
 ઘોરાધું એકી હેરી તૂરકાથંભા, જોહું ખેલે ફસારે
 ખો અયંભાણકાગાજા ફિરિ ફિરિ આવત ભ-
 ત ઊસાસા, લાંપરે તોરકા ફેસા વિશ્વાસાપાયા-
 દુનિયાંકી બૂઝીહે યારી, ભૈસી જનાઈ બાલુગર
 ખારીપાકાગાજા પરમાત્મ અવિચલ અખિ-
 નાસી, સોફે શુદ્ધ પરમ પદ વાસીપા વિનયકુંહેવે
 સાફિજ મેરા, ફિરતકરું અદુનિયા મેફાણકા
 પાપાઈતિપા

પાપદગ્નેગણીશમું

પારાગકાફીપાકિસકે ચેલે કિસકે પૂત, આત
 મરામ અકિલા અવધૂતાપાલિધિ બનતલેાઅહો
 મેરે જ્ઞાનીકા ઘર સુતપાલિધિબનતલે, દિલમાન
 લેપાશાઆપ સવારથ મિલિયા અનેક, ગ્ના
 એઈકેલા ભવેગા એકાલિધિપાદિનારામ

દીગિરંદકી મૂઠે ગુમાન, આજકે કાલ ગિરેંગી
 નિઘનાભિનાદિનાડા તીસના પાવડલી ખર
 નેર, બાબુ કાફેડું સાચો ગોરાભિનાદિનાજા
 આગિ અંગિ ઠી નાવેગી સાથ, નાથ રમોગે
 ખાલી હાથા ભિનાદિનાપા આશાઓલી પ
 તર સોભ, વિષય નિષ્ઠા તરી નાચો થોભા
 ભિનાદિનાડા કરમડી કંથા ડારો દૂર, વિનય
 વિશ્લેષે સુખ તર પૂરાભિનાદિનાજાઈતિા

પાપદવીશમું

પારાગ આશાવરીા ધોરાં બૂદા ફેરે તુંમ
 તભૂલે અસ્થારા પારેકાતો ફિ મુયા એલજ
 તુફે પ્યારા, એ અંત હોયગા સ્યારા ધોરાના
 શાયરે ચીજ અરૂંડરે કેદસું, ઊવર ચલે અદા
 રાા ભનફે તજ સોયા ચાફે, ખાનેડું ફુશિ
 આરાા ધોરાનારા ખૂબ ખલના ખરચ

જિત્તેલો, ઘોસજન્યામત ચારાણી સવારી
 ફાંચવસર હોવે, તજ ગણિયા હોવેગમારણી
 ઘોરાનાજાણિ નુનાતા ઠિનુ પ્યાસા હોવે, જિ
 ભમત બહુત કરાવત હારાણી દૂર દોર ભંગલ
 મેંડારે, મૂરે ઘની જિયારાણી ઘોરાનાજાફર
 હોયોફડા ચાતુરયોફડસ, ઘોચાજફ દોચ ચારાણી
 ઈન ઘોરેડું વિનય સિખામો, યંપાના ભવચા
 રાણી ઘોરાનાપાઈતિ

પાપદખેડવીશામું

પારાગજાણીયરીપાંચો ઘોરે ખેડુરથ
 ભૂતા, સાહિજ ઊસકા નિતર સૂતાણી ખેડુ ઊ
 સકામદ મતવારા, ઘોડેડું દોરાવત હારાણી
 ચોળાચાટેકા ઘોરે ભૂડૂં જોર જોર ચાહે, ર
 થાડું ફિરિ ફિરિ ઊવર ચાહે પાલિષમ પંધ ચિહું ને
 અંધિયારા, તોભિન જગે સાહિજ પ્યારાપાં

યોગારાખેડુરથકુંદૂર દોરાવે, જોખખર સા
 ફિજ દુખ પાવોરથ નંગલમાં નય અસુન્ને,
 સાફિજ સોચા કછુ અન બૂનેપા પાંચોગાણા
 ચોર હોરે ઊઠાં મિલિ આયે, દોનુકું મદખ્યા
 લા પાએરથ નંગલમેં જીરણ કીના, માલ
 ઘનીકા ઊદારી લીનાપાંચોગાજા ઘની જ
 ગ્યા તજ ખેડુ જાંઘ્યા, રાસી પરાંના લે સિર સોં
 ઘ્યાપોર તજે રથ મારગ લાયા, અપનારા
 જ વિનય જિહી પાયાપાંચોગાખાઈતિપા

પદ્મજાવીશંભુતા

પારગસોરહા ચતુર વિયારો ચતુર વિયારો, તે કુણ
 કહિયેં નારીજા પીઊધી દુણા એક ન રહે અ
 લગી, કુલ ચંતી અતિ સારી જાણેનાપા
 નાયે માયે મિયસું રાયે, રમે તમે પ્રીય સા
 ચેંજાએક દિને સાખાજી તરણી, નવિ

ग्रहवाये हार्ये ल्हायना राखीर यीवर पोहरी
 सा सुंदरी, छिंडे पाणी पेसे ल्हायणा लील
 ये नहीं तस्त झंछ, अयरल ये ल्हायणीसे ल्हा
 पायना उवाचस्त झले भरे ततनादे, आत
 पयोगे ल्हाये ल्हायणा मंधारा मां न्हे निसि
 नय, तो छेभापुं छिये ल्हायणा मंधारा अयधि
 उहुंछुं मास छेदनी, आपो अयधिया
 री ल्हायणी कीर्ति विलय वायध शिष्य नंभे,
 छु प्र नननी जतिहारी ल्हायणा पा

तापह चेवीशुभां

ताराग आशा यरी ल्हायणी छेसा होय छुं
 परभ पुइवशुं प्रीत छुं ल्हायणी प्रीत ल्हायणी
 निरविषयकी मुद्रा पहेरुं, माता कीरा छिं भेरा
 मनकी ल्हायणी ध्यान की ल्हायणी पद छुं, ल्हायणी
 यहा छिं प्रलु गुनकी ल्हायणी शील संतोवकी छुं

था पहेरुं, विषय नलानुं धूणीपा पंथुं थोर
 पेरें कही पदुं, तो हिलमें नहोय योरीहुणीपाडा
 पल्लर लेहि में प्रिलभत तेरी, शब्द सीगी
 प्रलडिपा घर अंतर निरंत न जेहे, चासुं ल
 यलगा ठोपाहा मेरे सुगुरुने उपेक्षा दियाहे,
 निरमल भोग प्रतायोपा विनय फुहे में छिनहुं
 ध्याहिं, तिनै सुख भाग्य दिमायोपा पाछति

तापदयोलीशभुं

तामगध देश को रा ल रा नै सर ॥ ओदेशी
 नंगलथी ओऽ लगो योपद, नंयर वसंतो दीहो
 प नविणीये नवी नासे चासे, जेसे थिर मति
 धीहोपा शायतुर नर अर्थ बियासी कहियें पायतु
 राछ निव रहीयें, यतुर नर नानही तो गरव न व
 हियें पायतुना मेयासा ॥ लव दया पालन
 रंगीलो, आवियो तुम काम, अंगुल लघु युग

गुह सरवाले, निधि अक्षर तसनाभायतुगा
 शाघनरिपु तसरिपु तसरिपु सेवक, मंदिर नंद
 नलेहू तदणो पाण नित्य दारिजोले, भेलेछे
 नितनेहू यतुगाउा रोग रहित काया अति
 निर्मल, पाण तस. अंक विद्वारा पीछ पीछने
 नाके नाणे, नरहे पेरे आहार यतुगाजाता
 तसहोदर तास नपुंसक, पासो जेहु सोहे वि
 नय त्रणेने अर्थ उहेते, पंडित ना मन मोहो
 यतुगापा छेति

पापं पयीशभुंग

पाराग आशावरी साधु लार् सोहे नै
 नका रागी, नकी सुरत भूत पुन लागी साठ
 पदेका सो सधु अष्ट करम सुं लगेके, सुन जांचे
 धर्म शास्त्रा सोहुं राजका धागा सांधे, नपे
 अलं पा माता साधुना रागंगा यमुना

मध्य सरसति, अघर ग्रहे ललघारा कुरी अ
 स्नान भगन हुँ जेहे, तो द्या कर्म दल त्वारा
 साधुगारा आप अत्यंतर न्योति जिश ले,
 अंक नाज ग्रहे मूला प छि म दिशा की जेड की
 जो जो, तो आ ले अन हृदय रारा साधुगारा
 पंच तूत का लर म भिराया, छे मोंहि सभाया
 पविनय प्रभु सुं न्योत मिलि लज, फिर संसा
 रन आया साधुगारा छति

पद छवीश भुं

पराग गोडी शांति तेरे जोयेन हे अनि
 चारो शांता देका कर्म ल न्यो सुंदर भीन न्यो यय
 ल. मधुकर थी अति करो शांता गान्धी मनोहरता
 लत जनमें, फिर ते हरिन बिरारो यतुर
 यकोर पराभव निरपत, अपरे युनत अंगा
 रो शांता रा छि पशम रसके अलज यकोरे,

માનો જિરંચી સંભારે ॥ કીર્તિ વિનય
વાચકો વિનયી , મો કોં હે મ્મ તિ
પ્યારે ॥ શાંનાહા ઇતિ ॥

પાપદસતાવીશામું

પારાગગોડી ॥ તોલોં બેર બેર ફિર માવે
ગેં , જી હી જીવન મેરે પ્યારે પીયુકી , જ્યે જ્યેસે
જન પાવેંગે ॥ તોલોંના ॥ જિરહ દિયાની ફિર
હું હુંદતી , સેત્ત નસાત્ત સુહાવેંગે ॥ રૂપ રંગ જ્યે
જન મેરી સહિયો , પીયુ જિન કેસેં દેહ દેખાવે
ગે ॥ તોલોંના ॥ નાથ નિરંજન કે રંજન કું ,
બોતસિણ ॥ ગાર જનાવેંગે ॥ ડરતે બીના નાં
દનગીના , મોહન કે ગુન ગાવેંગે ॥ તોલોંના
હાદેખત પીયુકું મનિ મુગતાદુજ , ભરી ભ
રી થાજ જઘાવેંગે ॥ પ્રેમ કે પ્યાલે , ગ્યાનની
ચાલે , વિરહડી પ્યાસ જુલ્મવેંગે ॥ તોલોંના ॥

सदा रही मेरे लु छिमें पीछे लु, पीछे में लु छि
 भिलावेगो विनय ल्योति में ल्योत भिलेगी
 तज छिहां येहन आवेगो तो लोग पाछेति

पद अष्टावृत्ति

पाराग धन्या श्री मेरी सन नी अक्षय
 यं दान न नभुं, चारिषेण त्वग्यंता वरुमा
 न निन प्रणमिये, जहीये सुज अनंत
 मेरे आत्म सासय निन भुज द्वेय, निम
 सासय सुज होया मेरे आत्मगा रा मे
 आं कणी पा त्वय न पतिनां त्वय न ज होत्तेर, जा
 जने सात लु डो डी मेर ले प्रासादे क ह्या निन या
 र नभुं कर ले डी मेगा रा ल्योतिषी व्यतर
 तणा ले, नगर विमान असंभं तांतिहां अ
 संभ्य प्रासादे क ह्या निन, यार नभुं सह
 संभामेगा उपा तिछे जोके गुण सह लु,

અધિક શત જગીશાભિ નિત્યવત્તિ હિં
 ચાર નિત્ય એ, નમતાં પૂજે જગીશાભેના
 જાલાખ ચોરાસી સહસ્ર સત્તા, ણવર્ધ
 અધિક વીશાભિર્દ ન લોક પ્રાસાદ નિ
 ન એ, નમિયે નામીશીશાભેના પા
 પંચ વર્ણ ઉદાર મણિ મય, સત્ત હસ્ત પ્ર
 માણા કૈર્ધ ધનુસય પંચ પરિમિત, એ નિ
 ન મૂરતિ નાણાભેનાડાઈ પ્રાદિક સુર
 સયલ પૂજે, કરે સમકિત સુદ્ધાકૈસર ચંદન
 અગર પૂજ્ય સર્વે ભાવ વિશુદ્ધાભેનાજા ઘ
 ણા સુરવર જહિયે નિત્ય પદ, પૂજતાં એ નિત્ય
 ચારાધ્યાન ધરતાં એ હ પ્રભુનું, જહિયે ભ
 વનો પારાભેનાટા શ્રી કીર્તિ વિનય ઉ
 વન્નાયકેરો, જહે એ પુણ્ય પક્ષાયાસાસ
 તા નિત્યુગિયે એણી પર, વિનય વિનય ઉ

વજ્રાયાત્રમેનાદ્યાર્ચિતિ

પાપહજોગણત્રીશમું

પારાગત્વપાત્રાશ્રી વિમાનાચાલ મંડનજા
દિલ્લિના, પ્રહૃ બીઠી વંદોએકમનાં માતા મરુ
દેવા નંદના, ત્રાયેં દીઠો નયન આનંદના
વિનાશારવિ બીદ્યો જગ પંડિત વત્તા, વિદ્
સતછૂટીં અલિ બંધનાં ત્રોયે નિંદિત જોનિ
જાલોચનાં, આતમ કિત મન આલોચના
વિનાશાચંચલ જો તન ઘન જોખનાં, બી
જો સરણ નડો જિન જીવનાં ત્રાર્ચ સદ્
જંદોરે જીવનાં, કુરિ વિનય ત્રજો જગ જી
વનાં ત્રવિનાશાર્ચિતિ

પાપહત્રીશમું

પાસુખ પૂરણ સોભાદાણી, પ્રભુ પા
સ નિર્ગંધાપારાત્મ રોગ રણ ત્રયહરે, જિ

મપત્તઝરવિંદાપાસુનાપાઝઝસેનવામા
તણો, સુતનમે સુરિંદાપાનામળ્યતાંતેહનુંધૂ
ટેત્તવફંદાપાસુનાપાપણિમાવઈ સ્નાનિધકરે,
ઘનદધરણિંદાપાત્તને સ્વામીએકવિત્ત
યું, મધુકરઝરવિંદાપાસુનાપાપત્તુદેખીમ
ન ઊલસસે, જેમકુમુદિનીયેંદાપાસારવંજત
વંછિતદીયો, જેમવિનયત્તણિંદાપાસુનાપા

પાપદઝેકુચીશામુંપા

પાપાગરામકલીપાઝઝજ નેતહેતેરીહો
આતમ, ઝઞંજ નેતહેતેરીપાતુંપરમાતમ
તુંપરમાતમ, લજકિરિક્કિ ઝઞ તેરીપાહોળ
પાસિક્કિ ખુદ્દ હેતુંસિક્કિ સાધક, તુંગુનકું
સમચંગેરીપાતેરોગુનગોરસગુનવેકું, મુ
દિતત્તઈમતિમેરીપાહોનારાપિદાનંદયે
તનતુંઆતુર, સુરતિ સુધ્યતુંહેચેરીપા

ત્હોડો કહા ત્વમે યા ત્વમે, ત્વર્છ જનંતી કે
 રીપા હો ગાગા દૂર નહિં જા ઘરમે તો હે સજ,
 જા જ્યાન કી સેરીપા માયા મોહતિ મિ
 ર હજ, જ્યાન કલા ગતિ ઘેરીપા હો ગાજા
 વિનય સ્વરૂપ સંતારો અપનો, દુર્મતિ દૂ
 ર ઊખેરીપા આપ હીં આપ સોં આપ વિયા
 રો, મુગતિ ત્વર્છ જન મેરી પા હો ગાયા ઈતિ

પાંપદ જગીશ મુંગા

પરાગરામ કલીપા અજ ક્યુંન હોત ઊદા
 સી, હો આતમ પા અજ ક્યુંનંગા એ આંક-
 ણીપા ઊલર પલર ઘર ઘેરી રહી હે, ક્યુંનુ
 મ આશા દાસીપા હો ગાજા નિસિ જાસ
 ર ઊન સુંતુમ ખેલો, હોત ખલક માં હાંસી
 પાછો રો વિષમ વિષય કી આશા, જ્યુંનિ
 કસેં ત્વ કાંસીપા હો ગાજા પૂરાજા ત્વર્છન

ऊजहीं किसकी, पुरमति देत विनासीपान्ने
 छोरी नहीं सोजत छिनकी, तो कहा लये
 संन्यासीप होनाउपाइ रही सुमति पर
 राणी, देखो हृदय विनासीप मुअ रहे हो ज्ञा
 मायामें, अंते छोरी तुम नसीप होना हा
 आश करो अंक विनय विनारी, अविनास
 पद अविनासीप आशा पूरण अंक परमे
 सर, सेवो शिवपुर वासीप होनापाछति

पपदते श्रीशंभुं

पसरसति पाये लागुं, भागुं वयन वि
 नासपविन्याणंद सूरिंदनी, आवें नरा
 शुं त्वासास सहगुनना गुण गातां, माता
 होछ सुजपासा नंद हरि नारी सारी, हो
 य घर अंगण दासासा सऊस कला अ
 न्यासी, वासी रहे सुदामा श्रीमंत सा

હનો નંદન, વંદન અતિ અતિરામા મહિમા
 હે મહિમા નિધિ, જસ તણું ચરનામા ન્ય
 પથી પાપ રસે સખ, લહિયેં દોલત દામા
 રા જસ તણા ગુણ ગાન, છાને દેશ વિદે
 શાયરણ કમલ આણંદે, વંદે સચલ નરેસ
 પતાસ તણા ગુણ ખોલું, ખોલું મુગતિ નિ
 વેશા માનવ ત્રવ મુખે જીહાં, દીહા સ
 ફલ ફરેસાણા સિણ ગાર દેખો બચો,
 ગાયો ત્રિજિયેં આત્મા પુણ્ય અનંતાંલી
 ધાં, સીધાં વંછિત કાળા સો ત્રાગી વેરા
 ગી, સુંદર મુનિ સિરતાળા ત્રવ સાચર ઊ
 તારે, તારે જિમ વડન હાળા જા કીર્તિ-
 વિજય ઊવજાય, પસાય લઈ ત્રલે ત્રા
 વાગજીવતિ ગાયો પાયો, ઉત્તર સરલે
 ત્રાવ ત્રિહાં જગેં ચંદ્ર દિવા ફર, માનસ

નામનલાવાતિ હાતમે વ્યયના ગુરે, હોત્તે પુણ્યપ્રતાચાપા

પાપદયોર્ચીશામું

પાપાચા હમ જિયાર કર લાગે, હમ જિયાર કર
જાગે પાપાજાગે કામન મેં પિંના રહિત મોડી કુજતર
મનમાં તાગે પાપાજાગે ગુડે કા ગાજ તીર તરકસમે,
કરે કમાન જિયારી પાસાં સો રત્ન સમસેર
હમોરે તોગ્યાન થોડે અમવારી રાખાનારા મોરય
કાલ ચરીલા કીયા, ચેહેરે નામ લિખાયા સત્ય કાલ
સંતોષ લગામી, તેલુકા ચોખ્ખા લાયા પાપાજાગે કાપેન
પ્રીત જિયે બ્રમતંદીના, તુરત અરાત લોખાઈના પ્રેમ
બત્તા ત્રગત અલુકા તો ખુજ ચોક્કરી પાઈ પાપાજાગે
હાંસલ દામ ખરચે કછુ નાં હી, તાગીર કરેન કોઈ
વિનયકું દરસન શિમદી જિન્મત, ત્યાગ્ય વિ
નાન હાઈ પાપાજાગે પાઈ નિા

પાપદયોર્ચીશામું

૫૫ અદિત આદિ તિન ધ્યાયો, ચરણા
 રચિં શિદાયો ૫૫ અલ ઊદયો પ્રભુ મુખ સૂરણ
 આના રેકા સોમ સુક્તિત ભયો, ચિહ્નો
 ૬ આનંદ ભદ્યો ૫૫ પ્રભુ મુખ દેખત પેંદ્ર શી
 તલ ભરપૂર ૫૫ આના શા ઘર ઘર મંગલ
 છાયો, બુદ્ધિ વિવેક આયો ૫૫ રૂડે ચરણ ધાયો,
 સુકર સમકિત યાચો ૫૫ આના શાની કેતુ રાહુ
 આસાયો, વિનય પદ તિહાં યાયો ૫૫ તરતિયા
 ન શુભ શિવ વધૂ પહોંચાયો ૫૫ આના રાઈતિ

૫૫૬ શ્રીશમ્ભુ

૫૫ પરમ પુરૂષ તુંહિ અકલ અમૂલિયું
 હી, અકલ અગોચર ત્વૂપ, બરન્યો ન ભત
 હે ૫૫ પરમના શારેકા તિન ભગત ત્વૂપ, પરમ
 વલ્લભ રૂપ, એક અનેક તુંહી ગિન્યો ન ગિ
 નાતુંહી ૫૫ પરમના શા અંગ અનંગ નોહિં,

गिनुवनको तुं सांघी, सज्जवनको सुजघा
 घी, सुजमें सांहातहे परमगाथा सुजअनं
 ततेरो, ग्रहो हुन आये घेरो, छंद छंदादि
 कहंरो, तोहुं नहिं पातहे परमगाथा तुंहीअ
 विनाशी कहायो, जेमे में न जानही आयो
 विनय करी हने आयो, ताहुं प्रभु पायो हेप
 रमगा पाछति।

एपह साध्वीशमुं

पारागआशावरीमाया भाहाडा
 एीमें ननीमाया नारेडा त्रिगुन हंसा
 वे छंदर दोरत, जोलत अभूत जानी
 मअनासाकेसव घरउमसा होछ जेही, संनु
 घर त्रयानीअह्माघर सावित्री होछ जे
 ही, छंद घर छंदाएीमाया नारा पंडित
 हुं पोथी होछ जेही, तीरथीयाहुं पानीपायो

૧૧૬

વિનયવિલાસ

ગીઘરત્વત્કૂત હોઈ બેઠી, રાત્રેકે ઘર રા
નીતા માયાનાડા કિને માયા હીરો કર
ખીનો, કિને ગ્રહી કોરી બનીતા કહત વિ
નય સુનો અબ ભોડો, કિનેકે હાથ ખિડા
નીતા માયાના જાઈતિતા

પાઈતિશ્રી નરશિલાસ તથા
શ્રીવિનયવિલાસ સંપૂર્ણગા

॥ ॐ ह्रीं श्रीगणेशाय नमः ॥

अथ

पश्चीज्ञानविहारसप्रारंभः

पापहृत्क्षुंभ

तारागन्धैरयायारिच पतिश्रीयारिच
 पार्थ, नयनिधि श्रीगृह्येयंयायानारे
 उतात्वज्जि त्वरनिर्हृत् गणनचित, नि
 त्यंक्रममयेयंयायानाराशिरितु शरघ
 नयेदूर्य भंगि छजि, रवि कर इयि सु
 शरीरंयायानमकरंघोत्कर सभयदनं, द
 सन कुंदल हीरंयायानाराशिरितु यनु
 पूरण शशि नयनं, शांति सुधारसुदू
 पंयायानुपमोत्कर गुणगणनचित,
 परमानंदसुदूपंयायाना उता गन्धीरो

તકરશરચિ સદ્ગુણ, યુક્ત વચા મૃત પેયંપાત્રિત્વુવ
 નગતલવિધર્મુપ શમનં, શિવતરૂ જીવ ગૃહેયં
 પાયાનાજાપુષ્પ ફલા ન્વિત સુરતરૂ લબ્ધં, વંછિ
 તપૂરણ એયંપાચારિત્ર નદિ શ્રી સંતતિ ઘાયક,
 પાર્શ્વ ચારિત્ર ભિન દ્વેયંપાયાનાપા ઈતિ

પાપદબીજા

પારાગતૈરયાત્વોરત્વયો હિઠ ભગો મ
 નુચા, સાહિબ નામ સંત્તારોભોગોદેશાસુતાં સુતા
 રચનવિહાની, અબ તુમ નીદ નિવારોભંગજકારિ
 અમૃતવેલા, થિરચિત્ત કાલ સુધારોભોગાર
 પાખિનત્વર ભેતું યાદ કરેગો, સુખ નીપત્તેગોસા
 રોપાયેલા થીલ્લાં હે પછતાયો, ક્યું કર કાલ સુધા
 રોપાત્વોનારા ઘર વ્યાપોરે દિવસ પિતાયો, રાતે
 નિંદગમાયો પાઈન વેલા નિધિ ચારિત્ર આદર,
 જ્ઞાના નંદ રમાયો પાત્વોના કુપાઈતિ

पपदश्रीनुं

पारागत्तैरया मेरेतो भुनि वीतरा, यित
 भांहे त्मेठीं मेरेगादेकाञ्जैरेदेवनाम रूप, हूस्
 रेन फोठीं मेरेगाशासाधनेके संध जेस जेस,
 जति पांत जेठीं अजतो वातै हल गछ, जनेस
 जफोठीं मेरेगाशाघाति करम त्वसम छाए, दे
 ह भें लजाठीं परम योग सुध लाव, जायइ यि
 त्त जाठीं मेरेगाडातंजूतो ग गन लाव, लू
 मिशयन लाठीं यारित नव निधि सडूप,
 ज्ञाना नंद लाठीं मेरेगाजाछित्ति

पपदश्रीयुं

पारागत्तैरया अह रूप न्योति रूप, यि
 त्तमां संलारके आह्वनादेका निर्मल जडो
 रूप निराळे, द्रव्य लाग वीतराग स्व गुन -
 जोग परम योग ज्ञान हरश ओं रूप जगत

आस करके आश्रमनाशा अक्षय अवियल
 गुणगुणधामी, परम रूप आत्मरूप सिद्ध
 सूरूप विश्वरूप ज्ञानतरणि रोयि रूप हर
 त्राय आसके आश्रमनाशा परमानंद येत
 नमय भूरति, रिपु निकट जोघकंद सुज अ
 मंद स्वच्छंद तत्वरंग यारित नंद ज्ञाना नंद
 आसके आश्रमनाशा छति

पदपांयभुंता

आरागलैरवा आश्रम ज्ञान कंति देज, आ
 नंद कंग पछिया आश्रमनादेका लब्ध लन
 संसटाज, तिन लोक प्रति पाजा करम वर
 गरहित होय, सासत गुण लहिया आश्रम
 आशा सहन निरुपद पहिया न. शुभ अशु
 ल आल लना सकल परलन पिताय, दू
 रयी तलैया आश्रमनाशा इदिक सम स्वच्छ

मान, विमान गुण गुण निधानापरम निधि
यारित रूप, ज्ञानानंद जहियां पछाहवाडा

पापछहुं

पारागयेलायला साहिज वास पहिया नि
ये, बनो तेहनो लखाया कहू बन्या जिन मे त
नु पाहन सम हाया साहिज नाशा ज्ञाने छेय
डी मे कता, छाने छेय सभाया निन अनुत्त
वघर ने छिये, कहूये स्यो रभाया साहिज नाशा
वेद पुरान मे कहू नही, नहिं कहू याको सहित
नार्छां निधि यारित रूप मय, ज्ञाना नंद सुन
ना साहिज नाशा छति

पापसातभुंग

पारागयेलायला या नगरी मे क्युं कर रहना
राब खूर करे सो सहनाया नाटे ज्ञानहिं व्या
पार छहां को छियासे, नहिं को छर भोहें गहना

पाया नाशा तस कर पण निव दाय विगारे, त्वे
 निहाजे फिर फिर रहना नारी पंच्यशीपाई सा
 थे, रमण करे नित कुणसें कहना पाया नाशा अं
 कति लज निम जेरयी भूटे, आजर छग दिन
 हेगा परना पाया ते नव निधि यारित संयुत, छ
 ग ज्ञाना नंद हेगा सरना पाया नाशा छति

पापदग्धाह भूमा

तारणयेताय त्वा साधो त्वा छे देवी नाथक भाषा
 सागाटेना पांये क्ततडा येन पहिराया, जहु
 विध नारक जेल मयाया सांगा पा जाअये
 रासी योनि भांहे, नाना रूपे नाथ नयाया
 यचहु राख जोड गत कुल में, विविध त्वा नि कर
 त्वाय दिजाया सागा राख क्ततक नाथक घा यो
 नां हिं, हर गयो कुं कुनसें त्वाया याते निधि
 रित्र सहये, अनुपम ज्ञाना नंद पद त्वाया सागा

पापद्वन्द्वभुंता

पारागवेलावलापञ्जही प्यारे येतले,
 घर पूंछ संत्वारोपाञ्जनाटेकासहु परमाद
 तुंछांटे, निरजो कागलसारोपाञ्जनाभाभगदु
 री तुम मत करो, नहिं परगल तुम भायापूँछ
 तो मो छी घणी, व्यापार वधायापञ्जनाराणं
 झिन्न होय कर मत रहे, पगटेजझिजावो, घरमें नि
 धि थारितगही, ज्ञानानंदरभावोपाञ्जनाउा

पापदृष्टाभुंता

पारागवेलावलाप्यारे चित्त विचारले, तुंछ
 हांसं भायापानेरा जेरी कपनो, किसकी यह भा
 याप्यारेनाभा जावनो नयनो मोझलो, दुग
 संग रहायाप पंथक होय कर ज्ञानमें, कैसं लप
 र्योत्वायाप्यारेनारान्नीसर नयनो दुंछसंछंग
 छिनमें व्यायापाने निधि थारित माधरे, ज्ञान

નંદરખાયાપાપ્યારેનાગાઈતિા

પાપહજીઆરમું

પાપાગજાશાવરીપાઅવધૂસુતા ક્યાંઈસ

મઠમેંપાઅનાટેકાઈસ મઠકાંહે કવતભરોંસા,

પડજ્યેચર પરમેંપાઅનાછિનમેંતાતા, છિનમે

શીતલ, રોગ શોગ બહુ મઠમેંપાઅનાપાપા

ની કિનારે મઠકાવાસા, કવન વિશ્વાસ એતર

મેંપાઅના સૂતા સૂતા કાલ ગમાયો, અનુકું

જગ્યો તુંઘરમેંપાઅનાગાઘરદી ફેરી આદો

ખાયો, ખરચી ન બાંધી વરમેંપાઅનાઈતની સુ

ની નિધિ ચારિત્ર મિલકર, જ્ઞાના નંદ આ-

એ ઘરમેંપાઅનાગા

પાપહજારમું

પાપાગજાશાવરીપાજિન ભરા તેં બેધ

ભરી ભારીપા જિનાટેકાચાર દેસાવર બેધ

हरीतमलात्रलसो जहु त्वारी।। जिनाशिरतां शिरतां
 त्वयो तुं नायक, लाजी नाम संतारी।। जिनाशा
 सहस्रलाज करोडां छिपर, नाम इलायो सारी
 ।। जिनाजेरा पोतरा जहु घर कीना, नगमेंसं
 पत्त सारी।। जिनाशा जूरी जरयी लह गयो
 डेरो, पड गयो रांडो त्वारी।। जिनाविन जर-
 यी तें कुवन संतारे, रांडे की लछ जवारी।। जि
 नाशा पहेले देवी पग ले राजे, निधि याशि
 त तुं धारी।। जिना ज्ञाना नद पद आहतो
 जरयी होती सारी।। जिनाशा छति।।

पदतेर भुं।

पाराग आशावरी।। योगी तेरा सूना भं
 छिर झुं।। योगी नाटेका जहु भहनत कर भंदि
 र युनियो, भजन हीं जस ता झुं।। योगी ना
 शा तीरथ लल हर अहने घोया, लोग सुर-

ત્રિ દરવ ક્યું પાયોગીના ત્વસમ ત્વૂત એ મંદિર
 ઊપર, ઘાસ લગાયા ક્યું પાયોગીના શા રામ
 નામ એક ધ્યાન મેં યોગી, ધૂની બ્યુંકી ત્યું પાયોગીના
 એ હરિયાર ફરી ત્યાં સાધો, નવ નિધિ ચારિત
 ત્યું પાયોગીના ડાઠા ઈતિ .

પાપદ્યૌદ મુંગ

પારાગ આશાવરીના અજધૂ વહ લોગી હમ
 માને, લે હમકું સબગત બનેના અનાજ પ્રાપિ
 ધણ મહેસર હમહી, હમકું ઈસર માનેના અના
 પાચકી જલ વાસુ દેવલે હમહી, સબલગ હમ
 કું બનેના અના હમસેં ત્યારા નહિ મોઈ લગમે,
 લગ પરમિત હમ માનેના અનાના અઘરામ
 ર અઘલંકતા હમહી, શિવ વાસીને માનેના
 અના નિધિ ચારિત જ્ઞાના નંદ લોગી, ચિદ્ધ
 ન નામલે માનેના અના ડાઠા ઈતિ .

પાપહપંદરમું

પારાગ્રામીણાવરી પાસાધો ત્યાઈ નહિં
 જિયો હમ મીતા પાસાગારેકા મીતા ખાતર
 ઘર ઘર ભરકી, પાયો નહિં પરતીતા પાસાગા
 જાહાં જાહાં તાહાં અપની અપની, મતપ
 ખત્રાંખે રીતા પાસાગા પાસાં સંસય કરુંતો ફે
 છિનાસા, વલસલ ફૂસે નીતા પાસાગાઈત ઊ
 તસેં અધ વિચમે જૂજી, ફેસે કરદિન વીતા
 પાસાગારા અગમ દેખત જગત વિદેખું, જિ
 મજલ જખ પગં રીતા પાસાગા તિનથી હવ અ
 મનિધિ ચારિત્ર યુત, ઈગજ્ઞાના નંદ મીતા
 પાસાગાડાઈતિ

પાપશોલમું

પારાગ્રામકલી નાના રંગ ગહન કા
 નન જિય, ચાર દિનારા દેખત માસા પાના

દેકારંગ સુરંગ કૂલી વનરાઈ, નિત નિત દેખ
 ત રહત ઊલ્લાસાના નાના શાછોરે મોરે બહુ
 વિધત રૂવર, કરમ હેતુ મદમાતા પાપંચ સ્ત્રી
 સુખ પવને ફિલમિલ, અંગો અંગ ભૂલે રંગાર
 તાના નાના રાકેતેઈ પાત ફૂલ ફૂલ નડ ગમે,
 કેતેઈ પાકે પાતા પારહ ગઈ સાંખ પુણ વસંત
 સમય ગત, કેતેઈ ભય ગમે ફૂલ ફૂલ પાતા
 નાના કાફિર નિર ધૂત પવન યોગેં કર, ભલ બુદ
 બુદ કાવા સારાઈ ગદિન યર પર સખ હી ચલ ગ
 એ, નિમ ભલ બિચે ખતા સપાં નાના શાછો
 લર પાલર તર દેખ્યો વનમે તુરત હી ભયો ઊધા
 સાપાયા તેં નવ બિધિ ચારિત્ર નંદે, જ્ઞાના-
 નંદ સુખ ખાસા નાના પાઈ તિપ

પાપદસત્તર મુંપ

પારગ શમ ફલી નિભ આ સાકા બડા ભ

ये सा, परमासाहे गजकी पासा निगाटे
 पासापहि परकी आस करतंहे, कैसे पूर करे
 ते आसा निगापा परमासा जिनजि
 न रु वडियो, रह कर देख्यो पूज तमासा
 निगा आसा दासि के वस दूकर, लरे के ग
 ति गति घर घर वासा निगा निगा
 आसीकी आस करंता, लर पर पूरण होवे
 आसा निगा मेह विगार दरी लाछे साधो, पा
 भो नवनिधि चारितं आसा निगा उा

तापद्वारभुंता

तारागरामदली पादुण नगणे साहेजना
 वासा, निहं रहताहे साहिब साया पादुणाटे
 कासा घु होय के छे नलमें जूडे, निम मछली
 केहे नल वासा पादुणा आमा ए होय करू
 गाल जलरे, केरे काहकी भाज तमासा गो

મુખિ હાથેં હોઠ હાલવે, તિણાકા સાહિબ જી
 વે તમાસાપાકુંગારા મુજનાં હોય કર જાંગ
 પુકરે, જ્યાં કોઈ જાણે સાહિબ જોરેપાકી
 ડીકે પગ નેજીર ચાલે, સોબી સાહિબ સુન
 તાજેરાપાકુંગારા કંઠ કાઢ કેઈ મુઠકો જાંધે,
 કાલાચીવર ચહેરે તમાસાપાછોત અછોતકા
 પાની પીવે, ત્રહા અત્રહા લોભનની આસ
 પાકુંગારા સાધુત્રમે અસવારી જેસે, ન
 પાપર નીતિ કરે મુખ જાસાપાપંચાગ્નિ કેઈ
 તાપતપતહે, દેહ જામ રાસત્વ પરજસાપા
 કુંગારા આઠ દરબ આગત કેઈ રાખે, દેવ
 નામ પરસાદ લગાતાપાઘંટ બજનડી આપ
 ફિં જાવે, નિત નિત સાહિબ કું દિખાતાતા
 કુંગારા સરવંગીલે સજ કું માને, અપની
 અપની મતિમેં બહુરાપ સાહેબ સજ ન

रुणाळ देजे, जगा नूनकारन वसू लया
जहुना पुढावाचें मकर नहिं कोर्त साहेब
मिलता, जगमें पाषंड सज ही कीताये
दिच ज्ञाना नंद विना नहिं, समसे जग
में तन कोर्त भीता पुढावाचें तिण

तापहज्जोगाएगिशामुंता

पराजगमकलीया वासो माहरो ज्यो त्व
 टके परवासा, तुल्य माह निगमो साहेज वासा
 वागारेका जिनु अनुभव ताहुं नहिं करते,
 होम कैसें विद्वसा वागारा नहिं मानस न
 हिं नारी साहिंज, नांहि नपुंसक आगम
 वासा पांगो रंग जके नहिं दिसे, तमिं
 नहिं गंध रसका वासा वागारा नहिं -
 नारी न हिं हुतका साहेज, नहिं शूजा नां
 हिं चिकनासा शीता ताता जके नपा

વે, અપ્રતિબંધ આજ્ઞાતિ ગતિ જસાપાવાળા
 ઝાકોઈ સંઘચણ જોકે નહિં પાવે, નહિં કો
 ઈ સંઘાણ નિવાસાપાત્ર દેખે તાં એકઠી સા
 ફિજ, જગ નવ પરમિત હે જસુવાસાપાવા
 વાજાસો સાહુજતું અપના મહર્મે, નિર
 ખો ધિર ચિત્ત ધ્યાન સુવાસાપાચારિતજ્ઞા
 ના નંદનિધિ આદર, જ્યોતિ રૂપ નિજા
 વ વિદ્યાસાપાવાળા પાપ ઈતિપા

પાપદવીશામુંપા

પારાજરામકલીના જનન જાંમન કારુ
 સાધો, સાહુજકી ગતિ હૈ ગી ન્યારીના જન
 પાદેકાજિત પાદ વ્યય હવ પરચાયે, એકજ
 નેક ઈગંહે પુન સારીપાસાળાપા ધિરતા એ
 ક સમય ગત જોકે, ઈતિપાદ વ્યય પાપા ધ્રુવ
 સારીપા અસ્તિ નાસ્તિ નાસ્તિ આસ્તિકે

आगम भांहे द्रव्य विचारी साक्षात्ता औसी
 जात हम ऊपरुं न जनी, डि नही भुज सुन
 नांहि संतारी यरम नयन डर नहिं ह
 म निरजी, अनुपम साह वाह गुण घारी
 साक्षात्ता यही निजे पे सात नये डर, सा
 ते तंग समाधि संतारी निधि यारिच
 ज्ञानानंद अनुभव, निहये साहेज नारी सा
 री साक्षात्ता उतिता

पापखेडवीशानुगा

पापखेडो सुनो पियातम सुजसें वि
 यरोरी, न हनवनडी सखल डरोरी सु
 गारेडा मेरे जापडे जाप मनोहर, ज
 हु पिघ तइतल मि र धरोरी सुगाशा
 नारी सभी युत तइतल जे म्यो, दुःख
 सुजडी सुहु वात डरोरी दुग भंतरी

પરિ કર ચુત શાલો, આયો અંગો અંગમિરેરીા
 સુનારાસાસુ આઠ સંખીયુત આઈ, મનકી
 મોત્તે મિત્ર નિકર્યો રીા ધરમરાત્કો પરિ કર
 સધલો, આય મિત્રો મન શુદ્ધ ચિત્તેયોાસુ
 ડાહ્ય ચેતન સદુ નિત પરિવારે, વસતાં અનુ
 ત્વ વાત કરેરીા નિધિ ચારિત્ર જ્ઞાના નંદ સાથે,
 જ્ઞાન લહર પામે તાલીય પરેરીા સુના ઠાઈલિ

પાપહજાવીશમું

પારાગ દોડીપૂર રહો તમ દૂર રહો તમ દૂર રહો
 રી, મોસુંતો તમ દૂર રહોરીા ધૂળા દેડાઈતને દિલ
 અમને કુલે દીધું, ચારે સંગ કર સુખ નલહોરીા
 ધૂળાપાતીન લોકકી ઠગની તૂંહી, તુલ સમ ન
 હોં ડોઈ એહવો કરેરીા મીઠો જોલી ફિરિ દય
 પૈસે, લાડ કરે બહુ ત્વાંત પરેરીા ધૂળા રાસાગ
 રમેતું થા હવ તાજે, પાછે ગોતો દેય દેરીા તુલ

दुरिजा का डबन् त्वरोसा, जोलतही तुं घत
 डरेरीपादूगाभा छिहं सेतीतुं दूर परीब, छिहं था
 री मति नांह लहेरीपाथारित ज्ञानानंद रंज
 वालो, अम प्यारी मोरे पास रहेरीपादूगाभा

पापद्वेयीशभुं

पारगरोडीपा तूंही पिया मन भमतो मि-
 ल्योरी, मोर मोर मन नांहि मिल्योरीपातूं
 देगा हुं तोसुं कछु नहिंयाहुं, देवल अंगें रमन
 डरोरीपातूंगाथा देवल तन मय जेक त लायो,
 मोसुं प्रेम प्रीति डरोरीपागाह दृष्टि सजि आ
 तम साधें, यात डरो तम सुज वयरोरीपातूंगा
 रामनुयो सुनकर घरनी जानी, पास घसा
 रे प्रीत डरोरीपाथारित ज्ञानानंद सहायें, वालो
 चीरल यित्त धरेरीपातूंगाछा छिति

पापद्वेयीशभुं

તારાગરોડીપાપ્યારે તમ ચઢિગાનલરો
 રી, શાંતિ ખડગ તમ તેગ કરોરીપાપ્યાનારેક
 ધરમરાલ લસકર તમ સાથેં, મોરો મંતરી સં
 ગલરોરીપાપ્યાનાશા મોહરાલ મકરધ્વજ
 લ પર, આયો તનખિન કોપ કરેરીપાચઢિ સુ
 ત મંતરિ યુત બહુ લસકર, રાગ કારણ સાવ
 ધાન લરેરીપાપ્યાનારાવાલો સંયમ ખડગ
 ધારી, ધરમરોપ ધર ખડગ ગહેરીપાઆગમ
 સાથેં રણમેં બૂલે, દુર્ધર ત્રિપુદ્ગલ હનન ગહેરી
 પાપ્યાનાડાસાતનો ખય કર તીન પછાડ્યા,
 આઠ શોલનો ધાત કરેરીપાએક એક ષટ ઈગતે
 માડું, ચોથો ક્રોધનો ધાત ચેરેરીપાપ્યાનાદ્યા
 દશમે સુખમં લોભ પિછાડી, કૂઘો બારમઠા
 ન લહેરીપા મોહરાલને, ગલસેં પાડ્યો, એક
 હિં હાથેં ધાત વહેરીપાપ્યાનાપાજીત નગારો

तेह बन्धयो, तेरभी लूमें सुज वियरोरी।।
 यी दोय घडी रण लंती, यारित ज्ञानानंद
 वरोरी।। प्याना डार्छिता

पापदपख्यीशानुंता

पारागोडी।। मेरो पिया हे परम सत्ता
 सी, कवन करे हे पियाडी हांसी।। मेनाटेकावर
 नित छंडा पिंगलाभारग, सुजमना घर गभि
 लाषी।। मेनाशायम नियम आसन अनुरं
 गी, मत्या हारध्यान धारण वासी।। प्राणाय
 म समाधि सुरंगी, मूलोत्तर सुवितासी।।
 मेनारारायेय डपूरड कुंलड त्वेदं, जाहर मनध
 शा डारी।। यरम रंध्र मध्यगेहें पूरी, मनह
 नादवियारी।। मेनागा जाहर योग युगति स
 हु धिरता, आतम ध्यान विज्ञासी।। पांचवरण प
 णातत्य सुदर्शी, परमात्म गतवासी।। मेनाता

પરમાત્મ અનુસારે કરતાં, નિલ્લ સદુભાવ વિ
કાસીના ચારિત્રતાના નંદ સંન્યાસી, જનને
તિણ નિલ્લયાસીના મેળાપાઈતિના

તાપદછવીશમું

તારાગ આશાયરી ફાગા કૈસેં વિચાર ક
રો ત્યાઈ સાધુ, દિવ્ય વિચારેં મન આરાધો
તાકૈનારેકા જ્ઞે પરથમ સિધ્ધ ગતિ અનુભ
વિયેં, સંસ્કૃતિ વિણ કહાં સિધ્ધ હોય સાધોના
કૈનાશા સંસ્કૃતિ યજ્ઞગતિ ભેદ કહાયે, તીનત્વે
દત્તીગવેદ સુખનેના નારક તિરિહ્વેં પરથમ ક
હિયો, નિર ભર નર બિન તેં કૈસે માનેં તાકૈના
શાયજ્ઞગતિ પરથમ જ્ઞે જ્ઞજ્ઞુ, નર નારી
કુણ પહિલે જ્ઞયોના જીલ જ્ઞડ પહિલે કુણ
કહિયેં, ઈગ વિના ઈગ કિહાંસેં આયોનાકૈના
ઝાઈનકી આદિ કિહાં કુણ જ્ઞાયે, આગમ

दिव्यवियारप्रमाणोपायारितज्ञानानंदे
नुत्य, असेसहु त्याव जनादिज्जानेपाकैना

आपदसत्तात्रीशमुं

आरागआशायरीआमदभूतअहंअयं
लोदेजे, अजतकजनं नहिं डोईसेजेआमण
देकाळंगलमांहे मोरोयेरजे, उवनजनायो
यासेतेपेजेआमणाछोटीसीडीडीतेहने
डाते, आहपहरअहनिस्सिमनत्यायो
यासतयासतधातनाहिं, छिनोअलया
मेंकिहांसेंआयोआमणाराडूअडीतेहनी
नहिंइहिंदीसे, माअनेइहांराणीत्यायो
सघलाछंननेयेरजेदीसें, आगलपा
छलडूनदिजायोआमणाडाडीडीधातनां
येरजेनयासे, डेसोत्योहरामीहेजे
तिनलेंआरितज्ञानानंदले, आपमतेरहे

તમ તે પેખો તા અનાજા ઈતિ

પાપદ અહુવીશમું

પારાગ આશાવરી તા અદભૂત એક અ

ચંત્રો ત્વારી, નિરખ સખલ આપો આપવિ

ચારી તા અનાદેકા પારાધાર રહિત સાગર

ખિચે, નાચ એક તિહાં નિરખો ત્વારી તા દોડી

પાંચ ચલાવે ભકું, પતવારી ઈગહે સુખકારી

તા અનાજા ચણિદિસિ ચિખિત પાર પરંબર, -

ત્વીતર સાહજ સુતા સારી તા ચણિદિસિ તેન તર

ડ ફિરતહે, ચાલો સાહજ ગાંફલ ત્વારી તા અના

રાશૈલ સુનત ઊઠ બેઠે સાહજ, ત્વાળગએ તિ

હાં તસ કર સારી તા ચારિત જ્ઞાના નંદ સંત્વારી

આનંદ હરખ લહે દુશિઆરી તા અનાજા ઈતિ

પાપદ જોગાગ્રીશમું

પારાગ આશાવરી તા રાખ રાખ સખ ભગ

हिमाने, राम राम को डूपन रूपनो रागादेका
 डवण राम डुण नगरी वासो, कहासे आ
 यो किहां ल्यो वासो रागादा राम राम
 सहु लंगमें व्यापी, राम विनाहे कैसे आ
 जापी राम विनाहे लंगत वासा, पाछे को
 र्छ रूपी नकरे आसा रागादा राम हिरा
 न राम हि राणी, राम राम हि हैरो तानिया
 रटन करत है डवन राम को, कैसे डूप जता
 वो वाको रागादा लै के र्छ वाको डूप जता
 वे, तेहि लं सांयो मुह मन लाये सो निधि
 यरित ज्ञानानंदें, लने आपनो राम आ
 नंदें रागादा र्छति

पदध्वनीश मुं

पराग आशावरी योग समाधि यो
 ग आधारो, आगम भांहे तत्त्व विद्या

रोपायोगादेकाज्ञाननपरने जार डी नारे, अ
 नुपम जेड नगर सुज डारोपायोगाशा न्न
 में लव अनंतरहोहे, दुग सभरथ ते गिए
 तां भानोपासादि अनंता गायु न्हनो, अ
 हु विध परिगत सिद्धिअभानोपायोगाशा
 शिंय नीय लिहो न्ह नहीहे, सभ न्न रूप
 ति त्वाप निहालोपाचारितज्ञाना न्ह संजा
 लो, निभपापो पुदिनास विशालोपायोगाशा

पापदमेडचीशामुंता

पापदमेडचीशामुंता मंदिर जेड अनंतायाहम
 नो मंदिरगादेकाज्ञानन मंदिरके दृष्टा दृष्टा
 न्ह, जेड गुंफडी पायारे तानानो पंजी न्हके अं
 तर, सन्न दरे चित्त लायापा मंगाशाहाडमां
 स न्हके नहिं दीसे, डूपरंग नहिं न्नयारोपापंज
 न दीसे उहसे पिछानुं, पटरस त्रोगें त्वायारे

પામંગારાજીતો જ્ઞાતો નહિં કોઈદેખે, ન
હિંકોઈ રૂપજતાવેરેપાસજ જગ જાયો તો
પાણ ભૂખો, તપ્તિ કબહિંન પાવેરેપામંગારા
જ્ઞાતમ પંખી તાતમ મંદિર, પાછેકોનજતા
વેરેપાવહ પંખીકો જ્ઞે કોઈ જ્ઞને, સોજ્ઞાના
નંદ નિધિ પાવેરેપામંગારાઈતિપા

પાપજત્રીશમુંપા

પારાગહૂમરીપાઈતનાકામકરેજે જ્ઞે
ગી, સોઈ યોગન જ્ઞનેરેપાઈનારેકામુંડ
મુંડાયા ત્વરુમેલગાયા, જ્ઞેગી નાહૂમજ્ઞને
રેપાજકતર પહેરી રણકું જીતે, સોયોગીહ
મ જ્ઞનેરેપાઈતનાશા રાજ્ય વસકર પાંચો
જીતે, દુર્ધર દોયને મારેરેપાચાર કારકે સો
લપિછાડે, સોઈયોગ સુધારેરેપાઈતનાર
પાજગૃત ત્વાયે સરવ સમયરહે, પરમયા

રિચ કહાયેરો જ્ઞાના નંદ ભહેર મત વાલા,
સો યોગી મન ત્રાયેરો ઈતિના ડાઈતિા

તો પદ્મે ત્રીશમું

તારાગ હૂમરીયા વાદિનકું નહિ જનતા જનતા
કું, કૈસા ધ્યાન લગાયોરો વાના ટેકા નટા વધા
રી ભસ્મ ભગઈ, ગંગા તીર રહાયોરો ઊરધ
બાહુ આત્મા પન્તા લેઈ, યોગી નામ ધરાયોરો
વાના પાચાર વેદ ધ્યાનિ સૂત ધારકર, બામ
ણ નામ કહાયોરો શાસ્તર પઠકે મગે લ્યેતે,
પંડિત નામ રહાયોરો વાના રીસુન્નત કરકે
મલ્લા બંદે, સીયા સુન્ની કહાયોરો વાકો રૂપ
ન જનકે કોઈ, નવિ કેઈ બતલાયોરો વાના ડા
લેકેઈ વાકો રૂપ પહિયાને, તેફિન સાચ જનતા
યારો જ્ઞાના નંદ નિધિ અનુભવ યોગે, જ્ઞાની
નામ કહાયોરો વાના જાઈતિા

तापहयोत्रीशभुं

तारागहुमरीपां जैसो योग रमावो रसा
 थोपा जैसो योग रमावोरेपा जैगादेका जरम
 विलूति अंग रमावो, दया तीर मन लावोरेपा
 ज्ञान शोयता अंतर घरमें, आतम ध्यान ल
 गावोरेपा जैगाथा घरम शुद्ध होय भुंदरा
 धारो, उन्धोरो समस्तारोरो सुख संयम डो
 पीन जियारो, लोहन निरोग धारोरेपा जैगा
 तारा अतुल्य प्याला प्रेम मस्ताना, व्याज रहे म
 तवालोरो ज्ञाना नंद लेहर में लूले, सोयो
 गी महवालोरेपा जैगा उपाधि ता

तापहपांत्रीशभुं

तारागहुमरीपाहुं सहसानी ननुं धुं तु
 म झेहुं त्वर डारेपाहुं गादेका त्वर दत्त त्वर दत्त
 त्वर हुं हुरानी, तं मत रीस यर डारेपाहुं गापा

એતલા કાલ નપુંસક બની, મંદિર માંહુરહા
 વૈરે ॥ સઘલાઈ માનસને તૂંદેલે, એહિ અય
 ત્વો આવેરે ॥ હુંનારા આસ પાસના અમને
 દેખી, ફરિજા ભાવ બનાવેરે ॥ વલસત સંભ
 લ મોડું છાંડે, મોરી હુ રમત બવેરે ॥ હુંનારા
 તૂંતો નિરસલ ત્યો મતવાલો, થારી કવન
 ચલાવેરે ॥ અમ વલસત જ્ઞાનાનંદ સાથે, અ
 ગો અંગ મિલાવેરે ॥ હુંનારા જાઈતિ ॥

પાપદછત્રીશમું

પરાગવસંત ॥ યોગી યાસે ચિત્ત રમાયો,
 યાકી ભગતિ ફરત હું યાનારે કામેરો તો યો
 ગી બાલો તોલો, જરમયારી મન ભાયો ॥
 યાના બેયહુ દેખે સોઈ લોભાવે, મતવાલો
 જગ ભાયો ॥ યાના યા યોગી ખાતર ઘર ઘર
 ભરકી, યહુ યોગી અજ પાયો રાયાના અમ

ને ચત્તત્તયાકું માન્યો, મેરો ચિત્ત લોભાચોપાય
પાસાનિરલોભી નિફલંદ્રીયોગી, યોગી યોગરૂપ
યોગાયાનાનિધિ ચારિત જ્ઞાના નંદ મૂરતિ પ્રાણ
પિયારો પાચોપાયના ડાઘીતિા

પાપદસાડત્રીશમું

પાપગચસંતાદેખી ઈગ નારી, સતિચ શિ
રોમણિ ત્વાઈપાદેનારેકા રૂપચંતલે નાગી ત્વ
ટકે, સજહિકે મન ત્વાઈપાદેનાશાસચલાઈમ
નસ તેહ રમાયે, મુનિ જન શોભા ઘાઈપાદેના
ત્વોગી જનંતિને નાંહિ જતાયે, યોગી ચિત્તરમા
ઈપાદેના રાપંડિતયાકું લાડ ફરતેહ, અહનિસિ
ચિત્તરમાઈપાદેનાયોગીસર અંગો અંગરમાયે,
હાથો હાથ બુલાયોપાદેનાઘાઈનને નિરંજી મુનિમનયા
લે, ધ્યાન ઘરે ચિત્ત લાયોપાદેનાનિધિ ચાસિતજ્ઞ
ના નંદ પાચો, યા નારી ચિત્ત લાયોપાદેના ના

પાપદરમહાશીશાનું

પારાગવસંતાસુનાલીએ પિતાજી, યોગી
 યાસેં ચિત્ત રમાયોપાસુનાટેકાજહ નિસિયો
 ગીકે સંગ બેસી, ભગ ભન લાભ ગમાયોપાસુ
 પાપાજપતે મન ડગિ જમ એ કીધો, ચશિદિ
 શિવાત ફુલાયોપાસુના મેરે તો ઘરસેં કામ ન
 હી હે, યોગી પાસ રહાયોપાસુનારા ઈતની ક
 હકર ઘરસે નિકસી, યોગી વલ્લભ ત્વાયોપા
 સુનાનિધિ ચારિત જ્ઞાના નંદ યોગી, મિલક
 ર અંગ મિલાયોપાસુનાડા ઈતિ

પાપદરમહાશીશાનું

પારાગવસંતા મેં કેસે રહું સોજી, પિયાગ
 યો પરદેશોપામેંનાટેકા રિતુ વસંત ફૂલી વન
 રાઈ, રંગ સુરંગીત દેશોપામેંના દૂર દેશ ગયે લા
 લગી ચાલમ, ફાગલ એકોન આયોપામેંના

निर्मोही निस्नेही प्रिया मुअ, दुष्ट नारी लप
रायोपभोगा रा वसंत भासनी रात भंडारी
कैसें विरह जुल्योपभोगा छितने निधि यारि
अपुत वल्लभ, ज्ञानानंद घर आयोपभोगा

पदध्याजीशमुं

पारागवसंता मेरे प्रिया की निशा नीमरे
हाथन आवेपभोगा देहा रूपी दुहुंतो रूपन दीसे,
कैसें इरी जतलावेपभोगा धा न्येति स रूपी तेह
प्रियाई, दुर्म भंड कैसें आवेपभोगा सिद्धस
नातन अपन्नं निनसन, कैसें प्रियारसुहा
वेपभोगा रा वेदपुरानमें नहिं कहि दीसे, दिष्ट
परत्वावर आवेपभोगा यातें यारित ज्ञानानं
दी, अकहिं रूप कहवेपभोगा उठा छिता

पदध्याजीशमुं

पारागसारंग क्यों कर महिल जनारे

પિયારોના ક્યોંગાટેકા પાંચ ભૂમિકા મહાસબ
 નાયા, ચિત્રિત રંગ રંગાવેના ક્યોંગાશાગો
 ખેંખેહો નાટિક નિરખે, તરૂણી રસ લલચા
 વે, ઈક દિન લંગલ હોગાંડેશ, નહિં સુખ સંગ ક
 ધુ બવેના ક્યોંગાશા તીર્થેકર ગણધર ગાલ
 ચક્રિ, લંગલ વાસ રહાવેના તેહના પણ મંદિર
 નહિં દીસે, થારી કવન ચલાવેના ક્યોંગાશાહ
 રિહર નારદ પરમુખ ચલગમે, તૂં ક્યોં કાલ
 ખિતાવેના તિનતેં નવનિધિ ચારિત આદર, જ્ઞા
 નાનંદ રખાવેના ક્યોંગાશાઈતિપ્ર

પાપદબેંતાલીશમું

પારંગસારંગના ક્યા મગડૂરી બતાવેપિ
 ચારેના ક્યાનાટેકા અપની કહા ચલાવેપિ
 પાટેકા કવન દેશ ફુણ નગરીસેં આયા, કહા
 તુમ જાસ રહાવેપિનાશા કહા બિનસ લુમ

जागे मगडू, डिस्त्रिच फालजिताये॥ इहा न्यने
 का भद्रसद हेगा, कैसो विचार रहवो॥ पिनाशा
 थार दिनांकी आहली हेगी, पाछे अंगार जतावे
 पाघर घर दिरतां थाराहि मानस, अंगुलीयां
 धिजलावे॥ पिनाशा॥ तिनते तू मगडूरी छांडी,
 लग सम समता लावे॥ तो नव निध आरिअ
 सहारे, ज्ञाना नंद पद पावे॥ पिनाशा॥ छति॥

तापहतेतालीशभुं॥

पारागसारंग॥ जिन वासम इहो कुण गति
 माहरी, वासम हीं गति नारी॥ जिनादेका सु
 नो सजी तुम वेग मत्तायो, सछियां जायो नि
 हारी॥ जिनगाशायां हनी राते भद्र धन शर
 आय लयो दुःखकारी॥ विरह व्यथार्ये अम
 ने जिनत्वर, सुष नहिं पाये सारी॥ जिनगाशा
 नज जिन मछली सम रास चलती, विरह नल

ભઈ ભરીા ઈતને જ્ઞાતા નંદ વાલમ આમે,
ચારિત સંગ સુખકરીા જિનના ડાઠિતિા

પાપદયુમાલીશમું

પારાગસારંગા સેઠ બેઠે સારંગ મહતમે
પાસેનારેકા સેઠાની મોહ નરપતિ બેઠી, બેરા
ચારુ અનોપમેં પાસેના મિથ્યા મદરધ્વન ભમુ
ભાઈ, બ્યાપારેંગણિ કોપમેં પાસેના શાકિંચી
હાલ જિહાત જિહાઈ, સુએ કરે નવરંગમેં પા
સેના કનક રતનનાં ભૂજન પહિશ્યાં, વોકે બે
સે રંગમેં પાસેનારા લેજન કાર્ગલે સ્યાહી રાખી,
સેઠ ફહલાએ નગરમેં પાસેના વાતેં લોક અમાસ
હુ રાખી, પરખી મેલી કુહારમેં પાસેના ડાઠેહ
ને કાગલ કરકો દીધો, બચા નિચિંતા પલકમેં,
સેના સહસલાખી કીર ડોનાં કાગલ, લેવે દેવે
ખલકમેં પાસેના જાગ્યાર દિશા વર હાર કરી જિ

ન, ત્વારી સરાફ પરદેશ મેં સાંસેના સેઠ ફેરું હમ
 ફરોડ પતિહે, હમ સમ નહિં કોઈ દેશ મેં સાંસેના
 પાળ જન્ન સહુ નિજ માંગત આયા, ફી
 ધો દિવાલો મગત મેં સાંસેના અજતો રોડ યો
 ગી ત્યે ત્વાગો, માલ દીધો સહુ સુન્ન મેં સાંસેના
 ડાલે સે તેસે એકલ ચલ ગએ, કવડી નહિં ઈગ
 બાર મેં સાંસેના હાર સુન્ન કોઈ નહિં સાથે,
 ત્વઈ ખરાબી વાર મેં સાંસેના ડાલે વિચાર
 ફરી ત્વઈ બારે, પુણ્ય પાપ લીયો હાથ મેં સાંસે
 ગાતિ નતે નયંતિ વિચારિત અવિચલ, જ્ઞાનાનં
 દત્ત યો સાથ મેં સાંસેના ટાઈતિ

પાપદપીસ્તાલીશમું

પારાગરારંગા સાદિજ હૈતેરે સંગ મેં,
 સાગારેકાબડે દરવ અપરિમિત હોગા, કબ
 હિ ન ખૂટે સંગ મેં લેનાં દેનાં કછુ નહિં જ

કે, ત્યોગો અહનિસિ રંગમેં સાનાચા નિમ
 નિમ ત્યોગે તિમ તિમ ચાધે, ક્યું ત્વરકે મતિચં
 ગમેંમમૃગ મદગંધે મૃગ સમ ત્વરકે, ઘટ અનુ
 ત્વચ નહિં રંગમેં સાનાચા નિર્મલ ગંગા નીર
 ને લાધો, ખારી ફુગ પીવે વારમેં તિનતે નિ
 લ ઘર ચારિત સંયુત, જ્ઞાના નંદ ભેવો ઠાઠ
 મેં સાનાચા ઈતિ

પાપદછેંતાલીશમું

પારગ કહેજા પા સંઘ્યાં મુજ ગેંદા મંગા
 યદે, ગેંદા કી આઈહે જહારા જિંયાના યાર
 મોહ નારી મિલાયદે, ચારોંકા ચાહીહે મિલ
 પાયાનારેકા રૂપ વંત મોહ નારી મિલાયદે,
 ઉત્તમ કુલ ગુણ ધાપાયાના પ્રહિલી નારી મુ
 ઝ ત્વરકાયો, પર ઘર રમવા હાલ પાયાના તેમુ
 ન દૂતા પણ કહલાયો, નગ નન કહે તે ઈ

नालायागारा सुकुलीनी मोहे नारी मिदे
 वे, तो अभयित सुज लायायागा ठत
 नी सुनकर जायद भंतरी सुमतिनो भेत
 कराया यागागा घरनी संगे हरज घरी ने,
 अंग रहे लपराया यागागारित्र आहर झा
 ना नंदे, नय निधि सहल लहाया यागागा

पपदसुडतालीशामुं॥

पाराग डेहेलगा किस भिस बखिं पणि
 हार डूवे, पर आसन योगी कागजे यावदा
 दुए भिस पियां कुं मनाय, मितियो पिछि पर
 देशी काग कुगाटे कादेश नगर नहिं बजुं ब
 डे, बत पातन ननाया मिनाशा नाम गो
 त बडो कछु नाहिं, कैसें निरजुं लाया मि
 ननि मेहि निःसनेही पिया भुल, दुएरी
 तें सम बया मिनाशा मोसें पहें जेड

રથો, મુલ જિન જિન ન રહયાા મિનાઝ
 જતો મોસેં રૂસક ચાલ્યો, ચાલત પૂછે ત્યા
 યા મિનાઝા વિરહ વ્યથાયેં તન મુલ જૂ
 રે, કિણ સું કહિયેં ધાયા મિના પિણિ સંય
 મ સુત સમતા સાર્યેં, જ્ઞાના નંદ રમાયા
 મિનાઝા ઈતિ

પાપદગ્ધતાજીશમું

પાપગાઢ હેર જ્ઞાનમેરે ત્રોલ નવાજ, કાલક
 નેકી સચરકું લે ચાલો છાત્રમે ચાલતા મેરી
 પ્યારી સુનાહે, અજતો તમ મેમ સંગ ચાલો
 છાત્રમેનારેકા દોય ઘોડે પર અમ કિઓ -
 જન, તમ પાપ ચાલો પ્યારી સંગ અદીન
 પામેનાશાન જ પાપ નાંહિ અજ હમ હાથ,
 દીલ નકરો પ્યારી ચાલો હમ સાથ પામેનાત
 મજાતર અ મ દુઃખ જહુ કીન, પ્યારી -

મત છાંડે અમને દીના મેનારા નારી કહે પ
 રો ત્વરે નિગોદ, થારે મારે કુણ કરે વાત નિ
 ખોદા મેના અમ અજ ચાતું કિંહાં થારે સં
 ગ ધૂત, તું મૂરખ શિર ખોલ કુમૂતા મેના ડા
 ઈતની મુનકર ત્રયોતે શિદાસ, કુદિના અજ
 જાની કુણ કરે આસા મેના તિન અવસર
 જહી નિધિ ચારિત, જ્ઞાના નંદ મૂરતિ ત્વહે
 સુખ ચિત્તા મેના શાઈતિા

પાપહઝોગાણ પચાશ મુંગ

પારાગ કહેર જાણ એક અચેત્તો મુલ મન
 વશિયોપ મેના રેકા ચાલતો હાલતો કંગર
 દીઠો, વિચમે એક સિખર ઊંચો વર્મિયો
 મેના શા છોટા પાંચે શિખર નમું ચણિદિ
 શિ, નાના તરૂ વિણ મંડિત રહિયો મેના
 સરવ કાલ સાગર વિચર રહિતો, કવન ચ

सावे ते अम कहियो॥ जेना राभा नस नहिं
 मोर तेह भां दीसे, ध्रुव अ ध्रुव पागो तेह भें र-
 हियो॥ जेना दुंगर जिय नय निधि थारिअ
 युत, छाना नंद भूरति गुण गहियो॥ जेना

तापदपथारा मुं

पाराग कहै रचा छोरी जामन की छोरी
 जामन की, अंगिया दुं अंतर ल गायक अ
 लीला हाथ में पिंजरा गुलाब की छड़ी, लरेज
 नर में घुस्ती जड़ी॥ जे याला भेरे लोले पि-
 या, मोरे लोले पिया, मो पर नंदुंडा डाल के
 गले॥ मेनाटेका भेरेहि रघु जिय राजती,
 कछु नहिं भागुं तो सुं रति॥ मेना मोसें पिया
 तम कहै छेदास, हुं थारे छग यरणारी दास॥
 मेना रा नरे थारा मन में रहि ओसी हुंस, पे-
 हे लेहि जननि करति दूसा॥ मेना विन जाल

म मेरो विगमे दास, ज्यों कर वीते दास नि
 दास।। मे नारा अजला के पति गति मति
 जन, अनुपम शील लूषण गुण जाना
 मेरे नार्छ तने नव निधि आरि न रंग, मिल
 गमे ज्ञाना नंद भुरंगा।। मे नारा

तापेछजे काय न्न भुंता

पाराग सोरहा प्रीत के कोछ कुंहे पडो ना
 जे यासा यास भ नारि के कुंहे पडो ना या ना
 देका न्ने तम नारी के कुंहे पडि हो, कोरि न्त
 न भन राजी रहे ना या ना नारी कासी
 नागन सरिजी, देजत चित्त जामा जोल के
 रे।। या ना नारी संयोगे वर म दत्त पर भुज,
 नर के दुरधर दुज्ज ये रे।। या ना नारा अत्र
 कुमर भुनि नारि संयोगे, वर स यषि वीस
 गिहि वास दियो रे।। या ना नारी की प्रीते छ

નત્વ પરત્વ, સુખ ન રહે પગ જંથ તથો ચો
 વાળા ડાળીત્તમ નર ઈત નાહિં જતાયે, ધ્યાન ધ
 રે ચલ માંહ રહે રે વાળા નિરમલ નિજ ગુન આ
 તમ ધ્યાને, સુદ્ધ સમાધિ ત્યાવ લહે રે વાળા
 પાતિ નતેં વાલમ તમ પણ સમભે, કુટિલાની
 પ્રીતડી પરિહરે રે વાળા મોસુંતો નિધિ ચારિત્ર
 આદર, જ્ઞાના નંદ સુખ રમણ કરે રે વાળા પા

પદ જાવન્ન મુંગ

પારાગ સોરઠા દેસ માફરો પિયાડું જતાય
 દીન્નેરે, મેંતો લેશેંગી ભેગા નિયાડોં વેસા દેનામે
 ચાલતા ફોઈ સોજી પિયાડું જતાયે રી, મેંતો ભ
 શેંગી વાલમ પાસા ફોનારેમા સારી જગ્યા પૂ
 ળીયો, વાલમ ભ્રમો દેશ ફોઈમે સાચે નહિં લ
 હો, ભે કાગલ પહુંતેં દેશા ફોના ધા જ્ઞાની જ્ઞાની
 સજ કહે, મોકુંત દીસેં જ્ઞાના મેંતો માયો જ

જડું, પિયા રૂપ કહે માતાકોનારા સહજ ન
 જોસો ભે પિલે, પિયાકું કાગલ મેલા કાગલ યા
 ચી મુન લખે, પાછો ઊત્તર ખેલા કોના કાજ
 લગ કાગલ તેહનો, નહિ આવે જમ પાસા તબ
 લગ ભૂઠી બાત સહુ, નહિ પડ મોકું આસા કો
 પાજાઈતને જોહ ચિયારમે, નિધિ ચારિતકે સં
 ગાગાએ જ્ઞાના નંદ પિણી, રમણ કરે સુખરં
 ગાગાકોના પાઈતિ

પાપદત્રે પન્ન મુંગ

પારાગ સોરઠા મેંતો કેસે પિયાકું એણીરી
 પિયા મેરો યોગિયાંકો વેસા મેંનારેકા મેંતો
 કન્યા ભૂપકી, બને સફલ બિહાતા ઘરસે નિદ
 છું કુણ પેરે, કહો સખી ચતુર સુભન પ્રમેનાધા
 સતિય શિરો મણી. અમ જિરેદ, બરખ પારી શિ
 ર મોલા દીસું નહિ જગ લોકમે, માફરો મોલખ

मोला मेंगाशाजिन परग्या छित्तम पुत्रुष, अया
 न धरे छित्त राता तेणरा दरशन माहुरा, दरश
 न जहे तिल मात्ता मेंगाडा मेंतो भन गमतो
 कियो, छांडी लग्न बल बादा हूरमत रहे बावम पि
 ले, पसरे लग्न बल बादा मेंगाडा कन्या मेह वि
 यास्तां, आय मिले तत कासा ज्ञाना नंद योगी
 पिया, यारित युत लग्न पासा मेंगापा छित्ता

गोपदयोपनभुंग

गाराग सोरहा कोछ योगी हूमकुं बनेरी
 मेरो कोछ नामकुं बनेता कोनाटेका भानस न
 हि हूम नारी नाहि, नाहि नपुंसक बनेता कोछ
 गारागदादा जाजा नहि हूम कामा, नाहूम कुण
 के जापरा कोना नाना मामा हूम नहि मोसा
 कोछसे नहि आसापा कोनारा मेरा पोतरा
 गोपक नाहि, नाती दुहित न बनेता दादीया

यी बेटी पोती, नाहम नारी भाना को ना उगा
गुरे बेला नहि हम उहूँ के, योगी लोगी नां हम
को ना पाये ब्रत में नहि हम कोई, नहि कोई कुल छं
हा को ना शाहर शाब ज्ञानी सिद्ध न नाभी, शि
व वासी हम ब्रता को ना या रिच न वनिध अनु
पम भूरति, ज्ञाना नंद सुब्रता को ना पाछति

रापह पंथाय न्न भुंज

पाराग सोरहा जडि छाजा नरे तूं जडि द
गा जा न प्यारी तूं जडि छाजा नरे तेरा तेरे
जातर डूगरे हरि जिय, रही दुःख सद्यो में अ
पारा होसी जूसी जहु नातरां डीयां, तूं कोई
तूखि गवारा तूं जडि ना धा डवडी सोरे तेरे जा
तर, माहुरो डीयो पोला घूंट ड योगी यति
सन्यासी भुंजित कियो ते रोला तूं जडि ना
रा मुहं जांवी जानन झाडी, जहु विध वेस

કરાયા કપટ કરી સહુ પાખંડ કીધા, જન બૂઝ્યો
 મન ભાચરે તાતું જડિના ગ્રાધર ઘર ભર્યો તેરે
 સાથે, પોતે પાપ ભરાયા અજન તું કાહ જોસે મોહું
 તું કપટી ની દિખાયા તાતું જડિના શા ખેસો દે-
 ખી ભયો હું ઊઠાસી, નિધિ ચારિત્ર લહાયા
 જ્ઞાના નંદ ચેતન મય મૂરતિ, ધ્યાન સમાધિ
 ગહાયા તાતું જડિના પા ઈતિ

પાપ છપન્ન મું

તારાગ મહારા પ્યારે સાહેજ શું ચિન્ત
 જાયોરે, સાહેજ દૂર કહ જાયોરો પ્યાના દેશ સાહેજ જન
 હીંદે ભગવ્યાપી, નહિ કહે ભેદ જહાવેરો પ્યાના પા ભેકે
 ઈસાહેજ ભેદ જતાવે, તેજ હુરા ભગ પાવે, પારસનાથ
 કહે કો ઈજરમા, વિષ્ણુ શિવ કહે જાયોરો પ્યાના
 રાધ્યાત દ્યોય ઈગ પારસ, રૂપ ભ્યોતિ રૂપ
 જરમ ભાવેરા કેવલા ભ્યયી જ્ઞાની તે વિષ્ણુ, શિ

ययासी शिव त्वायेरेण ध्यानाशा न्नेति रूपेणा
हे ज तो र्छिगही, तिनसुं ध्यात जगायेण निधि
आरित्त ज्ञाना नंद भूरति, ध्यात स माधि स
मायेरेण ध्याना शा र्छिति

रापेक्षस्तत्तावन्नामुं

पराग मङ्गरा देवो पिया आगम न्द्वेरी
आयो, नाना त्वू जल जायोण देवा देवा विनय
कनकनो घाट जनायो, संयम रतन जगायोण
निरभत ज्ञानको हीरक जिह्वे, हर शत भानक
त्वायोण देवा आयाय वैदूर्यनी पंगति भौक्ति
ध्यात जगायोण सुभिति गुपति लीलम विद्रुम
निहा, शेष तत्त्व क ह जायोण देवा रा मे सङ्कु त्व
षण भौल भभेला, निरजत यित्त लोत्वायो
पहरषे निधि आरित्त निहाजो, ज्ञाना नंदर
मायोण देवा शा र्छिति

पपेदज्जहावन्नमुं

पारागमत्काराज्ञानकी दृष्टि निहालो वा-
 जम तुम अंतर दृष्टि निहालो पावागारेका जा
 ह्य दृष्टि देखे सो भूढा, कार्य नहि निहालो घर
 म घरम कर घर घर त्वरके, नाहि घरम दिना
 लोपावागारा जाहिर दृष्टि योग वियोगे, होत
 महा मत वालो पायावर तर निम मद् मत वालो
 सुंज पित्वाय निहालो पावागारा जाहिर दृष्टि
 योगे त्वविन्न, संसृति वास रहानो पतिनते
 तय निधि पारित आधर, ज्ञान नंद प्रमानो
 पानागार्छिता

पपेदज्जोगासाहमुं

पारागमत्काराज्ञानकी दृष्टि विचारो, सा
 योत्वाछ आतम दृष्टि संत्वारो सागारेका
 अनु करमें शुद्ध ज्ञाने अनुत्तर, होय सकल सु

વિચારોના જ્ઞાને જોયકી એકતા આદર. બહિર
તમ સું નિચારોના સાના પા જ્ઞાન દૃષ્ટિએ અંતર
ભાવે, સુદ્ધ રૂચિ રૂપ પરિચાના, અંતરાતમ
જ્ઞાનાતમ ભાવેના હોય પરમાતમ જનનોના સગા
રા પરમાતમ તે નિજગુણ ભોગી, ચારિત્રજ્ઞા
ન જોખાનો પદ્માના નંદ એતલ મય મૂર્તિ, આ
નંદભાવ સુજનોના સાના કાઈતિ

પાપદસાહમું

પારાગમજ્ઞાના અનુભવ જ્ઞાન સંભારો
સાંધોભાઈ મંત્ર એકંત હૃદયારોના સાના દેશ
જ્ઞાન વિનાતે ફિરિયા ભાંખે, અંધ નર સમય
ન ડોલેત આગમ માંતે દેશ આરાધન, સર્વ વિ
રાધક જોના સાના શા ફિરિયા છાંડી જ્ઞાન ન
માને, પંગુલ નર સમ જનનોના સરવ આરા
ધન, દિવ્ય વિચારે, દેશ વિરાધક માનોના શા

રાતિ નતે જ્ઞાન સહિત હે ફિરિયા, ફરતાં કા
 રજ સારો પાશિ પ્રગંધ પંગુલ દોનુ મિલકર, વ
 નસે નિસરે સારો પાશ્વળા ગાતિ નતે એકંત પ્ર
 ત પોખ છાંડી, અંતર ત્રાય વિચારો પાશ્વળુપ
 પ્રત્યનિધિ ચારિત સંયુત, જ્ઞાના નંદસં
 ત્રારો પાશ્વળા રાઈતિ

પાપદગ્નેષ્ઠશઠમું

પારાગખિહગા સૂનો સખી મોડું લૂંટ
 પ્રયાયો પાશ્વળા રેકા બહુ વાસરસે વિનય વ્ય
 થાયે, અંગે દુઃખ રહાયો પાશ્વળા દિન મન્ય નસ
 નાનકરી અમ, લૂષન અંગ રહાયો પાશ્વળા
 રંગ કસૂંબા ચૂનડી પફિરી, પાંચ મીચરત રહા
 યો પાઈગ યોગી મતવાલો આયો, તોલે ત્વગ
 તિ બહાયો પાશ્વળા રાઈતિ ત્વર મોસે ગીતગ
 વાયો, સાંહે નાયે નયાયો પાશ્વળા મહત્ત બિચ

સેને પોદી મોને રંગ લલચ્યાયો ॥ સુનાડાત
 નમય એકંત જંગે લપલ્યા, રચણે નીંદ જિજ્ઞા
 યોનાનાદી પાણ હસી દોડી આઈ, મોડુંતો મ
 ચેડાયો ॥ સુનાડાત્મોર ત્રયો બિહ ત્રાડ્યો યો
 ગી, ના બનું વિગ માયો ॥ સજિ કહે સ્વામિનિ
 કુમલાની, મૌન કરી સરમાયો ॥ સુનાડાતિનજ
 વસર નિણદી તિહાં બોલી, હસકર કરવત લા-
 યો ॥ રાતે નિધિ ચારિત નિત્ય સાથે, જ્ઞાના નંદ
 ખેલાયો ॥ સુનાડાઈતિ ॥

પાપદબાશહમું

પાપગાજિહાગામેરો પિંચા સજિ દેખ
 મનાયો ॥ મેનાથેલાપિયા જિના રંગ મેહલજિ
 ચ, સૂની સંદેહ રહાયો ॥ જ્ઞાન પાન દુઃખ ઘાય
 કમોડું, ક્યુંકર નિય સમભયો ॥ મેનાશાશો
 લશ્મંગાર એ વિરહ વ્યથાયે, કેસેરચણવિ

જાઓપાજંગ જંગ છિન તંગુર માહુરો, તેસેં ક
 હું ચિન જાઓપામેનારાઈતને ચારિત પિતંડે
 સ્વર્ગે, જ્ઞાના નંદ પિયા પાઓપાગરી ષમ તાપે
 નિમ નલ જરખેન, સેન ધરી મયે કાઓપામેના ૩૫

પાપદ્રેશાઠ મુંપા

પરજાજિહાપાતું જાલૂરાને ક્યું મારે મૂઠા પા
 તુંગારેકાજાલો ત્યોલો હન જાલૂડો, નહિં ક્યું
 ઈ સ્વને મૂઠાજાપા માંહે ખેલે અહ નિશ, ચાત
 વિચારો મૂઠા તુંગાપાખેલત મિસ છોરો થારા
 પાસેં, રમણ કેરે ચિત્ત ખોલાતું કુસલાઈ નિ
 ત્ય ભટકાવે, ઈત યુત કેરે કમડોજાતુંગારા
 નિધય નિર્ધન નહિં તુલ સરિખો, નહિં ક્યું ઈ મા
 ને નિહોરાઈતને ચારિત જ્ઞાના નંદે, છોરો
 જિયો ચિત્ત ધોરાતુંગા ડાઈતિા

પાપદ્રેશાઠ મુંપા

तारागजिह्वागालगुड निरपेज होन
 दिजाया निगटेडा अपनो अपनो हठ स
 हुताने, कैसें मेज मिजायावेद पुराना सज
 हीं थाके, तेरी कवन याजाया लोवासा सज
 लो निग गुड ताके कारन. भदगल छिपर
 हायाग्यान ध्यान कुछु लने नाहिं. पोते
 धर्म जताया लोवासा योर योर मिलमु
 जकने लूंख्यो, नहिं कोई नृप दिजलाया
 किनके आगल नरघ पूहारे, अंधो अंध प
 लाया लोवासा आग भ देजत लो नयिनि
 रंजुं. भन गमता पेज लाया तिनते भूरंज य
 र्म धर्म कर, भतजूडे भन लाया लोवासा र्छन
 कारण लो मतपेज छांडी, निधि यारित्र ज
 हाया ज्ञानानंद निग त्रायें निरजत. लो
 पाजंड लहाया लोवापा र्छतिप्र

तापदपांशाहमुं

तारागजिह्वागालगगुरे मूरजे लगत लना
 आलगाटेडा मूरजे मूरजे जहुखो लग लन, गुरु
 पंडित के छे लया पंडित मूरजे मूरजे जहु लन छी
 से, लग भतलज जहे तयागालगाथा पंडित
 पंडित नहिं को छे लगमें, कजहीं को छे लनाया
 दिव्य विचारी तेहनें लाजे, सं सृति आनप गिन
 आलगाथा तेहनुं दर्शन लगमें पुल्ल, ते तारक
 लग भांहा तित्तनें नयनिधि थारित लाये, ज्ञान
 नंद अथाहा लगाडा

तापदछाशाहमुं

तारागरामग्रीग निर पेजता मोहुं तार्छी
 पियातमानिगटेडा पक्ष पातमें घर घर बर
 डी, नहिं निरपज दिजलार्छी पिना सं येगी सं
 येग न डीनी, योगी योगन तार्छी पिनाशा

संन्यासी संन्यासन कीनी, जाभाण जाभाणी
 लार्छापिगाराभ सनेही रामदीधारी, यनिग
 एयतिनी लार्छापिगारा अपने अपने भत
 पण गहेला, सह दुनिया जहुराछापिनापणना
 न्माणं कोणहे सायो, भवनी तो लरभार्छापि
 पाडादिव्यविचारें निन्न अनुभवतां, लग पाजें
 दिभार्छापिनानिधि चारित ओइ ज्ञाना नंदनो.
 विमल वयेन सतलार्छापिनाहार छति

तापहरसदशाठमुं

तारागंरामग्रीपायासभ वयेन सुहार्छापि
 या अभवाना पक्षपात नहिं दिव्यविचारें. नि
 न अनुभव दिभलार्छापिनाछंदिय सुप्र विर
 भाणयति कहियें, छायति धर्म धरार्छापिना
 त्वय विगन संयेगी कहियें, योगयरणनेयो
 गीपापिनाचारित त्वाय संन्यासी बननी, जरा

મન જરમ ગુણ ત્રોગીપિનાગાસાદિજ રમણે
 રામજા પ્યારા એકરૂપ સદુ ત્રાઈપિનાનિધિ
 ચારિત્ર જ્ઞાતા નંદ મનુભવ, ધ્યાન સમાધિ સુ
 હાઈપિનાગાઈતિા

તાપદગ્ધશાહનું

પારાગરામગ્રી નારી પ્રેમ નિવારો સાધો
 ત્રાઈપાકુરિલા નારિ નિવારો સાનારેકાકુરિ
 જા નારી યોગે સાધો, તુમ ગતિ ચણિ દિસીકે
 રો સાનાતે તુમ મોહ મદ પાન કુરાઈ. ઈનશત
 કલહ વિખેરો સાનાશાનિર્ભર પણ એહની
 થાહ ન પામે. નૂપર પંડિતા બ્રહ્મણાઈદ્રાણીકે
 પગતલ લોટે. ઈશદિક પરમાગો સાનારા
 નારી પ્રેમ વિસૂધે ઢોલો, નહિં જ્યુઈ સમજે છે
 જો રાસાના તિનતે નવનિધિ ચારિત્ર સંગે, જ્ઞા
 ના નંદ મેં ખેલો સાનાગાઈતિા

तापहजोगोतेरमुं

तारागरामग्रीत नारी मेम लगावे साधो
 त्वाँ, नान्नी नारी रभायो सागारेका छे सं
 योगें योग लगावो. सहल प्रसिद्धि शुभ त्वां
 सागानिल परत्वावने देवे योगी, क्षण तर
 अंग लपरायो सागाद्या अविनाशी अमलं
 ता तुम गुन नेहिल शुभ आचारो सागा
 पुद्गल छन त्वावरें, न्यारा, अहनी भभता वा
 रोग सागारा महोरा सह योगी परा वंछे. अह
 नो संग सुंजरो सागा निधि यारित इतना
 नंद प्रेम, जेले नारी आगो सागा उाँ तिता

तापहसीतेरमुं

तारागरामग्रीत अनुत्पन्न योग रभायो
 साधो त्वाँ निल घर अंतर त्वायो सागारे
 का मेरा तेरा इहा इरतहे, नहिं कछु तेरा त्वा

યોગસાનાળગળન કુરિયા કહા દિખલાયે,
 કહાળગળન સમજવોગસાનાશાનિજનિ
 જમત પંખ હઠતાવારો, અંતરભાવ વિચારો
 યોગસાના હાજા હલ અજ્ઞાન નિવારો, જ્ઞાન
 સુધારસુધારોયોગસાનાગાતત્વ વિચારે પ્રેમ
 લગાયો, નિજગુણ વિમલ નિપાયોગસાનાન
 વનિધિ ચારિત પ્રેમે આદર, જ્ઞાનાનંદરમા
 યોગસાનાઝાઈતિ

પાપદએકોત્તેરમું

પાપળાળંગલોપાતુમસખિ નિરખોરે
 બાઈ, સોતડી લેગઈ અમ વાલમચાતુનારે
 કાઝાઝોં ઝાઝોં પિયા ચેલતહે, પાછે સોત
 ડી વાઈપાદાસી પણ છે તેહને સાથે, કુરિલા
 ચિત્તલોભાઈપાતુનાશાઅમને લક્ષણ એહ
 વોદીસે, વાલમગાયે ભરમાઈપામોહ ભૂપ

તિકે ભવેં અટક્યો, અજ નહિં નિકલે બાઈનાતુ
 પારાઓં થા દિક તેહને રંખવાલા, હોટ વિષય
 હુઝ બાઈનાતેહને ચેશિદિસિ સાત ખિસનહે,
 અહો નિશા બંપર સાંઈના તુગાગાદાસી યુત કુ
 દિસા તિન પાસે, રમાણ કુરે ચિત્ત લાઈનામદિરા
 પાનેતે મતવાસો, વિકથા ચેગિ બત લાઈનાતુ
 જાગ્રાહક વ્યાપક ત્રોગેં બંપર, સુખ ચિત્તાવસુ
 હાઈનાસંસૃતિ સંગ સહુ અપનો બને, વિગમે
 કાલ સદાઈનાતુગાપાઈન અવસર નિધિ ચા
 રિત્રનિરખે, જ્ઞાનાનંદ સદાઈનાબોલે પંખીકા
 દેખતમાસા, ગુણ સંબેગ રમાઈનાતુગાહાઈતિ

પાપદૂજહોત્તેર મુંપા

પારાગલંગણી પધીરલ ધારોરે બાઈ
 સાંબલ સ્વામિની ધાણી સોખી કહે પધીના
 દિકા સમતા સોખી પિયુ નિરંજન ચાલી, આ

गम मंत्री त्वाद्यापुर्धर चार सुत्तर संग लेई,
 हाम हाम निरोज्याधीनाशा निरोजत निर
 जत मोहके वाडे, आर गुपत रहाई आह स
 जि अर चार सुत्तर युत, तेहने पासो हाईधी
 तारा आहाम मंत्री गुपत रहीने, अवसर त्रावल
 नाई अर जो अर जो अवसियोर, तत पर डारल त्राई
 धीनाडा मोहना परिकर आहाम निरोजी, सघ
 ला थित्त येम हाईधी धर्म राखो परिकर निरोजी,
 नाह सहु छिक्ताई धीनाहा सुमति आहाम
 मंत्री साथे, चालूजे निकसाई हरषे आख्या नि
 लघर मांहे, राणी भेल डराई धीनापातिन
 अवसर निधि चारित्र आह, ज्ञान नंद रमा
 ई अतुल्य व्याला प्रेम भसाला रंगे पान डरा
 ई धीनाडाईति

रापहत हो तेर मुंदा

પાશાળંગલોપાતુમ કિહાં ચાલ્યોરે સાંઈ. તુમ
સાથેં હું યોગજી ભઈ અજાપાતુગાટેકા તેરે ખાતર
હમ ઘર છાંડી. થારે સંગ ચિત્ત લાઈાકિન પર
હમને છાંડિકે ચાલે. કેસેં પ્રીત લગાઈાતુગાપા
કિન કારણ અમને ફુજ દીનો, કોફેં હું ઘર મૂકાઈા
ઘાત વિશ્વાસ કરે કહા મોસું, કુગને પુકાડે ભઈ
પાતુગારા સાંઈ કોફેં અમ ઘરડી ચાહી, રીત પુરા
ની ભઈા બબલગ તેલ દિપડ માં બાતી
તજલગ અમ તમ ભાઈાતુગાકાઈતજી કહકરસં
ઈ ચાલ્યો, અંપને હામ સુહાઈા અનુપમ નવ નિધિ
ચારિત્ર આદર, જ્ઞાનાનંદરમાઈાતુગાજાઈતિા

પાપદયેન્મોતેર મુંપા

પાશાળંગલોપા મુનિ તમ નિરંજોરે ભાઈ
જ્ઞતિ ભાવ નત ભઈાટેકાને કેઈ ગંગા નિર પંજા
લે, કાલી બિતરાજા લાઈા વિવિધ ભાંત કર મહુ

નત કીની, તો પણ સ્થિત નહિં ભર્યા મુગાણા ક
 ર્તાની તિહાં બુધ્ધિ નહિં થાણે, નહિં ઝોષધગુ
 જાણાઈ અતિ રંગ તેહનો નહિં પણ થ્યો, કહા કરે
 ચેતુરાઈ મુગારા તેહની કિરિયા સઘણી ફોફર,
 જ્ઞાન ફોફરતા ભાઈ તિન કારણ નિધિ સંચમ
 અનુભવ, જ્ઞાનાનંદ રમાઈ મુગાડાઈતિ

પાપ પરચોત્તેર મુંબા

પારાગભંગાણી અનુભવ ભાવોરે યોગી, તિ
 બધર માંહિ રમાયો અગારેકા અનુભવ જ્ઞાન
 ભગતમેં દુર્જલ, અણપ સંસ્કૃતિનેં ભર્યા દુર્જ
 વ્ય અભવ્ય ભવને, અનુભવ નાંહી બહાઈ
 અગાથા કડવી તુંબડી ડોસોં ભરડી, અડશાઠ તી
 રથ બહાઈ તોપણ તુંબડી કદુતા ન છાંડી, કહા
 તીરથ ફરસાઈ અગારા તિન તેં નિબધર અંતર
 નિરંખો, અનુભવ શૈલિ મુહાઈ તત્તમય નવ

निधि धारिष्ययोगे, ज्ञानानंदलहार्चयन्ना उवा

रुतिश्रीज्ञानविवास
संपूर्णः

अथ

ताश्रीसंयमतरंगप्रारब्धते
तापहपहेनुता

तासंगत्वेरयायोगनंद आदर कर संतो,
अङ्गण दुति लय लायोतायोगादेकाभंतरषट्
थेभू सोधन करके, चंड नाज कर लायोतायोगा
तायेंद्र स्मृत्यु मारण बुग तल्लु, सुषमन प
रवाहू बल्लोताहुंल्लु रेपेड पूरुड लावें, प्रत्या
हार प्रभाणेतायोगाधाराधाराध्यान समधि

सपतम, श्वास रोधन करतानो॥ अनुपम श्वा
 नहृद धनी अनुयोगे, सोहं सोहं गानो॥ यो
 पाडाशोहं सोहं ररना ररतां, नय निधि संयम
 त्वायो॥ ज्ञानानंद परमात्म रोधि, देवतह
 रंजलहायो॥ योगा शांति॥

पदजीव्वा

पारागत्वेखा॥ लज्ज निंदी तत् कर सं
 तो, योग निंद संभारो॥ लजा देका नाना
 जधि निधानं ध्यान, सफल संपद खाधा
 रो॥ लजाया विविध विषमय देधि नवि धरे
 निर्लेपी वीतरागो॥ शत्रु मित्र समत्वाय रहे
 नित्य, हरदासन ध्यान लज्जो॥ लजाया योग
 निंद लय त्राये, निननेगेर्न करे अपगारो॥ मीत
 समान सेवे लसु रिपुगाण, यथेन कुले लज्जा
 सारो॥ लजा उता तस्तु कर श्वा पदतो लसु नयि

तय, पंथ विनय लहे सारो निधि थारित ज्ञाना
नंद आधर, परमानंद निहारो प्राणा शार्छति

पद चौथा

पराग तैरयी प्राण पिया तम मैसी सज
ल पीयोरो प्राणा टेका निर सुख परिण
ति अनुपम सजल, तिंजी मरी विवेक लेयो
रो प्राणा तल्य विथार विविध सुमसाजा, वि
पसम उंडर डूडी मेयोरो प्राणा पा दुटिज नि
वृत्ति समता प्रेम, संयम रगडा ताणोरो प्रा
ण धरम शुंज पय सुरली सर डेरा, संयर
साइ गुछानोरो प्राणा रा अनुभव ज्ञान श
रतन पियाजा, लरलर समता पिखावेरो
प्राणा निधि थारि ज्ञानानंद योगी, पीक
ध्यान लगावेरो प्राणा उाछति

पद पंचम

તારાગતૈરચીત્તાગગન મંડલગત પરમ અરે
 ણ રૂચિ ત્વાયોરેણ ગગારેકાચંદ્રકુંતો ચંદ્ર
 ન નિરંજું, તરણિ પિણ ન જ્ઞનાયોરેણ ગગા
 તેજ સિખા જિન દીપન નિરંજું, જગ મગરૂ
 ચિ સુખદાયોરેણ ગગાદ્યા ઘન સમીર પરમુ
 ખ ઉપાધિ, રહિત રૂચિર દરસાયોરેણ ગગા
 સજ જગ વ્યાપી પાંચેહિ જ્ઞતે, પણ નહિં ત્વા
 ચ રમાયોરેણ ગગારા પંડિત યોગી સ્તથ
 તે થાકે, નિહ હૃદ પંજલપદાયોરેણ ગગાજા
 પહિં નિરંજે આપહિં જ્ઞતે, સહજ સમાધિ ન
 ગાયોરેણ ગગાગાતવ ઘર ઘરકી ત્વશ્મના મે
 ટી, સહજ રૂપ પરજાયોરેણ ગગા નિધિ સંય
 મ જ્ઞાના નંદ યોગી, જ્યોતિ નિરંજ હરંજાયો
 રેણ ગગાશાઈતિ ॥

તાપદપાંચેનું

पारागवेसावसा निरूपरिणति यित्त
 धारिधे, परपरणति तन्सारा निगाटेडा
 लजलग रहे पर परिणति, तजलग त्वयत्र
 मयारा निगाशा अपनी पूंन लोभनहिं,
 कुमता संग यित्त जोलारा न पूत होय पर
 मते, शायर सभ डोला निगारा किं पाडु
 लसभ डूपरेह, त्वयसंग सुभ नेहा अंतर
 हासा हल लही, दुर्धर दुःखद लगे हा निगाडा
 डाये अंड तुं छांडे, यित्तामणि जीलान
 यनिधि संयम आदरी, ज्ञाना नंदे हीला
 निगाशा र्छति

पद छंदा

पारागवेसावसा परपरिणति कुंतल डरी
 निरूपरिणति लोह सारा पनारे डा निरूप
 परिणति डर न स लहे, लोभय लोभ सुभडा

રાપળાણાત્મંગી હોય નિમઈલિદા, ત્વંગી
 સર અનુરાગા અરની અગની પરગદે,
 પ્રયગત સર પિથ જગા પના રા નિમ શશિ
 થી અમૃત લહે, પારસ કુન્દ વિચારાતિ
 મનિન પરિણતિ આચેચ્યાં, સહજે પર
 સંગ ચારા પના ગા સમતા સંગ રમણ
 કરે, માર સખિ યુત્ત તેહા નવ નિધિ સંય
 મ તન મય, શાના નંદ સુખ ગેહા પના જા

પાપદસાત્તમું

પારણા ફીગ ચેતન તું ક્યોં ફેરે ત્હા.
 હિંડોલા ફરમકા મોલાગા એ ચાલા સાધો
 તમ નિલ ઘર દેખો, મત પંખ હુતા નહિં પે
 ખોણ સાના ચેતન વિત્તલ હે સજદી, અપનો
 ન છાંડે કબહી સાના શા કોઈ પ્રકારે
 નહિં દેખો, ઊપર બીલકો લેખો શસ

ત્રગંગા જલ ધોયો, તો પાણી ભોટે ઊડ્યા
 યોગ સાગારા સૂકર પાપ સંકુ છંડી, અ
 શુચિ ભોગે ભે મંડી પામ્યુ ઘૂલ મર સીયો
 તજહી, નીજ ન મીઠો હોય કબહી પાસાબ
 ગા જ્ઞાની ધ્યાની કે દેષી, નિભ મત પામ
 પાતે પેખી પાતિ નતે અનુભવ જ્ઞાના નંદે,
 સુભભે ચારિત્ર આનંદે પાસાગારાઈતિ

પાપરજાહ મુંગ

પારાગ કાફી પાદેખો પ્યારે સજ જગ
 કબહી, નહિ કોઈ શાંતિ મૂરત પેહી પાદેખ
 મુનિબન ઊપસમ ગુણ ધારી, કબહી કો
 પ કારણ સારી પાદેખા પાસે હકું તસકર
 સહુ ગાયે, તસકર સેહ કરી લાયે સતયા
 દીકું કહે કૂડા, બિરખાકું સત કહે મુંગ પાદેખ
 પારા કમલ મલ સૂરી જાનો, શ્રુતિ દશં

ત કહે માનોપાતિનતે નિધિ ચારિત ધારી, ત
ત્વેજ્ઞાનાતંદ્ર અધિધારીપાદેશાડાઈતિપા

પાપદનવમુંપા

પારાગદ્ગાદીપાસખ ભગ ભન અપની તાને,
ભિંહાં કોઈન પરમાનોપાસાગાદેશાત્વે કોઈ પરમા
નકૂં પૂછે, તાના તાની કુરકુછેપાસાગાપાગી
તારથની નહિં માને, કદીએ તો પાખંડ સહુ
ભનેપાશ્રુતિ ગત સાચી નહિં ભાવે, ભગ ભન
કૂડ સહુ ભાવેપાસાગારામતવાસાઅમ બહુ
મનિયા, નહિંએપરમાર્થી કનિયાપાતિનતે નિધિ
સંયમ ચિત્તે, ત્વેજ્ઞાનાતંદ્રસુખ નિત્યેપાસાગાડ

પાપદદશમુંપા

પારાગદ્ગાદીપામતલખિયો ભગ ભન દેખો,
કોઈ હાપગારી નહિં યેખોપામનાદેશાદુનિયાં
પદુતર મ્યારથડી, પાછન પૂછે પરમારથડીપા

મનાશાંગેત ઘૌચન નિશ્ચનેહી, તરૂણી પણ વિ
 ધયી નરેહીા ત્નો જન પાછે નહિ ત્નાયે, અમૃત
 પણ કાંજ કુણ ખાચેા મનારા એહ વિચારે મુ
 નિ સમભે, પર ઊપગારકુગુન જૂલેા મનુપમ
 નિધિ ચારિત પાવો, નિમ નિર્મલ જ્ઞાના નંદ
 ત્નાવોા મનાડાઈતિા

પદમજીગ્જારમું

પારાગકુણા હમરી મુનકી કિન ખોરીરો
 લોગોા એચાલા અજલાની ઈ જાત મુનોપિ
 યા, એસી નખેસો હોરીરો મનારેકા તુમનકા
 ની વહૂ સખિ સંયોગે, ત્મઈ મતવાલી હોરીરો
 અના કુરિલા સાથે તુમે પણ પહોતા, મદનના
 ગાં ખેલી હોસીરો અનાધા અવિરતનાં પદ્યાં
 નજિહાં તુમ, હરખે ત્નો જન હોરીરો અનામિ
 ય્યાલાવ ગુલાવ ઊડાઈ, યોગતેં કુમકુમ ફો

રીરોઃ અનારા ઈન્દ્રિય વિષય ત્રિહં રંગ પિયકા
 રી, મોહરાત્નકી જોરીરોઃ અનાચાર કથાયેં તું
 મતવાલો, રંગ મચાયો હોરીરોઃ અનાકા મૈસી
 હોરી ખેલી તોયણ, તપત ન ત્વરિતે ગોરીરોઃ અના
 ગ્યારમી તૂમસેં તુમને નાખી, લેઝાઈ ખેલન હો
 રીરોઃ અનાશા અજતો પિયા મત માંહે સમજે,
 નારી વચેત ચિત્ત જોરીરોઃ અનાભિમચારિચ
 યુત જ્ઞાના નંદેં, નવ નિધિ પામે દોરીરોઃ અના

પાપદખરમું

પારાગહોરીઃ હોરી ખેલે કાનહિયાં મેરો
 અખકેસેં નિકસન હોય ઈર્ષ્યાં પામેચાલા હોરી
 ખેલે ચાલ મિયા, મેરો અખકેસેં જનવતો હોય
 ઈર્ષ્યાં પાહોનાટેકા પંચે મહાવ્રતવાધા પહેરી, શી
 લ વિભૂજનલે સર્ઈયાં જ્ઞાનગુલાલ અખીર
 ઊડાઈ, કુમકુમ શાંતિ ત્વરે સર્ઈયાં પાહોના

संयमतरंग सुरंग त्वरीने, पियेदारी आजाप्रजे
 सछियां॥ समता साथे सुभति गुप्ति सजी ,
 होरी जेखे ताथै छियां॥ होगारा शुभ सभक्ति
 पदवान नुं त्रोलन, येतन हरेष घरे सछियां॥
 निधि थारित युत ज्ञानानंदे, तिलगुन होरी
 वरे सछियां॥ होगा उा छजिा

पदतेरभुं॥

पारागहमरी॥ परविड्या तुं कहा करतहे ,
 अपनी न कहा जियारतहेरे॥ पगारेका लगमें
 पर विड्याकर संतो, ज्ञानध्यात विग भावत
 हैरे॥ पगारा अपनी विड्या कहा न धारे, पोतें
 दुरित त्वरावत हैरे॥ गह्रा सयम दिव्य विद्यारे,
 अंतरत्नायदिषाय ते हैरे॥ पगारा लज लग अप
 नी कथनी न बनने, कहा उपदेश सुनावत हैरे॥ नि
 धि थारित ज्ञानानंद निलपद, कहा न चित्तर

मायत हैरेण पणाशा र्छति॥

पपहयौहमुं॥

पारागहुमरीपगगन प्रेक्षारस्मात्त आडर्घ

ग, नल्लपरमित लसु छाया रोगागनादेकाति

नपर अशेषप्रल गल भैद्युत्, करत कुलोत्त सु

त्मायारोगागनाशा ताह आडर्घ पान युगत हे,

अनादि अनंत तसु संगेरेण ता नीये अकर

हुत् भरगवा, भायो गल निरुंगेरेण गगारा

गरहन मित लसु आहर दीसे, कैसे लयन यं

छेरेण कासांतर तेहथी गल न्ययो, भृगहन न

रपति संछेरेण गगाराश्विन दिन बेगल नर

पति नने, अपनी ओल गभावे रेण तयनिधि

यारित्र ज्ञानानंदे, भातंग आसन पावेरेण

गगाराशा र्छति॥

पपहपन्नरमुं॥

तारागसोयनीपा दीपक होत कीलियारोपादी
 पाटेडा जिन्न दीपक मंदिर अंधियारो, केसें करे इ
 थियारोपादीगागाघोर घराये रयाग अंधारी
 ह्यन न पदारथ सारोपादीगारा नड नड योगे
 अं फ्त परिणति, बिगुणा दीपवीसारोपादीगा
 गाबिन दीपक येतन लयो पशुपर, स्वत्वा
 वित्ताय संधारोपादीगागा सभ लग तप न
 पदिरिया विरथा, आतम अनुभव यारोघ
 दीगापाजिन अनुभव अंधक नर हूढत, अ
 नुभव दीपं नगारोपादीगा गा ताते अंधूभ
 त हहराणी, ज्ञेय ज्ञान सुवियारोपादीगा
 पातेइयी निधि यारित रिधि पाभी, ज्ञाना
 नंद निहारोपादीगा दार्छिता

तापशोस्तमुं

तारागसोयनीपाधारी नेह नगारोपा

પ્યાનાટેકાજિન પ્યારી ઘર ઘર મેં ભદ્રકૃત,
 કાયર ભાથ દેખારો પ્યાનાશા કુમતિ યોગે
 મ્યાર નગર મેં, વિવિધ રૂપ વિસતારો પ્યાના
 શા પાંચે જતકા ચેસ પહરાયા, નિન પ્યારી
 જિન હારો પ્યાના કાતે વીસ ધિષયકે કુંદમે
 નાજી, પાપ ધ્યાન વિલગારો પ્યાના શા ફા
 સ્યાદિક વલ્લ કોરે ઘેર્યો, નિન સુધ ખુધ
 જિસ રારો પ્યાના પાતિનને પ્યારી યુત નિ
 ધિ ચારિત, જ્ઞાનાનંદ લહે સારો પ્યાના કા

પાંચ દસ તર મુખા

પાશવ ચર્યાખા એક સમીરકા સફર ખતોહે
 અદ્ભૂત પંચે ખાબર તનાહે પાએનાટેકા દસ
 મારા દસ હી દરવાજે, ચણિ આસા ચણિ નગર
 ખિરાજે પાએનાશા ને વીસ વસંત નિહાં નિત
 પ્રતિ દીપે, લેત દેત સજ ભગદું ખીપે પાએના

જાના જનતા એકઠી કાજે, એક વિના રહે નગર વિ
આજેના એવાગા એક દરય ગત નિત્ય અનિત્યે, ચર
પટ ત્વાવ વસે સખ ચિત્તેના એવાનિન દિન સઘસો
ખોલ ગમાવે, તો નિધિ ચારિત્ર જ્ઞાત નિપાવેના એ
પગા ઈતિ

પાપદ અદાર મુંગ

પાપાવ રૂયા પાગુડ ગમ અનુભ શૈલી ધારો,
ઈસ પદ્મા નિર્વાહ જિયાનો પાગુના દેખા સરય સમ
ચરવિ રૂચિ કર હીના, વિવિધ સ્વાપદ યુત ગહન
વિજિના પાગુનાં પાડાલા મિરગા નિભ જલ વલ રાત્ર
નિત પ્રતિ રાત્ર અખંડ સમાભા પાગુના નિદિય નિભયે
રી ગણ મારે, માસ વિના નભજે જિન મારે પાગુના
રાય પક્ષી હરિજલ પરમુખ નેચા, પિણ મિરગા ન
વિ વસ કિયા સોધા પાગુના તેહને પિન મિરગા પિન
ભાજ ડીધા, જન સમરથ વસ કરને સીધા પાગુનાડા

गमर जिह्म दुर्यें लज धारे, भरत लुपत नवि जे
 हुं सोरेगा गुणार्थ दिन हरिथी नपुंसक बनयो, ग
 नंत वसी पिण नहिं तो लायो गुण शा भेद हिं चा
 नें भिरगने भाख्यो ; उंठी खनो राव सुधा ख्यो गुण
 पातय निधि थारि उमना संगे, लहै निर्मल ज्ञा
 नानंद रंग गुण पाछनि

तापछजोगणीशब्दुं

ताराग लंगला ज्ञान विचारोरे त्वाछि गुड
 गम शैली आदर संतो ज्ञानारे द्वा पावन मंडल
 गत विविध तूर घनी, घोर स्वयें दुखानें पाथोरण
 जिन घना घन वरसे, गिरीधर ताप समा हो ज्ञान
 पाथायामें रहत जतासा डोरा, बलर गलै छगता
 नो वासर बिन अशेष प्रलब्ध सै, तेनें भल हुत
 त्मानो ज्ञानारा भानस नहिं निम भानस मे
 ला, निरपत लहै आनंदें विधि थारित ज्ञानानं

दमेमे, रमण इरे सुम इंदे एहावाडा छति

एपहवीश मुं

एरागलंगलो एया न जियरो सांछि. अटप
 ट मनुत्तय प्रीत एगासी एया ना दे मालुगे कुई
 ये ये पायेगल, इंसग वास रुहसी एघना घन व
 रसत तरनी पूरे, आपो आप चहासी एया ना धा
 ताते अवधू यार ने करल, निल सासू प्रतलावो
 यार पांये सुमि वरगे हिल मिल, मो कु हिरदय ला
 यो एया वाशा अश दस विध लोहन लिमो, तिरि
 वेणी लल न्हंछि ए पछिम पायड सावा मारग, ए
 रछि घाडो सांछि एया ना डा विविध वाळि वल्लि सां
 लल निरंजे, मुग तादुव तरे सांछि एत व निवि यारि व
 लाना नंदे, नाये हरेज तराछि एया ना छति

एपहजेववीश मुं

एरागति ललाना एलेगी यासे यारी दीनी

હો, જ્ઞાન દિનંદા જ્ઞાન દિનંદા જ્ઞાન દિનંદા મિત્રુવ
 વનંદા, તદ ની તર નિવસંદા, જરમ ત્રાયક છોટ
 ઘરંદા, ઘાતી ત્વસમ સિપંદા જ્ઞાન શાસ્ત્ર સંત
 દદ આસન ધારી, સુંબિલ પરિણતિ ત્રાયી પાને
 યમસાલા પ્રેમકાળ્યાત્રા, યોગનીંદ લય જાથી જ્ઞા
 પારાતસ્ય વિચાર જરાવધારી, અનહદ ધુનિ ચિત્તજા
 ઈ પાનિધિ ચારિત્ર સુત્રમેલે પ્યારી, જ્ઞાનાનંદ મયમ
 ઈ જ્ઞાનેના ઊર્ધ્વતિ

પાપદાવાશ મુંગ

પારાગતિસાના પાગગને ઘન નિરખાની
 હો, હરંખ જહાની પાગનાટે કાતિહાં ચુથિ ઈગ
 અમિસર નિરખાની, પરમાનંદ નિસાની તદ મુખ
 તા ફલ તર સોત્રાની, ફૂલ ફૂલ સાંખ ન જની હો
 જ્ઞાના અવા હેં યોગી જૈસ્યો પ્યાની, ગતાગતિ
 ઊર્ધ્વ ન જની પાગર જરમ ચપલા હુતિ માની, ઝિર

मिरवर से पानी हो ॥ हुनारागना सुगुरे जाया मो
ती पानी, अलरा भर घर सानी ॥ निगुरे तूँज तिरि
वा परि मजानी, नहि पाये गुण जानी हो ॥ होनाउ
॥ ॥ आपहिं तिरिजे आपहिं बनी, आगल
हुवा जे पानी ॥ निधि संयम ज्ञाना नंद योगी, अ
मिय सरहे सहजानी हो ॥ हुना रागना छेति ॥

पदत्रयीशमुं

पाराग महारा पिछि मेरा निल घर आवै
रे ॥ पिनाटे का वालम तुम तानी कुरि सा निसि
दिन, पर घर घर लटकावै ॥ सान परे निल लंगु
ए जाहर, रंज लाव दिज लावै ॥ पिना राग उय
न जोर निल घर में वालम, धन डोहार घर आवै ॥
से नें सुज मुझ साथे लोगो, निम मन वंछि
त पावै ॥ पिना राग राब सांत्वल मोह नृपहु
न से ॥ थारी बहुत जराजी ॥ पिछि ताते कुरि सा

संगवरले, घरमें जैसे सिताबिापिवाडा
 रतनी सांत्वल या भुज घरनी, निहयें तेहने
 रुतनीपनिधि संयम ते यानी धारी, सान्ना नंद
 बिलसानीपपिवाडा रतिप

पदपथीशामुंग

पारागम सहारा मेरी तु मेरी झाहा डेरा मे
 पारे झा मेरी प्यारी गुणगण लूषित, हिरदय हा
 रपरेपानुभ विन नोहि रहुं दिगडामें, निभ शि
 व सगति येरे रेपामेगापा र्छम पियुचाणी सांत्व
 ल भहिषी, परम परमोद यहुं पति मिलजरसें
 नें जैसें, अंतर तत्त्व गहैरेपामेगापा अंगो अंग
 इरसन इर प्रेम, घन भुगति इर सायेप तबनि
 धि संयम ज्ञानानंद, शीतलत्वाय निपायेपामेगापा

पदपथीशामुंग

पारागगोडीपनिबधन हृद गमायै संतोष

निष्कारदेकाजो मे आड जंभूलडे तैने, भाव
 इहां से जाये वा येसू पीसत तेस ननी डले, भूरोज
 लग इहा जावौ संगाद्या डोपी दुणिघर रिनु ता
 नपा मे, तिम लडयंस निहालो गा से लडी गांहे र
 सन वि पा मे, भंलन सेतन त्वालो गा संगा राग
 नुपम दूधे साप पिलाये, हाताहस होय नवौ
 घन थी पिन्ना मगसित न वि ली नै, निज ड भ
 घुता न पाये संगा उा मे ह बियार उरी त्वा छि सं
 तो, निधि येरि व रमायो ता तव ज्ञानानंद पदज
 नुलवतां, उमला सहज निपावो गा संगा रा छिति

तापदछवीशभुंता

पारागगोडी तातन मय सहगम सेवो गा
 अजधूत गारेका नज लग सहगम सेवन
 नां हि, पंज पते जपरेवो गा स्तन पुंन पाहन
 सुत नने, रंघन छि घन समदेवो गा अगाथा

मोटे मोटे पाहुन तरेवर, रतन मंझुन छिजला
 वोरासलन कुतर हय गळ मोले, लेवे ते मूढ क
 हायौ। अगारा। रतन उंजल यल कुल भीवर सम,
 येवण घृत पूरमानो। सज्जल यस्तु छिग मोलये
 लावै, मोर सारये नवि हने। अगारा। अज्या
 यपूर लन पछमे रहकर, कुंकर लाळग भावो।
 ते हथी निळघर संयम आहर, ज्ञानानंदर
 भावो। अगारा। रार्छिता

तापदस्त्रावीशामुं

तारग जिहगा। हड क सान संग वारो।
 संतो। हगा टेका पयन योग निह हय पर ये
 ठकर, कुंत कृपाण शरधारो। कुतरा कुतरी छरी
 हनकर, वळरे तूय र पाडो। संगा। विषहर
 अमृत पान संयोगे, निविष त्वाय वधारो।
 सदागम संयम घर नृप आता, निजिल

પુરે વરતારોડાસંગારા ભજાલગ તીનો હડક નભાદે,
 હરશન નાણ નપાયોતે હવિના સંયમ પિણ નાંદિ,
 સાધ્ય સિદ્ધિ કિમલાયોડાસંગારા સાધક સુત્રસા
 ધન નવિ પામે, તેહથી હડક નિવારોડાનિધિ સયંમ
 જ્ઞાનાનંદ અનુભવ, પરમાનંદ સુખ ધારોડાસંગારા

પાપદગ્ધાવીશમું

પારાગાઢિહાગા હડક શાન સંગ નાવોડાનખ
 પાહાટેડાભિમભિમ ભિમલ ધનાધન વરસે. મહિ
 નવ પાસવરણોડાનિમતિમ હડકિય વાયુ વિકારે, અ
 હનિમ હડક સરાયોડામવાપાકાલી કુતરી પાછે
 તેહવી, સરિમો ભેગ મિલાયોડાનિભ મતિ ભેગેગિ
 રિયર ચેદિયો, હનતિ સંગતિ રજાયોડામવાપાનૃપ
 બિન નૃપજિતિ તે પલાયે, ભગ ભન માન નભાનેા
 તેહનેગુરુ ભન હિત બતલાયે, તોપિન આજ નભ
 નોડામવાડા હડક હડક બહુ કરે ભગ ભનલે, ન

ગરે, અપભ્રંશ ગાયો સન્મુખ વિહારે પાહન ના
 જે, પોતે અશુચિ ત્રણો અગાજા પોષ પાતીયુ
 તિ નિતિ વિલોપી, ચામના દામના ચાલો તે હથી
 નિધિ સંયમ જ્ઞાના નંદ, અધારસ અનુભવ પાયો
 અગાપા ઈતિ

પાપદગોગણચીશમું

પાપદગણના ગૈરી તું કલો ઊઝાઈ, સંતોષ
 ગૈગારે કામમતા સૂતરો લેકર, તરણા મોજ લગા
 ઈસંગાશાકુતૂહલ રંમ વિરંગ તુકલી, મૂર્છ તીલી
 સુહાઈ વિવિધ માયા ધનુષ તને કે, હંદકન મિચ્યા
 લહાઈ સંગારાકુટિલ પ્રવૃત્તિ પવન વસ્તે, ગગને શો
 ષવધાઈ મોક લેકર ડોર લીની, નયન વિષય વર ધાઈ
 સંગાડાકાપત કાપત આપવંધ ગમે, પરભાવેં હરજાઈ
 તિતે જ્ઞાના નંદ નવ નિધિ, મૈસે હી સંયમ ભાઈ સંચાર

પાપદગોગણચીશમું

तारागङ्गा नाराजैसा पतंग भ्रष्टार्थ, संतो
 गाभैवाटेना ध्यान पतंग वर ज्ञान चिचित् संय
 म डोरी खगाठी सांगाता मेड्डं पदमासन धर
 उर, जेयरी मुद्रा धारा स्नेह परते गगन मंडल
 गत, दृष्टि पतंग पर सारा सांगारा गुण श्रेणी
 गत ओढ रालो, अममत्त त्वाय यधारा सहस्र प
 रथकत धिति प्रय, लज्ज लक्ष्मि विद्यारा सं
 गा सासन पर रिधि आप संतो, वीर प्रमोद ल
 राया ज्ञानानंद नय निधि संयम, नारै निर
 जहरे प्राया सांगा हाठीति

तापहजेकत्रीशमुंता

तारागङ्गी ओरी नंगला अन्तुल वर स
 गत भाती रंग राती गाभवाटेना गगन मंड
 ल गत र्छग अमिसरवर, निरमत्त प्रमद त्वाती प्रे
 तातट र्छग मुगता फुल तरेवर, निफलं फुल फुल

ત્રાતીપારંગાણા મુગતક અમિજા પ્રાવત પીવ
 ત, રંગ ખુમાર ધુમાતીપારંગા અહુનિશિ શશિ
 રવિ કરત વિકારા, દુર્ધર તિમિર હસતીપારંગાર
 પાજનહુદ ધુનિ સંગ શંકર નાચે, નિરપુહ ત્રા
 વરમાતીપારંગા નિધિ ચારિત્ર જ્ઞાનાનંદરંગે,
 ગાયત નાટક રાતીપારંગા રાઈતિ

પાપહજીશ મુંગ

પાપાકિંમોરી ભંગાણા વિરથા જનમગ
 માયા, યોગન ત્રાયાણા વિગારેકા જગમેં પ્રહેલે
 હમહી જનમે, માત જનક પછે જયંણા વિગા
 મામા મામી નાના નાની, પછે ગુરુ ત્રાઈ રમા
 યાણા વિગાણા જગ સમજન યા કેમ સમજાઈ,
 મો મન નાંહી રમાયાણા વિગા ચેલેને નિહ ગુરુ
 જનમાયા, ગુરુને શીસ ત્રનાયાણા વિગારા પહેલે
 યોગી પાછે જોગી, જનાદિ જનંત જોગાયાણા

આપદિં માત જનક ગુરૂ ચેલા, જગમાં હી ભરમા
યાપા વિનાગા પાહન વાહન જે સ્ત્રી થૂડે, અંધો
અંધ ચેલાયાપા વિનાતિ નતે અંતો નિધિ સંય
મયુત, જ્ઞાનાનંદ મુહાયાપા વિના ઈર્ષા ઈર્ષિ

પાપદત્રીશમું

પારાગયાજકાવાલમિયારે વિરથા જનમગમાયા
પાદેના પરસંગતકર દસ્તદિસિ ભરકા, પરસે પ્રેમજગ
યાપા પરસે જનયા પરસંગભાયા, પરકું ભોગજગાયા
પાવિનાશા મારીખાના મારી પીના મારીમે રમ જનના
પામદીચીવરં મારીભૂજન, મારીરંગસો ભીનારેપાવિ
પારાપરદેશીસે નાતરા કીના, માયામે લપટનાપાનિધિ
સંયમજ્ઞાનાનંદ જનુભવ, ગુરૂવિનનાંદિં લહાનાંરેપાવિ
પાગાઈતિ

પાપદત્રીશમું

પારાગયાજકાયા યોગિયારે ગુરૂ વિન જા

ન નભાયાપાટેકા પુર્થર કેસરી બકરી બઈ,
 બકરી વાઘ બંધાયાપા બકરી ચેહુટે વાઘન
 થાવે, દેખે ભન હરખાયા રેગુનાથાતુરિ
 ય વેગ હય થોબુક યોગે, નાગ કુટુંબ ડસાયા
 પાસમય અન્નાદે ઈતથિત ભરેકે, મમ જ્ઞાયે
 ભરમાયારેગુનારાખિન ભર જ્ઞાનકી વા
 તન ભની, અબુભવ વાસનભાયાપાગુર
 ફિરિયા સંયમ જ્ઞાનાનંદ, ચેરણ કમાલ
 પરાયારેગુનાગાઈતિા

પાપદપાંચીશમું

પારાગવસંતા અચરભ એક નભરગત
 આયો, જ્ઞાની ગુરે જતલાયોપાટેકા ચિત્તુચ
 નમેં એક બાલકુમારી, ખિરદસતિ કહસા
 યા એપાઅગાથાખિન ઘરમાં ઈગ પલમેં
 નિપતે, નંદન તિન સુખ દાયા એપા રૂપ

अनूपा यार दीकरी, ते पिन योगन लनई भोआअ
 तारा लेह लनक ते वल्लन तेहना, मात विना ल
 ग लया भोआते डया थिदानें दे परनी, योगी लाव
 रंभाया भोआअगा आसेलें दोषी अनुभव रंगें, अ
 ह निसि पेम लगाया भोआ निधि संयम ज्ञानानंद
 योगी सुइ किरिया छसाया भोआअगा ज्ञाईति

तापदछत्रीशभुआ

तारागवसंत आविवितूर धुनि नलभंडलग
 त, ज्ञानी भुनि छिजलाया भोआटेका थिथि विह धन
 शुधिर तत वितत, धोर सरें संललाया भोआविगाणा
 येदसूरल परमात्मनुत्तावे, योगी साधन साधना
 भोआ अनुभव तत्त्वसु ज्ञान भुमारी, उलहुन छित
 रे आसाधना भोआविगाणा तूरुनहिं पनतूर धनि
 मुन, नव निधि सहल निगाया भोआसंयम ज्ञा-
 नानंद लहे तव, नाथै हसै हरेजाया भोआ विगा आ

तापदसुदन्त्रीशाम्बा

ताराग जिंओरीतारहा जंगले में वालम उइंते
 हे राळुरेगारेडा निळ परिगति डा अन्नु पम जंग
 जा, संयम जेर सुगाळुरेगारहावा येरगा डरगा संपत
 तिडंगुरा, अनंत विरल धांत्व साळुरेगारगा धारसीत
 लूमि पर निर्भय सेले, निरवेद परम पदता ठीरार
 आविविधतत्व विचार सुजडी, ज्ञान दरस सुगनि
 त्मा ठीरारगारा न्ह निस्त रवि शशि डरत विडासा
 सखीज अमीरस धा ठीरारगा विविध तूर धुनि सां
 त्मल वालम, साहवाह अवगा ठीरारगा डा ध्येय
 ध्यान तय येदी हे जुमारी, अितरे इजहु न रामीरार
 ता सुन निधि संयम घरनी वाथा, ज्ञानानंद सुज
 धामीरारगा हा ठीति

ता ठीति श्री संयमतरंगसंपूर्णता

नय

ताम्रीलशो विलयल इत आनंदघन
लनी स्तुति रूप अष्ट पदी ॥

प्रारंभगा

तापदपहेलुंगा

तासगडनडो ॥ भारग येतत येतत गात, आ

नंदघन आरे ॥ रहत आनंदलर पूरा भावाता

डो सरेपू लूप, मिहु जो कथें न्यारी ॥ जर जत सु

जे पर नूरां भावाशा सुभति सोजी के संग, नित

नित दोरता ॥ डज हुन होत ही दूर ॥ लश विलय ड

हे सुनो हो आनंद घन, हभ तुम मिजे हलूरा भाव

तारा छति ॥

तापदजीलुंगा

॥ आनंद घन डो आनंद, सुलश ही गाव

તાારહત આનંદ સુમતા સંગા આનંદા સુખ
 તિ સોજી ઝોર નવલ આનંદ ઘન, મિલ રહે ગં
 ગ તરંગા આનંદા ધા મંન મંજન કરે નિર્મલ કી
 યોહે પિત્ત, તાપર લગાયોહે અવિહર રંગા ભસ
 વિભ્ય કહે સુનત હી દેજો, સુજ પાયો જોત અ
 ભંગા આનંદા રાઈતિા

પાપદત્રીજીનાં

પારાગ નાયકી તાલ ચેપકા આનંદ કોળી
 નહીં પાવે, જ્યેઈ પાવે સોઈ આનંદ ઘન ધ્યાવેા
 આના આનંદ કોન રૂપ કોન આનંદ ઘન, આનંદ
 ગુણ કોન લેજાવેા આના ધા સહેલ સંતોષ આ
 નંદ ગુણ પ્રગટ, સજ દુવિધા મિટ જવેા ભસ
 કહે સોહી આનંદ ઘન પાવત, અતર જ્યોત
 જગાવેા આના રાઈતિા

પાપદત્રીજીનાં

पारागतावस्थपदा आनंददोरदोरनहिंपा
या, आनंद आनंदमें समाया आनारति अ
रति होषि संग लीय वरजित, अरथ ने हाथ तण
या आनाथा होषि आनंदधन छिद्रही पैभत,
लसराय संग यदी आया आनंदधन आनंद
रस लुलत, पैभतही लस गुणगाया आनार

पपेपेपंथिमुं

पारागनायकी आनंद होषि हम पैभलावो,
आनाइहादूत तुं मुरेज पंछी आ आनंद
हाद नजेइयो आनाथा ऐसी दशा आनंद
सम प्रगलत, ता लुज अलंज लंजावो आनेछिपा
ये सोछिछु नइहायत, लुलसगायत ताको यथा
वो आनाराछिति

पपेछहुं

पारागडानडो ताल डूपका आनंदकी गत

જ્ઞાનંદ ઘન ભરણે જ્ઞાનાવાઈ સુખ સહજ અ
 ચિત્ત અલોખ પદ, વા સુખ સુહસ જોજાને જા
 પાપા સુહસ વિલાસ હજ પ્રગટે જ્ઞાનંદ રસ, જા
 નંદ અક્ષય જન્મને જ્ઞાનાગ્રાએ સી દશા હ
 જ પ્રગટે ચિત્ત અંતર, સોહિ જ્ઞાનંદ ઘન પિછાને
 જ્ઞાનાગ્રાઈતિ

પાપદસાતમું

પાએરી જ્ઞાન જ્ઞાનંદ ભયો મેરો તેરો-
 મુખ નિરોજ નિરોજ રોમ રોમ શીતલ ભયો અં
 ગો અંગા પાએરીના પાપ શુદ્ધ સમંજસ સમતા
 રસ જીવત, જ્ઞાનંદ ઘન ભયો અનંત રંગા પાએ
 રીના પાપ એસી જ્ઞાનંદ દશા પ્રગટી ચિત્ત અં
 તર, તાકો પ્રભાવ ચલત નિરમલ ગંગા વાહી
 ગંગા સમતા દોહી મિલ રહે, નરસ વિભવ જીવ
 ત તાકે સંગા પાએરીના ગ્રાઈતિ

પાંપદ જ્ઞાનમું

પારાગ કાનડો તાજા જ્ઞાનંદ ઘનકે સંગ
 સુલસહીમિલે જાજ, તબ જ્ઞાનંદ સમ ત્વયો
 સુલસ, પારસ સંગ જોહાભે ફરસત, કેવેન
 હોતહી તાકે કસા જ્ઞાનાશા ખીર નીર ભે મિ
 જરહે જ્ઞાનંદ, લસ સુમતિ સજીકે સંગાભ
 યોહે એક રસ, તવ ખેપાઈ સુલસ ગિતાસા
 ત્વયે સિંધ્ય સ્વરૂપ લીયે ઘસ મસા જ્ઞાનાર
 પાઈતિશ્રી લસો વિનયનું કૃત જ્ઞાનંદ ઘન
 નીસ્તુતિ રૂપ અષ્ટ પદી સંપૂર્ણા

पार्थिवश्री नृसयितासत
थायिन्नययितासञ्जनेज्ञा
नवित्तासाण्यराग माता
समाप्ता

